

Psalmus

nit pure. ppter salutē aīaz: s̄ certe maledictus est q̄ venit in noīe d̄no. Quidā em̄ veniūt in noīe baal, qd̄ interpretat̄ sup̄ior. i. illi q̄ veniūt vt d̄nēt vt p̄ magnis babeāt. Alij veniūt in noīe nabuzardā p̄ncipis coquoz. i. vētris. alij in noīe māmone. s̄ vt pecuniā acq̄rāt: deinde subdit in p̄sona ipoz̄ platoz̄ bonoz̄ (b̄ndixim̄ vo.) q. d. vere i noīe d̄ni iesu. s̄ p̄ salute aīaz querēda venim̄? q̄ paret p̄ fructū sicut d̄i Mat̄. vij. Irucib̄? eoz̄ cog. eos. bui? aut̄ fructus sunt p̄dicatio z̄ oīo z̄ factoz̄ collatio: h̄ est qd̄ dicit̄. (b̄ndixi vo.) nos q̄ sum̄? (de d̄no d̄ni) p̄dicādo p̄ vob̄z̄ facta p̄ferēdo. h̄ est em̄ officiū platoz̄ s̄ qz̄ nō sum̄? sufficiētes etiāz cogitare aliqd̄ ex nobis q̄si ex nobis: s̄ sufficiē no. ex. d. est. iō b̄n̄ subiūgit (deus d̄ns) supple b̄ndixit per nos: vñ (z̄ illuxit nob̄) Duplex est lux q̄ n̄cīa est maxie platis. s̄ lux scie z̄ lux gr̄e. Prima expellit tenebras igno- rantie. Sc̄da tenebras culpe. Prima respicit intellectum Sc̄da affectū. r̄ps aut̄ ē vtraq; lux: z̄ suos illuminat vtroq; mō: vñ ecōtrario dicit̄ mali Sap. v. Iusticie lumen nō luxit nobis q̄tum ad affectū: z̄ sol intelligētīe nō est ortus nobis q̄tū ad intellectū. Sunt aut̄ multi plati q̄ z̄ s̄lt̄ pos- sent dicere qz̄ teste p̄scia eoz̄: eis d̄est: z̄ p̄scia z̄ gr̄a: vñ ti- mere p̄nt ne si q̄nq; b̄ndicūt p̄plo: ipsa b̄ndictio vertat̄ in maledictionē: sicut dicit̄ d̄ns Mal. ij. Maledicā b̄ndicti onibus v̄is z̄ maledicā illis: qz̄ nō posuistis sup̄ cor. q. d. nō ex corde b̄ndicistis s̄ ore t̄m̄: qz̄ salutē eoz̄ nō desidera- tis s̄ gloriā vestram. Ps̄. Ore suo b̄ndicebāt z̄ corde suo maledicebāt Esa. x. Ad p̄terendū erit cor eius z̄ ad inter- emptionē gentiū nō paucay z̄. qd̄ aut̄ b̄ndicētes debeāt p̄dicare subdit (p̄stituite diē solenne) diēs solēnis ē p̄nia. Job. vj. Erat aut̄ primū pasca diēs festus iudeoz̄. p̄ pa- sca intelligit̄ p̄nia in qua transit̄ bō de vicijz̄ ad virtutes. Num̄. xxiij. Dies decima erit vobis sc̄a atq; venerabilis z̄ affligetis anias v̄as ibi dicit̄ Origenes. Mira festi- tas diēs festus vocat̄ aīe afflictio. Item Num̄. xxiij. Su- per illud hostias meas obseruate in diēb̄ festis meis di- cit̄ glo. Puto p̄ singulos fideles q̄ puertunt̄ ad d̄m̄ z̄ in fine p̄ficiūt festiuitas oīz̄ d̄no. Item i ipsa glo. letant̄ an- geli: ad quoz̄ festiuitatē accedūt p̄uersi. hunc diē debem̄ p̄stituere vt̄ firmiter z̄ stabiler obseruem̄? eū: z̄ h̄ (in cō- densis) virtutū z̄ bonoz̄ operū: vt̄ nō paucē sint virtutes z̄ opatōes bone s̄ p̄densis: sicut p̄densa fuerūt p̄ctā: hoc ē qd̄ d̄i Mat̄. iij. Facite dignos fruct̄ p̄nie: z̄ h̄ p̄nia debz̄ p̄tingere vsq; ad cornu altaris: p̄ altare mens intelligit̄ si- cut diffuse h̄ in glo. huius altaris: cornu est eminētia mē- tis. s̄ p̄templatio sup̄noz̄ ad quā debēt penitētes se erige- re. s̄m̄ qd̄ d̄i Mat̄. iij. Agite p̄niam appro. em̄ re. ce. Itē diēs solennis est diēs mortis vel diēs iudicij: sicut solenni- tas Petri diē diēs q̄ mortuus est: hunc debem̄? p̄stituere. i. in aio p̄figere (in p̄densis) cogitationib̄? vt̄ p̄densis z̄ fre- quētissime recolam̄? vel recogitem̄? diē mortis z̄ diē iudi- cij. sicut Hiero. q̄ dicebat̄ Sive comedo sive bibo sive ali- ud qd̄ facio: semp̄ videt̄ auribus meis intonare vox illa. Surgite mortui venite ad iudiciū. z̄ h̄ debem̄? facere (vsq; ad cor. alta.) i. vsq; q̄ stent̄ cornuti ad altare. p̄ h̄c̄m̄ fa- ciūt vt̄ corda alioz̄ flectāt ad p̄fetiendū p̄m̄oī eoz̄ vt̄ cor- nuti fiāt: s̄ de talib̄ dicit̄ d̄ns Amos. iij. Amputabo cor- nua altar̄ z̄ cadēt in trā z̄ p̄cutiā tomū byemalē cū d̄mo estiuā z̄. s̄m̄ aut̄ duas p̄mas expōnes b̄n̄ sequit̄ (de? me us es tu) q. d. in illa solemmi diē h̄ dicite (deus) creator ve- nerādus (meus) redemptor amādus (es tu) nō aliud: et iō (p̄fitebor tibi) q. d. colendo z̄ amādo te ope z̄ ore p̄fite- bor q̄ tu solus es deus meus qz̄ vt̄ dicit̄ Aug. q̄ vnus q̄q; colit̄ z̄ venerat̄ h̄ sibi deus est (deus meus es tu z̄ exalta- te) portabo te in corpē z̄ oibus terrenis supponēdo te in corde meo: s̄m̄ q̄ supra diffuse satis dictū est ibi. Magni- ficate d̄m̄ mecū z̄ exal. no. e. in id̄ipm̄: s̄ quidā i nullo ex-

Duplex lux necessaria platis.

Pasca of pnia.

altat̄ eum in se. s̄. scrutatores: Ps̄. Accedet bō ad cor altat̄ z̄ exaltabit̄ deus Can. vj. Ipsi me auolare fecerunt Dio. uer. xxiij. Ne erigas oculos ad opes q̄s h̄ie non potes: qz̄ faciet̄ sibi p̄nas vt̄ aq̄le: z̄ volabit̄ in celi: nec t̄m̄ in p̄nti. (exaltabo te) s̄ z̄ in futuro (p̄fitebor tibi) p̄fessioe laudis (qm̄ exau. me) d̄p̄cantē p̄ salute eterna (z̄ factus es mi- bi in sa.) qz̄ ip̄e d̄ns est saluator in via z̄ salus in patria. ij. Paral. ix. Clamabim̄? ad te in tribulationib̄? n̄ris z̄ exau- dies nos saluosq; facies. Interim aut̄ quousq; ad illā ef- nam laudē z̄ salutē pueniam̄? nō est oīno tacendū a lau- de dei: vnde boīat̄ dices (p̄fite. d̄no z̄.) vel de p̄fessione p̄ctoz̄ p̄t̄ legi sicut z̄ supra: z̄ est vsus iste p̄mus z̄ vltim̄? in h̄ ps̄. qz̄ z̄ in p̄ncipio bone vite z̄ i fine laudare debem̄? deū z̄ nos p̄fiteri p̄ctōres esse: s̄m̄ illud Lu. xxiij. Cum oīa b̄n̄ficeritis dicatis serui inutiles meos? d̄no nō diabolo: si- cut illi q̄ p̄fiteri p̄ctā sua p̄ iactantiā (qm̄ bonus) Intellectui cum sit veritas Job. xiiij. Affectui cū sit charitas. j. Job. iij. Deus caritas est z̄. Factui. i. suavis Sap. xij. Q̄ bonus z̄ suavis z̄. Cūfui. j. Pet. j. In quē d̄siderat̄ angeli p̄spicere. Cūfui Eccl. xliij. in oi ore q̄si mel idulcabit̄ mēoria e? Adoratui Eccl. xxiij. q̄si balsamū nō mixtū odor me? Auditui cū sit verbū p̄us Eccl. vj. Verbū dulce multi- plicat amicos Job. vj. Verba vite eterne habes (qm̄ in seculū mia eius) q. d. mia dei nō est t̄p̄alis mia q̄ teneri nō p̄t̄ sicut d̄i Sec. vij. Miscōia v̄a q̄si nubes matutina: z̄ sicut ros mane p̄transiēs s̄ est eterna nec amitti potest. Can. iij. Tenui eum nec dimittā. Ps̄. Miscōia d̄ni z̄ vsq; in eternū sup̄ timētes eum.

Bonus est d̄ns multi- plicat nob̄

Psalmus CXVIII Beati immaculati in via: qui ambulat in lege d̄ni.

Titulus (alta aleph) In p̄cedēti ps̄. egit p̄pha- te aduētū x̄pi in h̄ aut̄ ps̄. inuitat̄ nos ad laudē sicut p̄ in titulo. In p̄cedēti docuit fidē in isto docet opari p̄ fidē qd̄ b̄n̄ sequit̄: nā vt̄ d̄i Jac. ij. Fides sine opibus mortua est Opatio aut̄ vera est laus dei. vñ ps̄. Laudabo d̄m̄ in vi- mea. ps̄. aut̄ iste quāto in sup̄ficie verbor̄ est aptior tanto mysterioz̄ sublimitatē est p̄fundior. s̄libus qd̄e verbis ē p̄ctat̄: s̄ t̄m̄ nulla p̄fessioe p̄mit̄? amo sub diuersis l̄ris be- b̄ri alphabeti q̄s oēs in bebreo p̄ totū ps̄. octo versū p̄n- cipia repetit̄ tanq̄ sub diuersis titulis rez̄ diuersitas p̄ti- nes. legis etiā noīa q̄ p̄ varia significatōe diuersa sunt po- sita: q̄uis sepe eadē repetant̄ t̄m̄ accōmodant̄ diuersis vl̄ materia vel intēde vel etiā mō: sicut est q̄ aliq̄ p̄pha qd̄ accepit̄. p̄fitec̄ aliq̄ dicit̄ se sperare qd̄ meruit z̄ b̄mōi q̄ suis locis in serie aptius on̄dēt̄: tanta nanq; in h̄ ps̄. vari- etas est vt̄ moralis doctrina q̄ in alijs ps̄. tāq; stellis mino- ribus aliquatenus lucent̄: in isto velut sole pleni luminis meridian o seruētē calore p̄fecte splendet̄: z̄ cui? in cete- ris aliq̄ suauitas redolet in isto velut paradysus oīm pomorū delectet. in l̄ris aut̄ q̄bus z̄ oibus digestus est ps̄. sco- la x̄pi z̄ p̄fecta mōstrat̄. s̄ vt̄ sicut pueri vsq; discēdi in p̄- mis l̄ris sumūt. Ita nos hui? p̄fecte doctrie elemētis vsq; viuēdi discamus. Ita d̄o in singulis octonarijs vna signi- ficat̄ vnitatē q̄ oīa regit z̄ octonari? numerus partū sua- rū equalitate p̄fect? in singulis l̄ris p̄fectionē. s̄ q̄ sub vna quaq; l̄ra est p̄fecta doctrina p̄ quā z̄ p̄fecta sit purgatio q̄ p̄ circūfisionē figurabant̄ in lege: z̄ p̄ sacrificiū pecudū in octaua z̄ habet̄ noua vita quā octauo diē post diluuiū humane generatōis exordio figuratā. x̄pus octaua diē re- surgēs in nobis p̄vniuscationē aīe cepit̄: z̄ post hor̄ septē dierū reuolutionē veniēs etiā p̄ corp̄oz̄ incorruptōz̄ p̄fici- et in octaua: p̄ q̄bus oibus titulus inuitat̄ ad laudē. Da- bet aut̄ ps̄. iste p̄tes. xxiij. s̄m̄ numerū l̄ray: quarū p̄ma est Aleph q̄ interpretat̄ doctrina: z̄ signat̄ vsus q̄bus p̄scribit̄ plenos esse doctrina q̄ tanq̄. p̄logus cuncta breuiter q̄ in sequētibus p̄tinent̄ octonarijs tangūt. cū em̄ oēs tā boni q̄ mali velint̄ esse b̄n̄: t̄m̄ viā q̄ itur ad beatitudinē qd̄ā i g- rant: vñ in p̄sona oīm fidelīū loquēs que sit ad illam: vera via diffinit̄: z̄ ait (beati immaculati in via z̄.) qz̄ vt̄ p̄cedi

Ps. cxviii.

De p̄men- dabilitate hui? ps̄. ac significati- one l̄ray q̄ ponunt̄ in eo

Vertical text in the right margin, likely from an adjacent page or a commentary.

etū est i b ps. instrumur pfecte i morib? id merito moralr
z nō alie nisi in paucl loc vbi ipsa allegoria qdamo mora
lis est exponit. dicit g (bti) sūt q sunt (in via) xpo q dē via
vitas z vita Jo. xiii. in eo aut sūt iusti p fide z dilectōz. j.
Jo. iij. q manet i caritate i deo māet z de? in eo: z tales sē
(bti) nā cōrio maledicti sūt q ab ipso recedūt. 2 sec. vij.
De eis qm recesserūt a me: q aut sūt in eo diffinit p actus
p fidei: scdo charitatē (imaculati) p remissionē pctoz q est
p fide. Act. xv. Fide purificās corda eoz. Ro. v. iustificati
g ex fide pacē hēamus zc. s qz fides sine opib? mor. est: vñ
Bdit de opibus (q ābulant) bñ opando (in lege dñi) q est
caritas. Jo. xij. mādatū nouū dō vob vt dili. mui. zc. Ro.
xij. Plenitudo legē dilectio: vel sic (bti) sūt q sunt (im-
maculati i via) mudi q multos maculat. j. R. xj. Uta bec
polluta est Eccli. xij. Btūs ē viues q inuēt? est sine macu
la zc. q aut sūt q imaculati sūt i hac via (q ambu. in le.
dñi) nā vt dī. s. in ps. Zc dñi imacu. zc. h aut lex ligat sen
sus hoīs vt nō effluant in iudicijs vie mudi. bec est religio
de q Jac. j. in fi. religio aut munda z imaculata apud deū
z ptem bec est visitare pupillos z viduas i tribulatiōe eo
rū zc. z post z imaculatū se custodire ab h seculo: s qm in
lege nemo pfecte ambulat nisi q legē cognoscat bñ sūigū

Beati qui scrutantur testimonia eius: in toto corde exquirunt eum.

¶ Mora tñ q nō pūrit ita (q ambu. z seru.) nevideat ad
bitudine nō sufficere vita sine scia aut doctrina: s diffinito
q bti sūt imacu. q ambu. in leg. dō. itez ait q (bti) sūt q
(scrutant testi. eius) z est recte ordo seruat? an em vita qz
scia vel doctrina qrenda est. ij. Zbi. iij. attēde tibi z doctri
ne. Act. j. Cepit iesus facere z docere: bñ aut dicit (scrutan
tur) in q notatur difficultas scpture z diligētia inqrentis
Prouer. ij. Si qseris sapiam qsi pecuniam z sicut tbesau
ros effoderis eā: tūc intelligēs timorē dñi z sciam dei inue
nies Jo. v. Scrutamī scpturas ps. Et in lege ei? medi. die
ac nocte. Sūt aut multi q scrutant testimonia legis diuine
nō vt fm illa viuāt: s vt docti appareāt vt ambitiosi z cu
pidi. alij vt calūniē vt heretici: z bñ non sūt bti: s illi q
iō scrutant vt ibi deū z ei? voluntatē inueniāt z agnoscat
vñ subdit (in toto corde exq. eū) vt. s. p testimonia ei? in co
gnitiōe ipsius veniāt z dicit (toto corde) qz q corde scisso
qrit no inuenit: vñ Aug. Mens diuisa nō impetrat. 2 sec
t. Diuisum est cor eoz nūc interibūt: ex hoc sequit? q non
inueniūt eū qui est vita infra in toto corde meo exquisi
te: z vere qui cū exquirūt beati sūt z non alij.

Non enim qui operantur iniquitatem in vijs eius ambulauerunt.

¶ In vijs ei? ambu.) z iō nō pūrit ad illā bitudine: de q
pūrit (bti) imacu. in via zc. z ibi dicit singularitē (via) h
aut plr (vijs) qz zyna est via xps z plēs vie. pph. f. z apli
z oēs p dicatorēs q ducūt ad xpm in qbus ambulat q eos
imitat: z fm eoz doctrinā opaf: vel vie ei? sūt ei? māda
ta: s quō verum est qd dicit (nō em q ope. inq. zc.) multi
em nō opant in iqtatē q an ambulauerūt in vijs ei?. So
lutio nō reputant ambulasse: qz nō ambulauerūt fructuo
se: vñ Ezech. xviij. Si auerterit se iustus a iusticia suā z se
cerit iniquitatē zc. z sequit? oēs iusticie ei? quas fecit non
recordabunt: z ne qis forte putaret q siml posset opari in
iquitate z in vijs dei ambulare z ita falsuz eēt qd dicit (nō
em q opant in iqtatē zc.) iō hoc. pbat pnter dicens.

Tu mādisti mādata tua. custodiri nimis

¶ Tu man.) q. d. siml nō pnt seruire duob? dñis. sic em
(tu mādisti) p legē z p euangeliū p pphetas z aplos (tu
māda. māda. t. custo.) nō in pte: s (nimis) i. valde vt nec
ad modicū ab eis recedat qz Eccli. xvij. nō impediari ora
re sp z nō vercaris vsqz ad mortē iustificari. Btē (nimis)
id est seruētē d tepidos Apo. iij. vtinā frigid? eēs aut ca
lidus: s qz nec frigid? es nec calidus incipiā te euomere de
ore meo. Cañ. Adolescentule dilexerūt te nimis. i. impoz
tune vel improbe. j. Zbi. iij. in sta oportūe importūe. Lu.
xj. ppter improbitatē ei? surget z dabit ei qd qd pz necios.

Utinam dirigantur vie mee ad custodiē das iustificationes tuas.

¶ Hucusqz q sūt bti p act? eozm docuit: nūc qz non satis
est doceri s supbiā liberi arbitrij sic optat ea p q sūt beati
q. d. tu māda. māda. t. custo. ni. s ad hoc sine gra non suffi
cio: vñ dico (utinā vie mee) i. act? bti? vite q p se sūt tor
tuosi (dirigant) a te qz per me nō pnt dirigi. Prouer. xvj.
Cor hoīs disponit vias suas: s dñi est dirigē gressus. Die
re. x. Scio dñe qz nō est hoīs via ei?: nec viri est vt ambu
let vt dirigat gressus suos Aug. iube dñe qd vis z fac qd
iubes (dirigant) in qz (ad custodiēdas) i. vt custodiā (us
tificatiōes tuas) i. mādata q iustificāt infra iustificatiōes
tuas custodiā. Sap. vj. Dilectio custodia est legū illi? cu
stoditio aut legū piummatio incorruptiōis est: vel (iustifi
catiōes) i. illa qtuoz q cōueniūt in iustificatiōe impij. scz
gram fidē sine motū fidei cōtritiōe z remissionē pcti que
sunt custodiēda nō tñ recipiēda Apo. iij. Tene qd habes
vt nemo accipiat coronā. t. Job. xxvij. Iustificatiōe. m.
quā cepi tenere nō deserā. nō aut possunt custodiri iustifi
cations nisi pre oculis habeant: vnde bene subdit.

Tunc non confundar cum perspexero in omnibus mandatis tuis.

¶ Tūc nō pūm.) de nō custodit? iustificatiōib? (cū pspe
xero) i. pfecte aspexero sicut i speculo (in oib? manda. t.)
pfecte aspiciat q ea ope implet q vō aspiciat z nō implet un
pfecte aspiciat z implet? est etiā si alios doceat Matb. v.
Qui soluerit vñ de mādaf bis minimis z docuerit sic ho
mines minim? vō. in reg. ce. q aut fecerit sic z docuerit hic
magn? vocabit. Jac. j. q psperit in lege pfecte libertatē
z pmāserit i ea nō auditor obliuiofus fact? s factor opis.
h btūs in facto suo erit. h est qd h dicit (tūc nō pūm.) zc.
Amos. vij. q vides gradere. f. q vides respiciēdo i lege gra
dere opando. nō em pfecte aspiciē pōt hō vno oculo clau
so z alio aperto. mlti aut aperiūt oculū intellect? z claudie
o culū affect? q est ocul? dexter inētes sed? cū Naas amo
nīte. i. cū dyabolo dicēte. j. R. xj. In h feriā vobiscū sedus
vt euā oim vñ oculos dextros: ponāqz vos obprobriuz
in vniuerso isrl. q. d. vt nō pfecte aspiciēdo pfundamini.
Zach. xj. D pastor z ydolu q. f. habes oculos z nō pfecte
vides: z vñ hoc subdit gladi? sup brachiū ei? z sup oculū
dextrū eius. f. gladius dyaboli impediens opationē z affe
ctiōe: vñ subdit brachiū ei? ariditate siccabit z ocul? dex
ter eius tenebrefecēs obscurabit: vñ sequit? q nō poterit p
spicere z dicit (in māda.) qz nō sufficit nisi oia impleant:
vñ Jac. ij. Quicūqz totā legem seruauerit. offendat aut in
vno factus est oim reus: z si h fecero vt dictū est (nō con
fun.) imo fiet qd supra rogauī. f. diriget cor meū ad custo
diēdas iustificationes: hoc est quod sequit.

Confitebor tibi in directione cordis: in eo quod didici iudicia iusticie tue.

¶ Confite. ti. in di. cor.) q. d. diriges cor meū: z in illa dire
ctiōe cordis: nō ero igrat? s (psitebor ti.) i. laudabo te (in
eo q didici iudicia) q sūt abyssus mltā (iusticie. t.) i. pce
dētia de tua iusticia: isti duo vsus sūt p eos q nimis cito
volūt esse magistri vel p dicatorēs qd cecidit ad eoz p fusiō
nē: s sapiēs dicit (tūc nō pūm.) ppter ignorantā (cū pspe
xero in oib? mā. t.) i. cū totā sacra scripturā diligenter vi
dero: s (cōfi. ti.) i. laudabo te legēdo z predicādo (in dire
ctiōe cor.) i. sine errore intellect? (in eo) q nō sūt inscius:
s (q didici iud. iust. t.) q qui nō didicerint errant. j. Zbi.
j. quidā aberrantes conuersi sūt in vaniloquiū volentes
esse legis doctores nō intelligentes neqz que loquuntur
neqz de qbus affirmant. Eccli. xvij. attēqz loquaris disce.
Btē hoc qd dicit (confitebor ti. in direc. cor.) i. cōtra mul
tos quoz vox est in choro z mēs in foro q nō consentit. i.
laudat deū in directiōe cordis: qz nō qd pferē in ore ver
sūt in corde fm doctrinā Aug. s supra dicit rectos decet
collaudatio: vel de cōfessione peccatorū pōt dici (confite
bor tibi) peccata mea (in directiōe cordis) sperādo veniā
a deo z deuote petēdo misericōdiaz: z hoc (in eo) i. ppter h q

5

¶ Ille bñ et pfecte legē dei itue tur q cā i. plet bñ o. perande.

7

¶ 5

Psalmus

(vidici iudi. iusti. t.) i. iudicia q̄ facies q̄n iustus iudex ap
parebis. ps. Prooccupemus facie ei⁹ in p̄fessione. post co
fessionē autē rectā d̄z sequi satisfactio iusta vñ bñ sequitur.

8 **Justificationes tuas custodiam: non me
derelinquas vsq̄quaq̄.**

Iusti. t. cu.) vel fm aliū sentum sic p̄tinuat q̄ postq̄ di
cit: iudicia iudicia iusticie tue: q̄s sit iusticie cognit⁹ fructus
suppōit dicēs (iustificationes. t. cu.) alia l̄ra (p̄cepta. t.) q̄
idē est z q̄ eas custodire nō possum sine adiutorio. t. sicut
d̄z Job. xv. Sine me nihil pote. facē (nō me dere.) Job. j.
Nō te dimittā neq̄ derelinquā p̄fortare z esto robustus.
Deb. iij. Nō desera neq̄ derelinquā: s̄ p̄ nōne z ipm̄ xpm̄
dereliquē d̄z: quātomaḡ z nos Mat. xxvij. Et q̄d me dere
liquisti. ps. De⁹ d̄z me⁹ respice i me q̄re me dereliquisti. So
lutio b̄z p̄ hoc qd̄ dicit (vsq̄quaq̄). q. d. z si ad horā dere
linq̄sve. p̄bes: sicut Job. j. vel vt mibi infirmitatē meā no
tā facias sicut petro Lu. xxiij. (nō) tñ (derelinq̄s vsq̄qua
q̄). i. ex toto sicut iudā Jo. xij. de hac hora vel relictione
Esa. liij. Ad p̄ctū in modico dereliquē te: z in miseratōnib⁹
magnis p̄gregabo te Esa. ix. p̄ eo q̄ iusti derelicta z odio
bita ponā te in supbia seculorū. Alia l̄tera b̄z (ne derelin
quas me nimis) z satis in idē redit. j. Coi. x. Fidelis est de
us q̄ nō patiet̄ vos tēptari supra id qd̄ potestis zc.

1 **In quo corrigit adolescentior viam
suā: in custodiendo sermones tuos**

I Beth. p̄uo octonario p̄ponit̄ aleph qd̄ inter
p̄taf̄ doctria. Hinc autē scdo octonario p̄ponit̄ beth. qd̄ in
terp̄taf̄ p̄fusio v̄l com⁹ z b̄ bñ p̄gruit qz a doctria intelligit
bō z cognoscit̄ deū z seipm̄: z inde p̄fundit̄ sup̄ p̄ctis suis
z redit ad tomū ecclie z ad tomum eeli Eccli. iij. est cofu
sio adducēs gr̄am z gl̄iam Job vi. Auditu aur̄ audiuī te
sez p̄ doctria: z nūc ocul⁹ me⁹ videt̄ te. f. p̄ intelligētā: id
circo ip̄e me resp̄bendo: ecce p̄fusio z ago p̄niam in fauilla
z cinere: ecce reuersio ad tomū Hier. xxxj. postq̄ oñdisti
mibi. f. p̄ doctria p̄cussi femur. in. p̄ p̄niam p̄fusus sum et
erubui zc. vidēs q̄ p̄fusio n̄ suā vult corrigi: z p̄ ponit̄ bic
interrogatio deliberatōis cū dicit (in q̄ corri. ado. viā suā)
Scdo posite q̄ōnis ponit̄ solutio cū dicit (in custo. ser. t.)
dicit (in q̄ corri. ado. vi. su.) z nō q̄ nō dicit (i q̄ corri.) q̄s
s̄ (adolescentior) qz lz in oi etate quātūcūq̄ seravtile sit cor
rigi: tñ vtil⁹ est i adolescentia añ vicz q̄ p̄suetudo p̄ualue
rit: vñ poeta. **P**incipijs obsta sero medicina p̄af. **C**ū
mala plōgas inualuē moras puer. xxij. Adolescentes iuē vi
am suā etiā cū senuerit nō recedet ab ea. Itē (in adolescē
tia) est bō p̄nior ad p̄ctm̄: vñ maḡ nccia est correctio Pro
uer. xxx. tria sunt difficilia mibi z q̄rtū penit⁹ ignoro: viāz
aq̄le in celo: viā colubū sup̄ petrā: viā nauis in medio ma
ris: z viā viri i adolescentia. Ita b̄z beda verior tñ l̄ra b̄z (in
adolescē.) in b̄ etiā qd̄ dicit adolescentior arguūt̄ senes vi
erū maloz inueterati q̄ difficile erigunt̄: s̄ adolescentes de
facili qz sunt sicut noua cera. senes autē sicut vet⁹ cera q̄ se
se nō p̄tinet z sicut vet⁹ coriū qd̄ futurā nō patit̄ Prouer.
xxj. q̄ rect⁹ est corrigit viā suā: s̄ qz senex curu⁹ est id nō cor
rigit Eccl̄es. j. pueri difficile corrigūt̄ Eccl̄es. vij. p̄sidera
op̄a dei q̄ nemo possit corrige quē ille despererit. scq̄ tñ
sio (in custo. ser. t.) o (dñe). i. p̄cepta tua. de q̄b⁹ Prouer.
vij. iusti sunt oēs s̄mōes mei z nō est i eis p̄rauū qd̄ aut p̄
uersuz. z nō q̄ dicit (in custo. ser.) nō tñ i audiēdo v̄l scribē
do Lu. xj. Hi q̄ audiūt̄ v̄bū dei z cust. illud. Ro. ij. nō est
auditorēs legis iusti sunt apud deū: s̄ factores leg. iusti.

Uersus.

2 **In toto corde meo exquisiui te: ne repel
las me a mandatis tuis.**

In to. cor. zc.) q. d. qz correctio est (in custo. fmo.) ido
(ne repel. me a mā. t.) i. adiua me i intelligēdis z custo
diēdis (mā. t.) z q̄ p̄fidentia b̄ petat p̄mittit̄ dicēs (in
to. cor. m.) exquisiui te (in to.) dicit nō in dimidio vel dupli
ci Eccl̄i. j. Ne accesser̄ ad illū duplici corde Deu. iij. cū q̄
sieris ibi dñm̄ deū tuū inuenies eū: si tñ toto corde q̄sieris
z tota tribulatiōe aie. t. Aug. p̄ quāta pte aliud q̄ris: deuz
nō q̄ris. j. Re. vij. ait. Samuel ad vniuersaz tomū ist̄: si in

toto corde v̄io reuertamini ad dñm̄: aferte deos alios de
medio v̄im baalim z astaroth. i. ambitōz z auariciā. baa
lim est̄ interp̄taf̄ sup̄ior. astaroth ouile: s̄ mō in mult⁹ d̄m̄
inuenit̄ qz in toto corde recedūt a dño z p̄sequit̄ dyabolū
qd̄ significatū est. ij. Re. xvij. vbi d̄z. venit nūc⁹ ad dauid d̄
cēs: toto corde vniuers⁹ ist̄ sequit̄ absalon (ne repel. me)
D̄see. iij. Repellā te ne sacerdotio fungaris mibi. id̄ dicit̄
Sap. ix. Noli me reprobare a pueris tuis: qm̄ seru⁹ tuus
sum ego. Esa. lxij. Quare errare nos fecisti a vijs. t. indu
rasti cor nostrū ne timeremus te (a mandatis tuis).
Credendis. Eccl̄i. xxij. Homo sensatus credit legi dei.
CDiscēdis. ps. Da mibi intellectū vt discā mādata tua.
CFaciēdis. Phil. ij. Operaf̄ in nobis velle z perficere.
CDocendis. ps. Docebo iniquos vias tuas.
CDiligendis. ps. Dilexi mandata tua super aurū z topa
zion. ne autē forte dicat ei dñs illud D̄see. iij. Quia tu sciē
tiam repulisti repellam te zc. z ideo subdit.

3 **In corde meo absco. elo. t. vt nō peccē tibi**

In cor. m. abs. elo. t.) i. mēdie p̄mēdani z indignis nō
dixi: z b̄ (vt nō pec. ti.) dū aut ignoro q̄ facē debeo aut in
dignis mysteria diuina disp̄so. puer. vij. Scribe eā. f. sapiē
tiā i tabulis cordis tui. De scdo Mat. vij. Nolite sc̄m̄ da
re canib⁹: z margaritas vias nolite spargē añ porcōs. Et
nota q̄ qd̄am abscondūt̄ eloq̄a dei bñ: quidā male. Bene
CPropter ignorantia. Eccl̄i. v. Si est tibi intellectus re
spōde proximo: sinait manus tua sic sup̄ os tuū ne capia
ris in verbo indisciplinato z confundaris.
CPropter etatē. Hier. A. a. a. puer ego sum z nescio lo
qui Eccl̄i. xxij. Abi sunt fenēs non multū loquaris.
CPropter cautelā. Amos. v. Prudēs in tpe illo tacebit:
qz tēpus malū est. Prouer. xxij. Totū spiritū suū profert
stultus: sapiēs autē differt z reseruat in posterum.
CPropter pudorē. Dan. x. Demisi vultū meū ad terram
z tacui. Eccl̄i. xxij. Audi tacens z pro reuerentia accedet
tibi bona gratia.

Abcondit̄
tur eloquiū
dñi ab ali
q̄bus bene
ab aliq̄bus
male.

CPropter cōpassionē. Job. xvj. Multa habeo vobis di
cere sed non potestis portare modo.

CPropter sexum. j. Coi. xij. Mulieres in ecclesia taceāt
CMale autem abscondūt̄ur.

CPropter infamiā: qz homo non audet loqui qm̄ est infā
mis z notabilis de pctō. Eccl̄i. xv. Non est speciosa laus
in ore peccatoris. Esa. xlviij. Sede tace intra in tenebras
filia caldeorum. i. o anima peccatrix.

CPropter timorē. Job. xxxij. Timuerunt nec responde
runt vltra: abstulerūtq̄ a se eloquiū.

CPropter timorē z superbā. Job. xxxvij. Quis est iste
inuoluens sententias sermonibus imperitis.

CPropter colorem. Eccl̄i. iij. Non abscondas sapientiā
in decore eius.

CPropter pigritiā. Math. xxv. De seruo pigro qui ab
scondit̄ pecuniam domini sui.

4 **Bndict⁹ es dñe: doce me iustifaca. tuās**

Bndi.) p̄misit de custodiendis in adolescentia mandaf̄
z q̄ deū toto corde exquisierit: z q̄ duplici mō vt dicit̄ est
eloquia dei abscondent̄ p̄ q̄bus nūc gratias agēs dicit̄ (bñ
dictus es dñe) in nā vel intus: z q̄ frustra abscondunt̄ in
corde eloquia dei nisi sequant̄ opera iusticie: subdit (doce
me iusti. t.) i. opa q̄ me iustū probent: z facit bic sicut sapi
ens postulatoz. P̄uo de susceptis bonis gr̄as agit: z post
modū maiora petit: si est de iā susceptis ingratus esset nō
mereret accipere ampliora Eccl̄es. j. Ad locū vnde creūt
flumina reuertent̄ vt iterū fluant. Sed p̄t̄ bic q̄ri a quo
est (bñdictus) deus d̄z Heb. vij. q̄ minus est a meliore bñ
dicit̄. Solutio duplex est bñdictio: vna p̄secratiōis: z alia
laudis. P̄uo mō nō bñdicit̄ deus: s̄ scdo in quo bñ potest
q̄s benedici a minore. i. laudari (dñe) ecce dominū (doce
me) ecce magisteriū. Job. xij. Vos vocatis me magister
z dñe z bñ dicitis: sum etenī Mat. xxij. An⁹ est magister
v̄l (doce me) p̄ tuū p̄actyū. de q̄ Jo. xij. Ille docebit vos
oia: z Job. xvj. Docebit vos omnē veritatē. ps. Bñs ho
mo quē tu erudieris domine z de lege tua docueris eum.

(iustificaciones tuas) no dicit qdones: s (iustificaciones). i. iusticie factioes: fm q etiā in Ecclia dicit q audis doctrine finis no est cognitio s opatio. Rom. ij. No est auditores le. iusti sunt s factores le. iusti. Deinde qsi iā exauditus z p vncione doctus de oibus addit.

In labijs meis pnūciaui oia iudi. orl tui

Pronūc. ecce cōpetens ordo vt pūs doceat: z postmo dū edocet doceat. Eccl. xvij. anteq loqris discce. S3 vt dicit Hiero. sola scpturaz ars est qua sibi passim oēs vmediat. Scribit in docti doctiqz poemata passim: hāc garrula an: hāc delirus senex: hāc sopbista vobosus: hāc vniuersi psumūt: lacerat z docet anteq discat: z iterū ppetenē cū supra dixisset (in cor. m. absco. elo. t.) h sibiingat (in labijs meis pnūc.) qz no est sp tacēdū: s tps tacēdi: z tps loquēdi: vt dicit Eccl. ij. z qd indignis sberabit: dignis dz ministrat: ppter h bñ dicit Mal. ij. Habia sacerdotū custodiūt sciam: vt. l. eā tpe oportio p munitet z tpe debito claudat. Mat. xxij. Quis putas est fidelis seru? z pūdes que cōstit. dñs. s. sup. sa. suā vt det illis abū in tpe (pnūciaui). q. publice pdicauit. Can. vij. egrediamur i agrū Lu. vij. Erige q sciat scire se. suū. S3 obijci pōt qd ē q dicit oia iudicia cū dicit Ro. xj. D altitudo diuitiaz dei zc. z s. in ps. Iudicia. t. abyssus multa: z Eccl. j. Sapiam dei pcedentē oia qis inuestigabit. Solo loqf de iudicijs scālib? z vñlib? z maxie de illis q fieri i die iudicij qd z apit cū dicit (iudicia oris. t.) q. s. dixisti p pphas z aplos z que ore pprio dices Job. ij. Scitote esse iudiciū. iudiciū aut dz fieri fm deponitōne testiu: vñ q bonos bz testes securus z gaudēs expectat iudiciū: ppter hoc bñ sequit.

In via testimoniorum tuorum delectatus sum: sicut in omnibus diuitijs.

Delect. suz. in via testimonioz dei est sacra scptura q cōtinet testimonia iustoz z dirigit ad regnū testimonia sūt multa vt est illud Bñ paup. spi. qm ip. est reg. ce. Mat. v. ecce testimoniu p paupib? iustis z sequit. multa alia testimonia ibidē: Bñ mites qm ip. pos. ter. bñ q lug. qm ip. pfo. zc. In hac via testimonioz delectat iustus q eā scit z eā tenet directe currēs ad brauiū. Sūt aut eāe multe qre in ea delectatur. Pua est ppter pmissionū magnificētia. ps. Letat? suz in bis q di. sunt in. in. to. dñi ibim? Esa. xliij. A seculo nō audierūt neqz aurib? pceperūt ocul? nō vidit de? absqz te q ppassi expectātib? te. Seda ē arre suauitas ps. In custo diēdis illis retri. mlta Tertia ē ppter pignoz securitatē. ij. Cor. v. Dedit nob pign? spū s. i. spū scm i pignoz Quarta ē. ppe mens approbatioz. ij. Cor. j. Glia nra h est test. cōscie nre. Quinta ē. ppe altitudinis sapie dei intelligentiā ps. Amā dā. t. intel. Eccl. xvij. Nihil dulcius qz respicere in mādā dñi. Sexta est ppter secretoz reuelatioz Jo. xiiij. Dia q audiu a pte. m. nō. feci. vob vel testimonioz via ap. pellat hūilitatē incarnatiois natiuitatē passiois z bñ? qd? quātū nos diligēt: testat? est ps. Testimonia. t. cre. facta sūt nimis. In hac g duplici via testimonioz delectat iust? (sicut in oib? diuitijs) spūalib? de qbus apls. j. Cor. j. Sras ago deo q i oibus diuites facti estis in ipso i oi vbo z in oi scia vt de corpālib? diuitijs pōt exponi. nō qz sit recta opatio eaz ad spūales delectationē z ad grām: s qdā silitudo ppe h q multū delectant hoies in diuitijs tpalibus: s iusti multū plus in spūalib? vñ dicit Aug. Magis diligit charitas dñm qz cupiditas aurū. Prouer. viij. Melior est sapientia cūctis opibus pciōsissimis Prouer. iij. Melior est negociatio eius negociatioē argēti z auri Job. xxvij. non adequabit ei aurū vel vitrū vel in psona martyriū. pōt hic versus legi q delectati sunt in via testimonioz. i. martirioz z suplicioz suozū Rom. v. Ibant apli gaudentes a cōspectu cōciliij qm zc. Deinde qz delectatio ociosa nō est opus delectationis supponit dicens.

In mādatiis tuis exercebor: z p̄siderabo vias tuas

In mā. t. ex. cogitādo z opando z p̄cipue in mādatiis pietatē: fm q docet apls. j. Abi. iij. Exerce teipm ad pietā

te: z in h exercitio (p̄siderabo) p̄fecti? cognoscēs (vias. t.)

Sed quō pōt hoc fieri cū dicit Job. ij. Si venerit ad me nō videbo eū: z supra vestigia tua nō cognoscēnt. Solutio via grē q dñs venit ad nos ignorat: s via p quam nos imus ad eū scit. s. hūilitas charitas z bñdī. s. Notas mi. bi feci. vias vite. Itē pōt obijci q hic videt ordo p̄fectus P̄uo em est p̄siderare. postea exerceri. Solo in oia scia p̄terqz in theologia theozica p̄cedit practica. hic aut practica p̄cedit theozica: vñ infra. a mandatis tuis intellexi: s qz nō q̄quid est sacra scptura mādatū est: z sicut scriptū est ita ad iram obseruandū. Nō tñ inutile est ibi aliqd ant fir p̄lū s aliqd significat faciendū aut i nobis futurū: z ideo mēs iusti ibi dz meditari z significatū scrutari vñ bñ s̄bdie (in iustificatioib? t. medi.) iustificationes sunt cerimonialia sacrificioz z alia multa i lege scpta sicut est illud Ezo. xj. q puer hebreus tñ sex annis seruit z septio liberat in quo significat q bñs ppls xpi q in h seculo p sex etates distincto seruit in resurrectione liberabit: et multa sunt talia q in enigmate dicta magnā i se future spei bñt meditationē: z qz de? ea dixit nō sunt negligēda s iugiter cogitanda: vñ s̄bdie (nō obli. ser. t.) i. iugiter cogitabo q dixisti: z inde sensum vtilem eliciam: dicit ergo iustus.

In iustificationibus tuis meditabor: nō obliuiscar sermones tuos.

Possūm? aut z iustificationes appellare vt supra illa q penitentē iustificat: in bis dz bñ meditari vt in eis p̄ficiat j. Abi. iij. h meditari in bis esto vt p̄fect? tuus māifestus sit oibus supra in ps. meditat? sum nocte cū corde meo et exercebar. p̄ficiēdo z scopebā. i. purgabā (spū meū) a carnalibus desiderijs z immūdis cogitatioib? Esa. lix. qsi colūbe meditatēs gemem? z. xxvij. meditabor vt colūba q. s. meditat? ap̄hendēs vmbriā accipitris in aq sic iustus meditat? tēptationē dyaboli z insidias ei? dep̄dēdere in sacra scptura. Can. v. Oculi tui sup riuos aqz: q lacte sunt lote z refidēt iux fluenta plenissima: sic g dz esse meditatio nra (in iustificatioibus) nō in ambitioibus in qbus multi meditant? Mat. vj. Quisvīm cogitās pōt ad h̄cere ad straturā suā cubitū vñ. ij. Mach. iij. Ambiebat iason sūmū sacerdotū. Itē nō in cupiditatibus sicut multi Diere. vj. A minore vsqz ad maiorē oēs auaricie studēt (non obliuiscar ser. t.) Jac. j. non auditor obliuiosus factus: s factor operis: hic beatus in facto suo erit.

Retribuē seruo tuo viuifica me: et custodiam sermones tuos.

Retribue ser. t.) Gymel p̄posuit se corrigere p̄pha confusioē duct? est cognitione dei z sūmipius z custodire s̄mones dei: s qz p̄pter multos defect? hūanos ad h nō sufficit bñ sine dei auxilio. id in h octonario s̄ multiplicē defectuz petit multiplicē grām: z p̄pter hoc p̄petenter huic p̄ponit s̄ra: gymel interpretat plenitudo vel retributio z significat q hic petit sibi retribuī sine dari plenitudinē grē diuine s̄ defectū hūane indigētie z est rectus ordo s̄rarum vt post aleph z beth sequat (gymel) qz p̄mo docet hō deinde de suis defectib? cōfundit: z tertio fit ei retributio: z q hic dicit (retribuē) pōt legi in p̄sona pctōris vel incipientis vel p̄ucti: z fm hoc ly (re) notat diuersa. si em loquat peccator: ly (re) notat cōtrarietatē sicut exponit illud supra qd retribuā dño pro oib? q retri. m. Glo. Retribuit de? oibus bona pro malis passus p eis. cui homies retribuūt mala pro bonis. si loquat incipiēs ly (re) notat iterationem. ij. Reg. vj. Si pua sunt bec ad h̄ciā tibi multo maiora: s si loquat p̄uctus ly (re) notat conformitatē. ps. Et retribuēt mihi dñs fm iusti. m. p̄tra g multiplicē defectū petēs multiplicē grām. p̄mo petit in vniuersali dicēs (retribuē seruo tuo) postea aut specificat. p̄mo petens viuificationē fidei cōtra mortē pcti dicēs (viuifica me). s. p fidei gratiā Abc. ij. Iustus aut in fide sua viuet. Scdo s̄ ignauā petit gratiā opandi dicēs (z custodiā sermo. t.) quos custodiendo adolesecētiōz corrigit viā suā: z bñ sequit opatio post fidē qz fides sine opibus mortua est Jac. ij. Tertio s̄ defectuz ignorantiē petit tōnū intelligentie: cum dicit.

De multe quare iusti delectatur in p̄ceptis z mādatiis dei seu ei? talibus.

Psalmus

2 **R**evela oculos meos: et considerabo mirabilia de lege tua.

Reve. o. m. rē.) et h̄ bñ sequit post id qd̄ dixerat custodiā sermōes. t. qz no pnt̄ cm̄stodiri nisi sciānt̄ nec pnt̄ sciri nisi reuelent̄ oculi Lu. vi. Oculi eoz tenebant̄ ne eū agnosce rēt: s̄ cū ita sciānt̄ sermōes dei p̄ auditū sicut p̄ visum q̄re nō s̄l̄iter dicit. Reuela. au. m. sicut dī. j. Reg. ix. Dñs reuelabat auriculaz samuehis: et Job. xxxvj. Reuelabit quoqz aure eoz vt corripiat. Solutio certius est videre q̄ audire: nō pot̄? Reve. o. m. q̄ aures loquit̄ aut̄ h̄ de oculis interioribz? et multis modis aperiant̄ a dño: claudunt̄ em̄.

Oculi interiores clauduntur multipliciter.

Propter prauā p̄suetudinē Gen. xxyij. senuit ysaac et caligauere oca ei? et vidē nō pot̄cat: p̄ ysaac q̄ interpretat̄ risus significat̄ illi q̄ i delictis suis ridētes senescūt et ibi lumē a.

Propter carnalē affectionē qd̄ significatū est (mittit. Jud. xvj. vbi dī q̄ valida tradidit sanfonē in manū pbili. steoz quē cū apphēdissent pbilistei statim eruerūt oculos ei? Sanfon interpretat̄ sol eoz et significat̄ platos: dali da interpretat̄ titula et significat̄ carnalē affectionē q̄ extra bit a plato q̄ qd̄ d̄vult sicut titula a puteo. h̄ tradit̄ platū in manū pbilisteoz. i. demonū q̄ eū statim excecant.

Propter multiplicē curā rerū tpaliū Hiere. vi. Exceca tus fuit sedecias in reblat: qd̄ interpretat̄ multa h̄.

Propter terrenoz amorē vñ Tob. ij. h̄ q̄ thobias excecatur? fuit stercoz? yrudinū: p̄ yrudines intelligit̄ p̄tēplatiū q̄ volat̄ ad celū: p̄ stercoz tpalia q̄ illi vilia reputant. Pbil. ij. Omnia detrimentū feci et arbitroz vt stercoz a.

Propter nimia discusiones Act. ix. Subito circūfulsit eū lux de celo. postea sequit̄ ap̄t̄ q̄ oculis nihil videbat.

Propter ignauā et torporē Apoc. ij. Scio q̄ neqz calidus es neqz frigidus: et postea sequit̄: nescis qz miser es et miserabilis et paupz et cecus et nudus: miser p̄ nature fragilitatē miserabilis p̄ eiusdē vulnerationē: paupz p̄ operū carentiā cecus p̄ ignorantiā: nudus p̄ virtutum absentiam.

Propter certā maliciā Sap. ij. Ma. eoz excecavit eos.

Propter glām dei manifestandā Jo. ix. neqz h̄ peccavit neqz p̄ntes ei? vt cecus nasceret: s̄ vt manifestent̄ opa dei

Propter acceptionē mūez Gen. xx. Ecce dedi (in eo. fratri tuo mille argenteos: hoc erit tibi in velamē oculozū et ad omēs q̄ tecum sunt Eccl. xx. Expeuita et conum excecant oculos iudicium.

Propter carnalē sensum. j. Coz. ij. Animalis bō nō p̄cipit ea q̄ dei sunt Job. xv. Opuit faciē eius crassitudo.

Propter honore et p̄speritatē. ps. h̄ cū in honore esset nō intellexit̄ Istis modis claudunt̄ oculi hois interiores et dñs reuelat et aperit eos multis modis. scz.

Qualiter reuelat et aperit oculos interiores multipliciter

Per penā Gen. ij. Aperti sunt oculi eoz: ibi dicit Bre. Pena oculos aperit quos culpa claudit. Esa. xxij. Ueratio dabit intellectum auditum.

Per proprie fragilitatis considerationē Jo. ix. Lutum fecit et limiuit oculos meos rē.

Per zelī perturbationē Apoc. ij. Collirio inunge oculos tuos vt vi.

Per p̄uic amritudinē qd̄ signat̄ Tob. xj. vbi dī Thobias posuit fel piscis sup oculos p̄is sui: p̄ fel qd̄ est amarū signat̄ p̄uic: p̄ piscē sancti q̄ superatant mundū.

Per interne suauitatē p̄gustationē. ps. Gustate et videte qm̄ sua. est ro. z. j. Reg. xij. h̄ q̄ Jonatas gustauit mel et illuminati sunt oculi eius.

Per orionem ppriā vel alienā: de ppriā. iij. Reg. ij. de sa lomone cui data est a deo sapia. de aliena. iij. Reg. vj. de puero helysei cui orante helyseo aperuit dñs oculos et vidit montē plenū equoz et currū igneorum.

Per grē infusionē. iij. Reg. ij. Helyse? incubuit sup puerū et oscitauit puer septies: apuitqz oculos puer: mortu? est p̄cō: cui incubat dñs vocando ad p̄niam q̄ septies oscitat cū sc̄tispūs. vñ. dona recipit: et sic illuminat̄ p̄ grām. Dicit q̄ (reuela oca. m.) et illis reuelat̄ (pside. m. de. l. t.) no ua in q̄ sunt mirabilia: qz ibi dat̄ p̄ceptū de diligendis inimicis: et de reddēdo bono p̄ malo Mat. v. et psilū de oibz?

relinquendis Lu. xij. i. si. ois ex vobz q̄ nō renūciauerit oibz q̄ possidet nō pot̄ ee me? discipul? istud psilū multū ē mirabile: lz ipe de? ter tale psilū Esa. xxyij. i. fi. a dño deo exercitiū exiuit vt facēt mirabile psilū nec solū ē mirabile: s̄ terribile vt multz. ps. Terribil est i psilū rē. Quarto dico latū hui? miserie petit sensuz dulcedis bōitaz dei: vñ s̄ dicit

Incola ego sum in terra: et nō abscondas a me mandata tua.

Incola. i. pegrin? (ego suz i ter.) q. d. nō sum de mūdo h̄ lz in eo suz. nō q̄li ciuis: s̄ sicut aduena et pegrin? (z) nō absco. a me mā. t.) s̄ in ea māifesta vt i eis delecter et refici ar dū suz in h̄ exilio et ad patriā tēdo Heb. xj. Nō accepit̄ repromissioibz? s̄ a lōge eas aspiciētes et salutates et p̄fites qz pegrini et hospites sunt sup terrā ps. Deu in qz inco lat? me? plong. ē. paul? aut̄ nō tm̄ incola fuit i mūdo s̄ et mortu? fm̄ q̄ dicit Gal. vj. mibi mūd? crucifix? est et ego mūdo (z) qz (incola suz i ter.) vil? et abieci? a mūdo nō absco. das a me tali mā. da. t. Mat. xj. absco. disti h̄ a sapiētibz? et reuelasti ea puulis. i. hūilibus et abieci. z vt ex hūilitate mereat̄ audiri. Quito insufficientiā suā cōfitec̄ dicens.

Concupiuit anima mea desiderare iustificationes tuas in omni tempore.

Cocu. aia. m.) q. d. nō sufficientē desidero bona q̄ cognosco: s̄ tm̄ p̄siderare cōcupisco. Et nō q̄ se qdā q̄ nec cognoscūt nec desiderat̄ vt simplices et ydiote. qdā p̄gnoscūt nec tm̄ desiderat̄ vt infirmi: s̄ hōy qdā desiderare nō volūt: et h̄ est malitia et q̄si despata infirmitas. Alij cōcupiscūt desiderare et h̄ ē p̄ualecētia: in h̄ q̄ dicit (cōcupiuit desi.) s̄ nōt et hūilitatē et desiderū lz imp̄fectū q̄ duo op̄ret h̄c eū q̄ vult impetrare a dño Eccl. xxxv. Dño hūilitantis se nus penetrahit: ecce hūilitas: et de desiderio s̄ dicit et donec appropinqt glo. ad deū nō cōsolabit̄ et nō discedet donec aspiciat altissimus. h̄ etiā allegat̄ pro eo q̄ supra petierat. nō absco. das a me mā. data tua et nō debes absco. dere: sed eoz sensuz et dulcedinē mibi ap̄ire (qz cōcupiuit aia mea rē) Mat. xij. q̄ h̄z dabit ei glo. q̄ h̄z amorē vbi dabit ei sensus intelligēdi. Et nota dñam int̄ desiderū et p̄cupiāz cōcupiscit̄ em̄ et qd̄ habet: et qd̄ nō h̄z desiderat̄ aut̄ tm̄ id qd̄ non habet: s̄ qz sunt quidā instabiles q̄ modo seruent modo tepent: bñ subdit (in omi tpe) Luc. xi. si p̄seuerauerit pulsans rē. p̄pter improbitatē eius surget rē. s̄ qd̄ cōcupiscit̄ desiderare (iustificatiōes tuas). i. opa iusticie nō mundi vanitates: de q̄bus Prouer. xvj. Desideria occiderūt pigrū: et postea sequit̄ tota die concupiscit̄ et desiderat Eccl. xxyij. Aufer a me vētris cōcupiscētias sed qd̄ est q̄ dicit (ania mea) cōtrariū em̄ videt̄ hūi Eccl. xxyij. Si prestes aie tue cōcupiscētias illi? faciet te in gaudiū inimicis tuis Solutio ibi sumit̄ aia p̄ aialitate: h̄c vo p̄sunderesi Esa. xxj. Ania mea desiderabit te in nocte. s. aduersitatis: nō tm̄ in die p̄speritatis: ideo dicit h̄c in omni tpe.

Dia inter desiderā et p̄cupiam.

Increpassi superbos maledicti qui declinant a mandatis tuis.

Incr. su.) supra p̄fessus ē insufficientiā suā cū dixit cōcupiuit rē. h̄ p̄nter ondit̄ cām huius insufficientie. i. peccatū p̄moz parentū dicēs (increpassi). q. d. h̄ est pena p̄moz rū parētū q̄ p̄ supbiā peccauerūt suggerēte dyabolo critis sicut dñj. Gen. ij. Quos increpauit dñs dicēs Adā vbi es id est in quantā miseriā deuensisti: et post increpationē addidit penā cui? nos omēs p̄icipes sum? et adhuc eā sentit̄ p̄genies vt a pctō supbie caueat et hoc est increpare supbos. Zach. ij. Increpet in te dñs sathan rē. qd̄ ad lram exponi pot̄ de dyabolo. sic. i. puniat te pro supbiā tua: vel quolibet boie pctōze q̄ est sathan. i. aduersarius iesu xp̄i: p̄ supbiā Jac. iij. z. j. De. v. Deus superbis resistit. Job. xl. Disperge supbos in furore tuo et omnē arrogantē hūmilia. respice cunctos supbos et cōfunde eos: et vt sciat̄ q̄ sunt superbi et q̄ est increpatio apertius subdit dicēs (maledicti) maledictiōe culpe et pene ecce increpatio (q̄ declinat a mā. datis tuis) ecce supbia nolle obedire mandatis diuinis. Deut. xxvij. Maledictus q̄ nō p̄manserit in ser.

Vertical text in the right margin, likely bleed-through or commentary from the adjacent page.

3
Cōtra pla-
tos q̄r eo-
rū vita per
oēs casus
declinatur

monib? legi? p̄mi autē declinātes sunt plati z post eos
declināt s̄bditi **Diere. vj.** Omēs isti p̄ncipes declinantī. i.
sunt de nūero declinantū. **J. Eldre. ix.** Man? p̄ncipū z ma-
gistratū sūt in trāsgressiōe hac p̄ma **Dee. v.** victimis de-
clīn affis in p̄fundū. i. s̄bditos q̄s deo offerre debuistis. **Et**
nōndū q̄ p̄ oēs casus flectit declinatio eorū. declināt enī p̄
noīatiū p̄ sup̄biā volētes sibi facere nomē sicut Joseph?
z Zacharias. j. Wach. v. ps. Vocauerūt noīa i tēris suis
declināt z p̄ ḡm p̄ luxuriā ad s̄faz ḡiando filios z filias: z
etiā nimis carnalī diligēdo p̄ sanguineos **Dee. iij.** Sicut
yacca lasciuīs declinavit isrl̄. i. derus declināt: z p̄ dātūū
res pauperū male expendēdo z mīera recipiēdo: de p̄mo
Diere. Distriomb? dare est demonib? sacrificare: de sc̄do
Esa. j. Principes tui infideles socij surū oēs diligūt mīe-
ra sequunt̄ retributiōes **Itē p̄ accusatiū in iuste accusan-**
do Amos. iij. Si q̄s nō dederit in ore eorū quippiā sanctifi-
cāt sup̄ eū plū **Itē p̄ vocatiū: eo q̄ vocant ad lites Act.**
xxij. Citato paulo cepit accusare tertullus: vel p̄ accusati-
ū declināt detrahēdo: p̄ vocatiū adulando **Itē p̄ ab-**
latiū rapiendo a subditis bona eorū **Mich. iij. Qui vio-**
lenter tollitis pelles eorū z desuper eos.

Allegorice
in persona
martyrum

6 **Aufer a me obprobrium z contemptum:**
quia testimonia tua exquisiui.

Aufer a me supra 3 multiplicē defectū multiplex reme-
diū petijt: s̄ duplex est defect? seu miseria: vīz interior: ad
quā oīa supradicta p̄tinent: z exterior: de q̄ hic incipit age-
re q̄ est p̄secutio hostiū z cōtemptus: z hanc petit auferri
a se: nō q̄ nō sit paratus sustinere: sed neq̄ peccatū hostiū
augeat: z hoc potest legi allegorice in p̄sona martyriū: vel
moraliter in p̄sona ḡnālis iusti eodez mō vt dicit **(aufer a**
me ob.) oīs (z cōtemptū) cordis habitū: p̄pter **B (q̄ test.**
tua exq̄.) .i. martyria tua: q̄ est martyres toto corde que-
rebāt pro testimoniū xp̄i pati: z ad huc iusti idē cupiunt: iō
obprobrio z contemptui erant z sunt sup̄bis z cōtemnētī
bus crucē dñi z totā xp̄ianā b̄nilitatē p̄ quā solā sanā su-
perbia: q̄ autē dixit obprobrium sibi esse probat dicens.

7 **Etenim sederunt principes et aduersum**
me loquebantur: seruus autem tuus exer-
cebatur in iustificationibus tuis.

(Sede. p̄n.) tanq̄ ex mora machinātes z more iudicia-
rio vtentes (z aduersum me lo.) iō dē iudices q̄ accusato-
res q̄ graui? est. iste vsus de sancto **Stephano** cantat q̄
ei pp̄ue cōuenit: de quo dī **Act. vj.** Intuētes eū omēs q̄ se
debant viderūt faciē eius tanq̄ faciē angeli z eodē. **Sur-**
reperit autē quidā de synago. zc. (z aduersus euz loque.)
eodē Act. Statuerūt falsos testes dicentes: hic homo nō
cessat loq̄ verba aduersus locū sanctū z legē: quid autē in-
sti z martyres z p̄cipue b̄tūs **Stephanus** in p̄secutione se-
cerint: subdit **(seruus aut tu? exercebat in iustificationib?**
tuis) quomodo autē **(exercebatur)** subiungit.

8 **Nam z testimonia tua meditatio mea est**
et consilium meum iustificationes tue.

(Testi. t.) supradicta (meditatio mea est) .i. cogito q̄ sunt
p̄mia martyriū: z sic vincō per patiam ferocitatē p̄ncipuz
Ro. vij. Nō sunt cōdigne passi. hu. tē. ad su. gloriā q̄re. in
no. nec solū patiam habēdo exercebat sed z dilectionē ad
hostes seruādo: vñ subdit (z cōsi. meū iusti. t.) .q. d. in hoc
mibūpsi cōsului z cōsiliū saluatoris tenui: qd̄ seruauī iusti-
ficatiōes tu. inter quas p̄cipuū est diligere inimicos: de be-
ato autē **Stephano** pōt dī q̄ tripliciter **(exercebat)** in iu-
stificatiōib? dei **Pr̄io** disputādo: vñ **Act. vj.** Nō poterāt
refi. sapie z spū q̄ loque. **Sc̄do** cōpatiēdo q̄ p̄ suis p̄se-
cutoribus orauit **Act. vij.** **Tertio** patiēdo q̄ lapidat? est
vt ibidē b̄t: q̄ vō mag? allegorice lectū est ab illo loco **(au-**
fer a me ob. zc.) iō magis moraliter vidēam? hic em̄ dicit
(incola) ad patriā suspirās vbi nō erit in obprobriū: s̄ in
honore. est aut triplex **(ob.)** .i. ignominie culpe z pene **De**
p̄mo. ps. Facti sumus ob. vici. no. **De sc̄do Eccl. ix.** **Ob-**
probriū neq̄ in boie mendaciū **De tertio Diere. xxij.** **Da**
bq̄ vos in obprobriū sempiternū zc. z in quolibet istoz cō-

Moraliz.
Obprobri-
um triplex

comitat? contēptus **Primū** p̄emptus ab hoibus **Sc̄dm**
cōtemptus ab angelis **Tertū** p̄emptus ab oibus. aufer
ergo a me dicit **(incola. ob. z cōtemp.)** reducēdo me ad pa-
triā vbi erit honor p̄petuus. **ps.** Gloria z ho. co. cum **Can.**
vij. **Deofculer** te z iam me nemo despiciat: z vt hoc sibi fi-
eri debeat duabus rōnibus allegat **Una** q̄ in lege dei me-
ditat? vñ dicit **(q̄ testi. tua exq̄sui)** supra **Bti** q̄ scri. testi.
eius **Eccl. xxij.** Qui elucidāt me vitā eternā habebūt: s̄
qui exq̄runt eam. s. sapientiā elucidāt eā **Job. xxvij.** Sa-
pientiā trahit de occultis **Alia** ratio est q̄ persecutionē pa-
tit? p̄pter deū: vñ dicit **(et em̄ sede. p̄m. et aduer. me loq̄.)**
q̄ non tūm de p̄ncipibus hoibus sed de demonibus veruz
est: q̄ sedēt z obsident viros iustos: z aduersus eos loquū-
tur p̄ diuersas tēptationes suggerentes peccata **Eph. vj.**
Nō est nobis colluctatio aduersus carnē z sanguinē sup-
ple t̄m: s̄ aduersus p̄ncipes z ptates aduersus mundi re-
ctores tenebrarū: barū si nō tēptationes b̄iet vel succūbe-
ret: nō sibi meritozū: sed damnosum eēt: vñ q̄ in tēptatio-
ne p̄fecit ondit **(seru? aut tu? exercebat in iusti. t.)** q. d.
quāto magis tēptabar: tanto magis proficiēbā: sicut de fi-
liis isrl̄ dī **Ero. j.** q̄ quāto magis egyptij opp̄mebant eos:
tanto magis multiplicabāt z crescebāt. **Breg.** **Tempta-**
tio cui nō p̄sentī nō est pctm̄ s̄ materia exercende vtutis
Iustificatiōes aut in q̄bus hō d̄z exerceri cū temptat? sunt
p̄fessiones q̄ frequēter debet cōfiteri z se accusare z sic iu-
stificare. **ps.** **Facta** est iudea san. eius: **Esa. xlij.** fm̄ aliā lit-
terā dicitu prior iniquitates tuas vt iustificeris: z nō cōsun-
dar p̄fiteri: q̄ nō cogito nec appeto laudari ab hominibus:
sed t̄m a te: hoc est quod sequit? **(nā z testimonia tua me-**
ditatio mea est) .i. de hoc cogito quō tu mibi sis testis i cō-
scientia nō p̄tra me sed pro me **Rom. vij.** **Spe** spūs red-
dit testimoniū nro spiritui q̄ sum? filij dei. **j. Cor. v.** **Tres**
sunt q̄ testimoniū dāt in celo: p̄: verbū: z spūs sanctus. pa-
ter testimoniū dat p̄ nobis. si quantū possum? facim?. sili-
us si quantū scim? opamur. spūs sanctus si qd̄ nobis su-
gerit adimplem?. s̄ testimoniū dei meditari debem?. **Itēz**
(testimonia) dilectiōis xp̄i sunt eius natiuitas: passio: re-
suscensio ad inferos: resurrectio: ascensio: spūs sancti missio
vltim? aduent?. s̄ sunt septē signacula de q̄b? dicit **Apo. e.**
ij. **B** debemus cogitare **Deu. x.** **Donite** h̄ verba mea i cor-
dibus z in animis v̄is: z sequit? docete filios v̄ros vt illa
meditent. qui aut hoc meditat? concutit ad timorē z accē-
dit ad amorē: q̄ duo excitant hoīem ad bonū agendū: vñ
subdit (z cōsiliū meū iusti.) .q. d. ex illa meditatione fir-
maui cōsiliū vel iustificatiōi mee intendere **Job. ix. ut**
fine. **Timuim?** valde z prouidim? animab? nostris **Jo-**
xxij. **Si** quis diligit me sermonē meū seruabit?

A **Adhesit pavimento anima mea vi-**
nifica me sc̄dm verbum tuum.

(Adhe. pa.) **Delet** **Supra** p̄tra defectū petijt auxiliū
sed qm̄ exptus est duplex esse impedimentū b̄n operandī
iō timor: vñ huic octonario p̄ponit **(delet)** s̄ra q̄ interpre-
tat? timor vel natiuitas q̄ duo b̄n iungunt. nā initiū sapie
est timor dñi: vt dī in **ps.** z facit natiuitatē sp̄ualē: vñ **Esa.**
xxvj. sc̄dm vñā s̄ram. a timore. t. dñe cōcepimus z q̄si par-
turim? z peperim? sp̄m saluē. **Primū** impedimentū b̄n
opandi est fomes seu amor carnalis. **Sc̄dm** est accidia. de
p̄mo dicit ibi **(adhesit zc.)** de sc̄do ibi **(conmitauit zc.)** dī-
cit **g (adhesit pa.)** .i. carni (aia mea) .q. d. modo spero q̄a
ut p̄dici modo cōsiliū meū iustificatiōes tue: sed tamē tī
meo q̄ impedimentū video b̄n operandī z pronū me sen-
tio ad relabendū: q̄ **(adhesit aia mea)** p̄ carnalē affectum
(pauimēto) .i. corpi vel carni. nemo em̄ vnq̄ carnē suam
odio habuit. pauimētū autē dicit a pauere vt pauire qd̄
est ferire: eo q̄ terra vel lapis feriendo terit vt pauimen-
tū fiat lene z nitens z solidum: sic caro p̄culcanda est z di-
scipulis ferienda: z quāto magis cōculcat? tanto mag? so-
lidat? z lenius portat supra incedentē spiritū z edificium
bonozū operum. **Deiter. j.** **Auctuli** aurei z argentei super
pauimētū: vel sicut etiā tangit glo. pauimētum sunt ter-
rena. s. diuitie: delitē z honores que dicuntur pauimen-.

2
Pauimē-
tum vñ dī

Psalmus

M
Talia h
z terra q
re dicuntur
pauimentu.

tu multu rōnib⁹ pauimentu em ē planu z defacili trāscurrif
sic tpalia cito trāscūt. Sap. v. qd nob p fuit supbia aut di
uitiaz iactantia qd pultit nobis trāscierit oia ista velut ym
bra: z tanq nūci⁹ pcurrēs zc. Nec solū trāscunt s mag⁹ p
pue trāscunt z cito Luc. xij. stulte hac noc. repe. a. t. a. re q
aut parasti cui⁹ erūt zc. Job. xx. cū habuerit qd cupierat
possidere nō poterit. Itē pauimentu pculcat sic ista tpalia
a scis Apo. xij. Luna s⁹ pedib⁹ ei⁹. Pbil. iij. Dia terrimē
tū feci z ar. vt stercoza. Itē pauimentu plenu est puluere si
cut dignitates plene sūt impijs q dicūt puluis. ps. Nō sic
impij non sic s tan. pul. que. p. ven. zc. y. Re. xxij. Delebo
eos vt puluere terre. Itē pauimentu durū est: z iō nō facit
fructū: sic tpalia Eccli. xij. Cū peccātū pplātata est lapi
dib⁹ Eccles. v. qui amat diuitias fructū nō capiet ex eis.
Itē pauimentu adbesit aia multoz Job. xxiij. nō hntes ve
lamētū. i. charitatē amplectati sūt lapides. dicit aut h iust⁹
s⁹ pterito cōfiteus de auaricia (adhesit zc.) z h est p nām
q aia adheret pauimento q pcpit adherē do. Deu. x. dñm
deū tuū timebis z ei seruias: ipsiqz adherēbis: z Deu. iij.
Aos aut q adheret deo viuif⁹ vniuersi. j. Cor. vj. q adhe
ret deo vni⁹ spūs est. q aut huic pauimento siue carni siue
tpalib⁹ adheret mortē p pccatū. Ro. viij. Si fm carnē vixē
riq moriemini. j. Tbi. vj. q volūt diuites fieri incidūt in tē
ptationē z in laqueū dyaboli: z desideria multa inutilia et
nocua q mergūt hoies i interitū z pditionē: z qz sic ante
qz pauperet mortu⁹ fuerat: iō petit viuificari di. (viuifica
re) non fm mēū meretū: s (fm verbū. t.) i. fm pmissum
tuū Eccli. xvij. In qcūqz hora ingemuerit pccōz oim iūi
quitatū eius nō recordabor amplius: vel (fm verbū tuū)
id est auxilio verbi tui Jo. vj. Verba que ego loquor: spūs
z vita sunt: z q pmissum sibi debeat solui ostēdit dicens.

3 **Uias meas enūciaui z exaudisti me: do
ce me iustificationes tuas.**

Uias meas enūciaui. i. pccā mōnib⁹ male ambu
laui cōfessus suz: z iō me debes viuificare. puer. xxvij. qui
abscondit scelera sua nō diriget. q aut p fessus fuerit z reliq
rit ea miam cōsequē Job. xxvij. nō abscondi vt hō pccatū. m.
(z exaudisti me) delēdo pccā q p fessus suz. h em seqē: vñ
supra dixi. Confitebor: aduer. me iniust. m. dñs z tu re. zc.
q: vñ vias. m. malas tibi enūciaui. tu iū tuas bonas annū
cia: h est qd sequit (voce me iust. t.) bec sunt vie dñi nō em
pgnoscedē s tenēde: vñ mutato noie viāz vocat eos iusti
ficationes: qz ambulātes i eis iustificāt ad regnū celi dicēs.
Mat. iij. z. iij. Pnam agite appropin. em re. ce. h est tri
duū: de q Ero. iij. dñs de⁹ hebreoz vocauit nos ibim⁹ viā
trū dierū i deserto. Dec etiā triplerviā notat in hoc versu
(vias meas enūciaui) in cōfessioe (z exaudisti me) in con
tritiōe. ps. Cor. pccatū z hu. de⁹ nō despi. vel (iustificationes)
i. mād. ata: vel (iustificationes) i. spūalem intellectū legē: qz
lra occidit: spūs aut viuificat. ij. Cor. iij. s qz sunt aliq qui
cognoscūt iustificationes: s tñ modū pcedēdi in eis ignorā
tes min⁹ proficiūt: iō etiā se in modo instrui petit dicens.

5 **Viam iustificationū tuarum instrue me:
z exercebor in mirabilibus tuis.**

Viam iustificationū tuarum instrue me. i. modū z ordinē adiplendi eas. Sen.
Bona male locata: mala reputo: bona em ordinari debēt
vñ Can. ij. Ordinauit i me charitatē: cognitē aut iustificati
onib⁹ z eoz ordine sequi dō vsus opis: vñ addit (z exerce
bor) sicut exerceb hō in palestra vt habilior fiat. j. Tbi. iij.
Exerce teipm ad pietatē (in mirabilib⁹ t.) i. in ipsi iusti
ficationib⁹ q in scriptis mirabiles vident⁹ Esa. xxv. Qui facit
mirabiles res. iustificationes etiā pccōz dicunt⁹ mirabiles:
qz ibi apparet mirabilis dei mia. ps. Mirifica mias. t. qui
saluos facis sperātes in te. Habito de pmo impedimento
bñ opandi z de bis que s illud petit: sequit de scōdo impe
dimēto qd est tediū seu accidia: de quo dicit.

4 **Dormitauit aia. m. p tedio cō. me in x. t.**

Dor. a. m. q. d. mō instruet⁹ in mirabilib⁹ t. exercebor
s adhuc nō secur⁹ qz olim ania mea parū vel nihil opans
(dormitauit) i a spe cōmpendēdi iustificationes illas re.

frigit (p tedio) dilatiōis Prouer. xij. Spes q differē affli
git aiam Mat. xxv. Mora aut faciete sponso dormitauē
rūt oēs z dormierūt. Nō aut q nō dicit h dormiuit s (dor
mitauit) dormire nāqz est pigri z obliuiofi Prouer. vj. vl.
qz quo piger dormis. dormire aut ē expectantē z fessū: neu
trū tñ dō cadere i vigiliū⁹ ecclie. i. in plat⁹ z clericis. ps. Ec
ce nō dormitabit neqz dor. q cust. isrl. Prouer. vj. Non dor
mitet palpebre tue hoi q. hē exiti in alto loco piculosum ē
dormire: sic dormitauerūt q ascēderūt eqs Act. xx. Sedēs
qdā adolecēs sup fenestrā cū mergeret somno graui ceci
dit z mortu⁹ est. Jo aut nō dō pastor dormire: qz lup⁹ non
dormit. i. dyabolus. Esa. v. Nō dormitabit neqz dormiet: h
dicit de semacharib⁹ p qd intelligit dyabolus: p qd aut
āmonet bon⁹ pastor. j. De. v. Vigilate qz aduerfarius ve
ster dyabolus tanqz leo zc. Lu. ij. Pastores erāt vigilātes
z custodiētes vigilias noctis sup gregē suū: qz vō timet ite
rū obdormire petit cōsuminari dicēs. (cōfirma me) in vi
li custodia mei z meozū Eccli. xv. Firmabit in illo z non
flectet: z hoc (in vbiis tuis) i. p vba tua. s. p meditationēz
legis tue. ps. Verbo dñi celi fir. sunt: vel (cōfirma in vbiis
tuis) vt a meditatiōe eoz nō recedā: z sic nō obdormiam
Ecclē vlti. Verba sapientū qsi firm. i. s. pūgentia z exci
tatiua: z quasi clau in altū defixi s. cōfirmātia Ecclē. xlij.
In vbiis sancti stabūt ad iudiciū z non deficiēt in vigilijs
suis. q. d. verba sacre scripture sanctis reducūt iudiciū ad
memoriā. z iō nō simūt eos dormire: qz quantūcūqz vigi
let hō non sufficit p se ad sui vel aliorū custodiā: fm q in
fra dicit. Nisi dñs custodierit ciuitatē frustra vig. zc. ideo
adhuc bene subiungit.

Uia iūq. amoue a me z d lege. t. miserē mei

Uia iūq. amoue. i. elōga (a me) ne. s. in eā incidā (z i le
ge. t.) i. fm legez mie quā exdisti quā tulisti (miserē mei)
remittēdo pōza pccā vt nō tēgentib⁹ illis in alia iterū inci
dā. lex em dñi est mia q sola ipm ligat: z cū de dño facit ser
uū Pbil. ij. Exinanit semetipm for. ser. acci. Prouer. vl.
Lex demētie in lingua eius: vel sic (via iūq.) q iā fuit z ti
meo ne adhuc sit in me (amoue a me) dimittēdo pccatū
(z de lege tua) vt supra (miserere mei) misericorditer gra
tiā infundendo. q. d. aufer malū: cōfer bonū: extirpa vicia
planta virtutes in horto tuo: s qz oportet q homo faciat
qd in se est se pparando ad gratiā: bene subdit.

Uia vitat. elegi: iudicia tua nō sū oblit

Uia verita. ele. q. d. dñe tu fac qd tuū est: nam ego de
meo libero arbitrio feci qd meū est eligendo viā veritatis
quā tñ p me intrare nec incedere possum (via veritatis)
ips z doctrina z vita eius Jo. xij. Ego sum via veritas
z vita: z in eodē. xv. Nemo venit ad ptem nisi p me. s. viā
Mat. xxij. Scim⁹ qz verax es z viā dei in veritate doces.
(elegi) in hoc nō. libertas arbi. Hier. xij. Ecce ego do co
rā vobis viā vite z viā mortis Deu. xxx. Elige s vitam vt
viuas. de viā aut mortis Prouer. vij. Statim eā sequit q
si bos ductus ad victimā: ecōtra dī Ecclē. xvij. Post pccā
piscētias. t. nō. e. s vt viā mortis fugiamus necesse est pco
gitare iudiciū peccatoz: vñ bñ subdit (iudicia tua nō sum
oblit⁹) Job. xij. Scitote esse iudiciū: hoc aut pfalliter dicit
(iudicia) ppter duplex iudiciū: vñ in pnti q occulte iudī
cat: z aliud in futuro in q iudicabit apte. sunt aut qdam q
frēqnter eligūt viā veritatis: sed plus non faciunt: vñ iste
ostendit post electionē securā esse operationem subdens.

Adhesi testionijs. t. dñe noli me pfūdē.

Adhesi te. t. d. z qz pmisserat de iudicio posset aliqz su
spicari q timore pene postmodū oparef qz remouet cū di
cit (adhesi) p charitatē quā timor introdurit sicut seta filū
Ecclē. xv. Timor dñi initiū dilectōis ei⁹ (testionijs. t.) i.
doctrinē euāgelice cui mlti nō adherēt: imo qd pei⁹ est s.
dicūt Dece. iij. Ppls. t. sicut bñ q d dicit sacerdoti. i. xpo.
dicūt em xpo cū iudeis illd Jo. viij. Testimoniū. t. nō est
verū: z qz hoc feci (noli me cōfundere) sicut confundes il
los q d dicunt testimonijs. t. Esa. xlv. Cōfusi sūt z erabue
rūt oēs simul abierūt in cōfusione fabricatoz: erroz. ps.
Cōfundent oēs iniqua agētes. quantū adheserit subdit.

Uia mādator. t. cucur. cū dila. cor meū.
Uia man. t. H est arca via q̄ ducit ad vitā (cucurri) . i.
strēnue z p̄mp̄te ambulauit. p̄ouer. iij. Uia sapie mōstra
bo tibi z ducā te p̄ semitas eq̄tatis q̄s cū ingres. f. nō ar. g.
t. z cur. nō ba. of. nō aūt possum? currere nisi ipse nos du
cat z viā mōstrer: vñ cū dixisset h̄ (cucurri) addit (cū dila
tasti cor. m.) . q. d. alie currere nō potuissē nisi dilataffet
cor. m. p̄ charitatē q̄ quātomag dilatat cor. tāto citius fa
cit currere Jo. xx. dicit de petro z iobāne currebāt ambo si
mul: z ille ali? discipulus p̄currit citius z venit p̄us ad
monumētū: ubi Greg. Qui amat ardētius currit veloci? z
p̄ueit citius. p̄. In tribulatiōe dilatasti m̄: qz in tribulatio
ne puocat charitatem z via ei? augmentat: vñ z alibi in p̄.
Disciplina tua ipsa me do. dilatasti gressus meos subterus
me. Beñ. it. Dilatet dñs deus iaphet. bene autē latum est
cor q̄ omēs suscipit amicos. f. z inimicos.

Legem pone mihi dñe viā iustificati
onū tuarū: z exquiram eam semper.

Legē po. be. cū supra petierit viuificari z ostēderit a q̄
morte. f. ab amore carnali z studio sp̄iali (cōuenient de vi
ta in q̄ viuē vult supponit (legē pone rē) vñ z cōpetētē p̄
ponit lra (be.) q̄ interpretat est vñ viuō q̄ in idē redit: nā q̄
vere ē viuūt: z q̄ viuūt vere est: q̄ sit q̄ vita in q̄ viuē velit di
cit penitēs sic (legē pone) exleges em. i. filij belial q̄ sunt si
ne iugo nec vere viuūt nec vere sunt. sūt em̄ socij ei? q̄ nō
est. i. dyaboli Job. xxij. Qui vt bī in glo. idcirco iā nō ē qz
a sūma cēntia recessit z hoc fuit qñ sine lege volēs cē: silis
cē voluit aleissimo Esa. xliij. j. Tbi. v. que i delict est viues
morta est. q̄ in q̄t vt viuaz (legē pone m̄) . f. nouā legē qd̄
notat cū dicit (pone) . f. stabiliter qz ver? lex nō fuit firma:
s̄ lex fidei fundamētū ē firmū Heb. xj. Fides ē suba rerū
rationū di
sperāda. j. Cor. iij. Et sapiēs architect? fundamētū po
sui. f. fundamētū fidei: z ad diuam legis veterē addit (viāz
iustificatiōnū. t.) H est fides opans p̄ charitatē z h̄ iustifi
cat. lex autē ver? nō iustificabat Ro. iij. Arbitramur hoicm
iustificari p̄ fidē sine opib? leg. Itē Ro. v. Iustificati igif
ex fide rē. Heb. xj. Sine fide impossibile est placere deo: vel
(via iustificatiōnū) ē p̄nia z innocētia Lu. j. Erāt iusti am
Pericētia bo añ deū incedētes i oibus mādāt z iustificatiōib? dñi. f.
est via iusti zacharias q̄ interpretat mēor dñi. z elizabēth dei mei saturi
ficationis. tas. p̄. Nō puabis bonis eos q̄ abulāt i innocētia. z Beñ.
addit: nec eos q̄ ambulāt in p̄nia: s̄ posset aliq̄s dicere do
min? nō vult ponē legē suā cōtemētib? vñ addit (z ex q̄
rā eā) ecce diligētia. q. d. nō p̄temnā nō negligā: s̄ diligēte
(ex q̄ram) vt scīā z faciā eā z hoc faciāz nō ad hōiā (s̄ sp̄)
. i. q̄dū viuā Job. xxij. tenebit iust? viā suā. S̄ q̄rit quō
dicit ex q̄rā q̄. s̄. dixit cucurri quō em̄ ex q̄rit qd̄ bī Solo si
cut aliq̄s sitiens acceptū poculū z baurit bibēdo z poscit
veliderādo: sic iste legē z b̄z agēdo: z exquirat p̄ficiēdo:
via etiā arca est z longa z lz habeat tñ defacili p̄dit preci
pue qz parum stricta est z paucorū vestigia apparēt in ea.
Mat. vij. q̄ angusta est via q̄ ducit ad vitā: z pauci sunt
q̄ inueniūt eā Treñ. j. Clie syon lugent eo q̄ nō sint q̄ ve
niant ad solēnitatē: iō sp̄ exquirenda est: vñ Lu. xij. Con
tendite intrare p̄ angustā portā. de nō equirētib? vō dī in
fra longe a p̄coribus salus qz iusti. t. nō ex q̄sui. Et vt suf
ficienter exquirere z inuenire possim.

Ba mihi intellectū z scrutabor legem tu
am: z custodiam illā in toto corde meo.

Da mihi intel. z seru. le. t. nō tñ nouā s̄ z veterē vt sci
am qd̄ in ea latet z q̄re data s̄ h̄uic petitiōi r̄ndet dñs su
pra: intellectū tibi da. rē. z. j. intellectu dat puulis Mat. h.
xj. Revelasti ea puulis (z seru. le. t.) vt dictū ē nouā z ve
terē: s̄ veterē vt in ea noua inueniā q̄ latet ibi in figurā: nā
rota est i rota. Eszech. j. Aspect? earū z opa q̄li sit rota in
medio rote. Et nō. q̄ nō dicit (da mihi intellectū z seru. le.
tuā) p̄pter hoc em̄ dat de? intellectū hoi vt scrute? legē su
am nō legē iustitiam: nō vt illū expēdat in alijs sciētij: s̄
quid ē q̄ dicit (seru. le. t.) videt em̄ cōtrariū dici vel innuī.
Prouer. xxv. p̄scrutator maiestāt opprī. a glia. z Esa. xl.

q̄ dat secretorū scrutatores. q. non sint Eccli. iij. Altiora te
ne q̄s. sicut vitū ē nimis ardue p̄scrutari: ita z nimis pa
rū qz dñs dicit Jo. v. Scrutami sc̄pturas: s̄ nō dēm? trā
scēdere terminos positos: vñ q̄ dicit Ero. xij. Costare pplm̄
ne velit trāscēde terminos ad vidēdū dñm: z pereat ex eis
pluria multitudo: de medio q̄ qd̄ seruāduz ē dī b̄ (seru. le.
t.) qd̄ marie exigit a pla? z p̄dicatorib? q̄ debent eā scire:
vñ Mat. ij. Labia sacer. custo. sciam z le. req. ex ore ei? . j.
De. ij. parati sp̄ ad satisfac. oi poscenti rōnem red. de ea q̄
in nob̄ est fide z spe: nec tñ scrutāda ē s̄ custodiēda vñ bñ
s̄būgit (z custo. illā) Lu. xj. Bti q̄ audiūt v. dei z cu. il. sed
multi sūt q̄ eā custodiūt in q̄ternis z in cistis: vñ bñ deter
minat quō custodiēda est (i toto corde meo) tota aia tota
mēte z p̄ximū sicut teipm̄: m̄ bis em̄ duob? mādāt tota lex
p̄det z p̄be: sicut dī Mat. xxij. vel (in toto cor. m.) . i. in
oi. vi. aie. f. in rōnabili p̄ fidē in irascibili p̄ sp̄: in p̄cupisci
bili p̄ charitatē z qz h̄ meis virib? p̄ficere non sufficio.

Reduc me in semitam mandatorum tuo
rum: quia ipsam volui.

De. m. in se. . i. in arca via (mādator. t.) q̄ tñ corde di
latato currit: s̄ qz dñs nolentē nō reducit bñ addit (qz ip
sam volui) . q. d. cū ap̄lo Ro. vij. Elle mihi adiacet. p̄fice
re autē bonū nō inuenio: q̄ tu qui solus potes (reduc me)
Sap. x. Iustū deduxit dñs p̄ vias re. Deu. vij. Ductor tu
us sui i solitudine magna atqz horribili. xxxj. eodē. dñs q̄
ductor est n̄ ipse erit tecū Esa. lxiij. Sp̄s dñi ductor ei?
fuit (in semita mādator. t.) de hac semita Esa. xxvj. Semi
ta iustorū declinat mala (mādā. t.) q̄ s̄ decē Ero. xx. z vñū
qd̄qz suā bz semitā. p̄ps autē de mādāt fecit semitas Mat.
v. Dicitū est antiq̄s nō mechaber. ego autē dico vobis q̄si
ois q̄ viderit mulie. ad concu. e. iā mechā. est eā in cor. suo
rē. Itē (semitā mād. t.) cōpendiū z p̄fectionē oñdit. Mat.
ix. Lu. xvij. qñ adolescenti dñti: qz oia mādāta seruāffet a
iuuētute sua dixit adhuc vñū tibi deest: vade z vde oia q̄
habes z da paup̄i. z veni se. me. q. d. lz sis in via mādatorū
nō tñ es in semita q̄ rectorū mūdior z delectabilior est: z qz
de se dixerat (qz ipam volui) ne forte putet quis q̄ etiā bo
nā voluntatē sibi ascribat audiāt quid subiungit.

Inclina cor meum in testimonia tua: z nō
in auariciam.

Incl. cor. m. . q. d. etiā a me nō habeo vt bonū velim:
z iō tu (inclina cor. m. i tes. t.) vt maḡ ea velim Pbil. ij. de
us est q̄ opat in nob̄ z velle z p̄ficere: p̄ hoc q̄ q̄ p̄mo dicit
(volui) z postmodū addit (inclina rē) oñdit q̄ facit q̄ in
se ē de bono volēdo: s̄ tñ p̄ se nō sufficit: vñ z a do petit bo
nā voluntatē: s̄le bī Mar. ix. Credo dñe adinua increduli
tatē meā: in hoc autē qd̄ dicit (inclina) notat h̄uilitas q̄ ne
cessaria est volētī scire testimonia dei. Prouer. xj. Tbi h̄uili
tas ibi sapiētia. Eccli. vj. Si inclinaueris aurē. t. excipies
doctrinā (z nō in auaricia) . q. d. multorū corda inclinānt
in auariciā vñ q̄ supra b̄: oculos suos statuerūt declina
re inter. z taliū corda non inclinari possunt in testimonia dei
q̄ cōtra auaros loquunt: q̄ etiā dicit (in testimonia tua z nō
in auariciā) s̄ multos est q̄ sacra scripturā addiscunt pro
pter pecuniā Hier. vj. A minore vsqz ad maiore oēs aua
ricie studēt: qz vō cor trahit ad concupiscendū qd̄ respici
unt oculi: i. deo cōsequenter petit.

Querte oculos meos ne videant vanita
tem in via tua viuifica me.

Quer. o. m. . f. oculos corpis (ne videāt vani) H petit p̄
pter mltas cās q̄ tales p̄nt affigri. p̄ma ē qz ex asp̄cū vani
tatē puocat p̄cupia Eccli. ix. ne circūspicias mlierē alienā
p̄p̄ sp̄z mlier mlti pericrē. scda cā ē qz ex h̄ ipm̄is turpis
machiatō. j. . R. vij. auferte deos aliēos d̄ mediōvū Mat.
xxij. Cū videris abhoiatiōz stātē i loco scō q̄ legit itelligat
tertia qz ex h̄ ḡiāf prana cogitatio. puer. xxij. Oculi tui vi
debūt cēneas z cor tuū loq̄t puerfa. quarta qz ex h̄ dilace
rat cor z deprauat Treñ. ij. Oculi me? dep̄dat? ē aiam
m. in cūcū filiab? vñ mee. q̄nta qz ex h̄ sens? z rō amittit.
dañ. iij. Leuani q. m. i. c. z sens? me? reddūt? ē m̄. s̄ a p̄ris q̄

Oculi sunt
custodiēdi
a vanitati
bus p̄pter
septem.

Psalmus

ad vanitates inferiores respicit amittit sensum: vñ bñ dñ in ps. r nō respexit i vanitates r infamias sal. Sexta est q̄a ex h̄ nascit adortiuū. i. ppositū extinguit sicut ad fam cō- tūgit q̄ cū mlieres p̄gnates aliqd vidēt r p̄cupiscūt si nō possunt h̄ie faciunt abortiuū: sic q̄ videt vanitates aliqn̄ p dit bonū ppositū. M. t. xxiiij. Et p̄gnatib⁹ zc. Septia qz ex hoc ppositū malū p̄cipit. Bern. xxviii. ad aspectū vgarū ex pte decorticataz: oues varios fetus p̄cipiebāt: vl (ocu- los) interiores. s. intētiōes (auerte ne videāt vanitatē). s. ne p̄pter vanitatē intēdā bona mea facē. Mat. vj. Si ocu- lus tu⁹ neq̄ fuerit totū corp⁹. t. tenebro. e. Bern. angelus ab angelo nō q̄rit gliam: r hō ab hoīe laudari cupit: s̄ hoc amoro qd̄ q̄rendū sit ostēdit cū s̄biungit (in via. t. viuifica me). i. in charitate sine q̄ mortua sūt opa mea. j. Cor. xiiij. Abuc excellētiorē viā vob̄ de. s. charitatē: vñ subdit. si lin- guis ho. lo. r an. ca. au. nō h. f. ve. es so. zc. vbi manifeste p̄bat q̄ sine charitate nihil est hō. q̄ autē p̄ charitatē viuifi- cat: vanitatē nō sequit: vñ Bern. Nō est q̄ se misceat va- nitas vbi totū occupat charitas: vnde p̄ qd̄ auertat̄ ocu- li a vanitate r ad charitatē vertant̄ subiungit.

Statue tuo eloquiū tuū: in timore tuo. (Sta. ser. t.) igitū em̄ eloquiū dei vebemeter r ad amo- rē accēdit: r paleā vanitatū cōburit. Cañ. v. Aia. m. liq̄ facta est vt dilect⁹ locut⁹ est: multi autē eloq̄a dei sine timore su- scipiūt: r tāq̄ inanes fabulas negligūt p̄ qd̄ dicit (statue) q̄si imobilitē nō neglectori s̄ diligētī (fuo. t. elo. t.). q. d. p. eloquiū tuū fac me seruū tuū: vt qd̄ audis faciā r h̄ est sta- tuere (eloquiū. t.) Eccli. vl. Colluctata est cū sapia. a. m. r in faciēdo illā p̄firmat⁹ sum: r hoc (in timore. t.). q. in basi r fundamēto. Eccli. j. Radix sapie timor dñi: si i bac radice firmatū fuerit eloquiū statuit: sin autē veniūt volucres ce- li r comedūt: sicut dñ Mat. xiiij. Eccli. xvij. Si nō in timo- re dñi temeris te instāter: cito subuer. do. t. sepe autē cōtin- git vt qd̄ videt hō: vel qd̄ ne fiat amouet p̄ eloquiū diuī- nū suspicāt in alijs eē: r h̄ ei suspicio est p̄tin cū i temera- riū iudiciū declinat qd̄ a se amoueri petit hic cū s̄biungit.

Amputa obprobriū meum quod suspica- tus sum: quia iudicia tua iocunda.

Amputa obpro. m. qd̄ sus. sum) i. fac ne malū suspicer de alio vel si forte surrepat suspitio fac ne crescat in iudici- um qd̄ si faciā est obprobriū meū qz r salsum iudico: r me- talē qualē cū suspicor eē fuisse oñdo Eccli. xv. Obprobriū neq̄ i hoīe est mēdacū Eccli. iij. Multos supplātauit su- spitio eoz r detinuit i vanitate sensus eoz: hui⁹ suspitiois originē nob̄ r oñdit r amputauit dñs Mat. vij. vbi cū di- xisset in q̄nto r sexto caplo. Multa documēta vt est illud attēdite ne iusticiā vīam fa. co. ho. vt vi. ab eis Mat. v. et illud. Ne solliciti sitis anie vīe qd̄ māducat. Mat. vj. r multa alia adiūxit: nolite iudicare. q. d. nō iudicet̄ alter al- terū q̄ h̄ in eo sint: r sequit̄ ibi de falce q̄ amputauit. in q̄ em̄ iudicio iudicauerit iudicabimini. s. in futuro iudicio: vñ r hoc de iudicijs subdit (qz iudicia. t. iocūda) q. iō mee suspitiois iudicia amputa: qz iudicia mea de occulte teme- rarīa sunt: de q̄bus occulte ad te solū p̄tinet iudicare qz iu- dicia vera sunt: r hoc p̄ effectū oñdit dicēs (iocūda) vera em̄ suauia sunt r iocūda amatorū veritatē: vñ ps. Letabit̄ iustus cū viderit vindictā: vel de suo p̄prio pctō dicit (am- puta obprobriū meū) i. qd̄cunq̄ pctm̄ meū. pctm̄ autē car- nis magis p̄prie dñ obprobriū qz vt dicit Greg. Inter alia vicia est maioris infamie lz minoris culpe. amputat̄ autē p̄ p̄niam. Cañ. ij. Tēpus putatiōis aduenit: iō in q̄drage- sima cantat̄ in ecclia: vtamur q̄ partius v̄bis cibis r poti- bus. q. amputem⁹ de q̄libet voluptuoso aliqd̄ r quotidie cātam⁹. carnis terat̄ supbiaz pot⁹ cibiq̄ p̄citas: s̄ qz sunt quidā q̄ dicit̄ se nō h̄ie pctm̄ vñ addit (qd̄ suspicāt⁹ sum) ac si dicat illud. j. Cor. iij. Et si nihil mibi cōsciū sum: s̄ nō in hoc iustificat⁹ sum: s̄ sp̄ mibi suspect⁹ sum r hoc pe- to hic fieri (qz iudicia tua) q̄ faciō in p̄nti ad correctionem sunt (iocūda) etiā in p̄nti etiā sunt iocūdat̄ eterne cā: vñ dñ in ps. Erulauerūt filie iude p̄pter iudicia tua dñe: r alibi. Iudicia dñi vera iustificata in semetipsa: desiderabi-

lia sup au. r lapi. p̄cio. mul. r dul. sup mel r fauū: r q̄ sine iocundi in meipso ostendo quia.

Ecce concupiui mandata tua in equitate tua viuifica me.

Ecce cōcu. man. t.) in q̄bus implēdis est labor: qd̄ ad iu- dicia p̄tinet fm̄ porē sensum p̄cedentē versus in q̄ petit a se amputari temerariū iudiciū qd̄ plerunq̄ ex inuidia ori- tur: h̄ petit sibi charitatē infundi q̄ nō emulat̄ sed omnia in meliorē partē interpretat̄: vñ dicit (ecce) qz p̄ ea que p̄cipi: pater q̄ (cōcupiui man. t.) gemit dilectiois: in q̄bus cete- ra oia cōtinent: r qz concupiui: iō da mibi ea: r hoc est qd̄ sequit̄ (in equitate tua) i. in charitate q̄ equa est r oibus cō- munis. j. Cor. xiiij. Charitas nō q̄rit que sua sūt (viuifica me) qz sine ipsa nihil sum vt supra dictum est: vel fm̄ glo. (in equitate. t.). i. in xpo q̄ est equitas: qz cū p̄te deus fm̄ q̄ hō me⁹. p̄rimus: vt q̄ equitate Job. xxiiij. Equitatē pro- ponat cōtra me (viuifica me) ecce in vita p̄cludit: ad quā si cut supra dictum est littera quinta mittit.

Veniat sup me misericordia tua do- mine: salutare tuū fm̄ eloquiū tuum

Veniat sup me) Au. In p̄cedētib⁹ octonarijs de la- psu correctionē auxiliū in indigētia p̄ tediū cōfirmationē: r ad vltimū i itinere vite sue legē sibi dari orauit: q̄ oia in- telligit nō nisi de pura misericōdia sibi dari: iō r misericōdiaz r au- ctore ei⁹ h̄ petit: qz nō deus pctētib⁹ adest: sicut dñ in ps. Aures ei⁹ in p̄ces eoz: r Ca. lxx. Anteq̄ clamēt ego exau- dia: ad huc illis loq̄ntib⁹ ecce assum. iō bñ hūc octonario p̄ponit lra (vau) qd̄ interpretat̄ est vel r ip̄e. fm̄ em̄ interp̄- tationē q̄ dicit est vel r signat eū adesse pctitiōi: vtrūq̄ em̄ cōiunctionē notat. Itē p̄ r oñdit q̄ nō solus p̄ rogat r ve- nit: s̄ r filius p̄ eā nō interpretationē q̄ (vau) dñ ip̄e oñdit nō solū eū adesse q̄ dat: s̄ r eū in q̄ dat. s. sp̄m̄ sanctū esse nota- bilē. est autē hec pctitio supiorū anera: nō em̄ dicit (veniat) sed (r veniat) exponēs quodamō qd̄ supra dixerat: in iu- sticia vel in equitate tua viuifica me: quō sic (r veniat sup me) vt mibi caput fiat (misericōdia tua dñe) q̄ misericōdia (salu- tare. t.). s. xpus: r exponit̄ hoc allegorice de aduētū in car- nē: vel moraliter de aduētū in mentē (veniat) dico (scdm̄ eloquiū. t.). i. fm̄ q̄ promissisti. ps. Notum fecit vel faciet dñs salutare suū zc. (r) si uenerit ita sup me (respōdebo) id est habeo qd̄ rñdeam (exprobrantibus mibi) i. iudeis q̄ bus crucifixus est scandalū r xp̄ianis exprobrat: qd̄ rñde- bo (verbū illud qd̄ de vbo erat in p̄ncipio scriptū est: ver- bū caro factū r bitauit in nobis Jo. j. vel de misericōdia crea- ta dicit (r veniat sup me mia tua dñe) qd̄ bñ coniungit ei q̄ supra dixerat: viuifica me qz dei misericōdia est q̄ sp̄saliter viuif hō. ps. Veniant mibi miseratiōes. t. r vīuā Trēn. iij. Misericōdia dñi q̄ nō sum⁹ cōsumpti. duo autē petit bic. scz misericōdiam r salutē. P̄mū p̄tinet ad remissionē pecca- torū Secundū ad collationē grē. De p̄mo dicit (r veniat sup me. mi. t. dñe) pctōr em̄ in limo. p̄fundū infixus si v̄it ad misericōdiam: s̄ ipsa de sup venit ad eū. ps. Misericōdia ei⁹ p̄- ueniet me: q̄ autē mia p̄tineat ad remissionē pcti ostendit supra Miserere mei de⁹ zc. r addit: r fm̄ multitudinē mi- seratio. t. tele ini. meā. De scdo dicit (salutare tuū) i. gra- tia veniat q̄ est salus r sanitas anie Mat. vj. Oleo unge- bant multos egros r sanabant. per oleū gratia intelligit̄ q̄ omibus supenatat (fm̄ eloquiū. t.). i. sicut p̄missisti gra- tiā te daturum (r misericōdia tua) obtēta cū salute: tunc.

Et respōdebo exprobrantibus mibi ver- bum: quia speraui in sermonibus tuis.

Et re. expro. mibi v̄bū) exprobrātes sunt demōes hereti- ci r detractores q̄ exprobrāt sanctū. ps. Facti sumus ob- probriū vicinis nr̄is. j. Pe. iij. Si exprobrami in noīe xpi beati eritis. j. Reg. xvij. Ego exprobraui agnibus isrl̄ bo- die istis diuersa v̄ba sunt rñdenda demōibus. v̄bum cor- dis p̄ hūilitatē: hereticis verbū oris p̄ sapiam: detractori- bus v̄bū opis p̄ sanctā cōuersationē: demōib⁹ em̄ cōdu- dit p̄ hūilitatē hereticis p̄ sapiam: detractōibus p̄ apertā sanctitatē. vt q̄. j. Reg. xvij. dixit dauid. Nō in gladio nec in basta saluat̄ dñs. ip̄ius em̄ est bellū r tradet vos in ma-

D de suspitio- ne acteme- rario iudi- cio in facti- primoruz amputatū

E Peccatus carnis qre proprie dñ obprobriū et qliter sit amputan- dum.

Qualifit rñdenduz diabolo be reticel r de tractoib⁹ exprobran- tibus.

nus n'as: ecce vbu' hūilis corde: sicut em' supb' insipiens dicit in corde suo nō est de'. Ita sensat' hūilis dicit in corde suo est de' et ibidē dixit dauid supbo golie p' que' intelligit dyabol': tu venis ad me cū gladio et clipeo: ego autē venio ad te in noie dñi exercitū dei agiminū israel q' b' exprobraſti bodiet dabit te dñs in māu mea. De scdo dicit puer. xxxj. Rñde stulto iuxta stulticiā suā ne sibi sapiens videatur. i. sapiens disputādo cōvince hereticū. De tercio. s. de vbo opis. Aggei. j. Factū est vbu' dñi in manu aggei. p'be et Mal. j. Dñ' verbi dñi ad isrl' in manu malach. p'be. j. P'cf. ij. Cōuersationē vram inter gentes bñtes bonā vt i eo q' detractat de vobis tanq' de malefactorib' ex bonis opib' vos p'siderantes glificent deū. q'dlibet aut' boz vbo rñ nō est ab hoie sed a deo: vñ bñ addit (q' sper. in ser. t.) q. d. bos diuersos aduersarios cōfutato q' spero q' p' me loquaris et hūilitatē in corde meo et sapiam in ore et sanctitate in operē que magis sermones tui sunt q' mei. et iō spero in eis q' me possint defendere ab exprobrantib'. puer. xxx. Dis pmo dei igit' clipe' est oib' sperantib' in se: sic ergo fm diuersitate exprobrantiū assignatū est triplex verbu'. p'mū est interi' terciū exteri'. scdm vō est interi' vtrū. q' q' mediū a pmo trabēs origiñe. s. a verbo cordis. q' ex abundantia cordis os loquit': a tercio vō sumens pfectio nē et decorēz q' rectos decet collaudatio: vnde dimissis extrinsecis et sumpto medio pcedit dicens.

Et ne auferas de ore meo verbū veritatis vsq'uaq' qz in iudicijs tuis supersperau

Et ne aufe. et. q. d. qz sperau in sermonib' tuis. vt. s. da res s'monē rectū et bñ souantē mibi. et iō (ne au. de ore. m. s. veri.) in hoc petit etiā triplex p'dictū vbu': nā sine ipō nō bñ veritas in ore. Qui em' hz supbia in corde nō hz veritate s'vanitate i ore. j. Lbi. j. Couersi sunt in vaniloquiū vob. lentes esse legis doctores. Itē q' nō hz bonā cōuersationē hz mutū in ore nō veritatem: qz peccatori dixit de' q're tu enar. iust. m. et. ad hoc ergo q' nō auferat vbu' veritatis de ore optet vt nō auferat vbu' hūilitatis de corde: nec vbu'z sc'i de opatione. vñ bñ addit (vsq'uaq') i. vilo mō. q. d. nec verbo nec vilo mō auferas. i. auferri p'mittas. Prouer. xij. vbu' veritatis firmū erit et ppetuū: vel (vsq'uaq') fm gl. idē sp' quasi r' si ad tps forsitan auferas qz p'occupat' et pusillanimitate spūs verbum veritatis Petrus amisit. xpm qz negauit. Mat. xxvj. s. nō (vsq'uaq') qz postmodū fleuit et ad veritate rediit: ita q' vbo dñi firmat' volentib' auferre vbu' veritatis de ore ei' dicit Act. iij. Nō possimus q' vidim' et audim' nō loqui. Et nō q' dñs multis rōnib' auferat vbum veritatis de ore hois. p'ma est p'p' vilitatem ipsi' q' v' docere vt supra p'ctū dixit de' et. Reg. Justū est vt nō habeat lingua q' nō hz vitā. Eccl. xxxij. Nō ipe dñs musica. Scda est p'p' ei' ignorantia. Eccl. ix. Est ta cenis nō habens sensum loq'le. Tercia p'pter auariciā spū. alē. Prouer. xj. Qui abscondit frumētū maledicet in pplis p' frumētū sacra doctrina intelligit q' cū abscondit maledicet q' abscondit et ab eo auferit. Mat. xxv. Tollite ab eo talentū. Quarta p'p' ingratiōis. Eccl. ix. Lingua acharis q' si fabula vana. Quinta p'p' dicentis importunitatez. Eccl. ix. Et ore fatui reprobabit parabola. qz nō dicit eā in tpe suo. Sexta p'pter etatis insufficiētiā. Diere. j. a. a. a. dñe nescio loqui qz puer ego sum. Septima p'p' incredulitate. Luc. j. Ecce eris tacens et nō poteris loqui. p' eo q' nō credidisti v'z. meis. Octaua p'p' audientiū maliciā. Eze. ij. Adberere faciā linguā. t. palato. t. nec eris quasi vir oburgans qz dom' exasperans est. Esa. v. Mandabo nubib' meis ne pluant sup eā ymbre. Nona p'p' formidinē. Eze. liij. ne timeas eos neq' metuas a facie eoz: p'p' hoc Mat. x. cū dixisset dñs. Qd dico vobis in tenebris dicite in lumine: et qd in aure auditis p'dicate sup tec. statim subiungit: et nolite timere eos q' oc. corp'. et hāc vltimā rōnē allegat h' cū subiungit (qz in iudicijs. t.) i. in flagellis: qbus me p'mittis affligi (sup sperau) q. d. supra dixi q' sperau in sermonibus. t. s. flagella addita nō minuunt spem meā: s' augent et hoc est (sup sperau) Ro. v. Gloriamur in tribulatio

nibus scientes qz tribulatio patientiā opat'. patientia autē p'batōnē. p'batō vō spem. ps. si exurgat aduer. me p'li. in hoc ego spe. Job. xij. Et si occiderit me in ipso sperabo. Greg. Tanto spes in deo solidior surgit quanto q's p' eo grauiora sustulerit. vñ (sup sperau) i. pl' merito sperau sciens illud Ro. viij. Non sunt condigne passiōes hui' temporis et.

Et custodiā legē tuam semp: i seculū et in seculum seculi.

Et qz sperau (custodiā le. t. sp) quā q' desperant abiiciunt qz impi' cū in p'fundū venē. pec. cōtem. Prouer. xvij sed q' sperant in dño mutabūt for. et. Esa. xl. v' sic ordina. nec auferas et. et custodiā et. Nā eo ipso q' p'dicabo verbu' veritatis astringar ad custodiā legis. Prouer. vj. Illaqueat' es v'bis oris tui et capr' p'p'ris sermonib'. Greg. lex est ip'is p'dicatorib' posita. vt qd ore p'dicat ope implent dicit ergo (custodiā le. t. sp) quō sp' (in scdm et in se. se.) h' et in futuro: hoc dicit quantum ad cetera mandata s' q' tuz ad charitatē que est plenitudo legis. Ro. xij. Sap. vj. Dilectio custodia est legū illi' q' et in hoc seculo et in futuro custodiā a sanctis. j. Coz. xij. charitas nunq' excidit. Debet em' legē dei custodire diligens p'dicator in ore et ope: in corde: vt tpe oportuno eā doceat. Aggei. ij. Labia sacer. cust. sciam et le. reg. et o. e. in ope aut' d'z eā custodire vt audito. rib' exemplū p'beat et ipse p'mū habet. j. Lbi. iij. Nec em' facies et teipm saluū facies: et eos q' te audiūt: bucusq' plura petijt: vñ vt se exauditū eē aperiat narrare postmodū incipit qd sibi a deo datū fuerit dicens.

Et ambulabaz in latitudine: qz mandata tua exquisiui.

Et am. in la. i. in charitate p'ficiēb'z quō b' optinuerit subiungit (qz man. t. et q.) ex toto corde q'siui et petiui. sic em' monucas et p'miseras. Mat. vij. Petite et da. vo. et q'n. et inue. Diat s' (ambulabā) s' pigros: q' nō ambulāt s' dormiunt. puer. vj. vsq' q' piger dormis (in latitudine) cōtra auaros et inuidios. supra eduxit me in latitudine (quia man. t.) s' inobedientes (ex q'si.) s' imprudētes. Baruc. iij. Audi isrl' mandata vite aurib' p'cipere scias prudentiā. Et sciendū q' ē duplex latitudo bona et mala et q'libet multiplex: in p'ma ambulauerūt iusti. in secunda reprobi. Est enim latitudo bona.

Arche. i. eccle. Ben. vj. Quinquaginta cubitoz latitudo ei' et significat remissionē in latitudine ergo eccle ambulant q' dimittit aliq. Lu. vj. Dimitte et di. vobis.

Dei. Job. xxj. longior ēra mēsurā ei' et latior mari in hac latitudine ambulat q' dicit cū aplō ad Ro. xj. Altitudo di. sapien. et scie dei q' incōprehensibilia et.

Crucis. Eph. iij. vt possitis cōprehē. cū oib' sanctis q' sit longitudo lati. subli. et pfun. in hac latitudine ambulat penitens. Gal. vj. bonū aut' faci. nō desit.

Terre. s. viuentiū de quo supra. credo videre bona dñi i terra vi. in hac latitudine ambulante bñ. in quoz p'sona dicitū est Abraam Ben. xij. pambula terrā in longitudine et latitudine: qz datur' sum. e. tibi.

Cordis. Diere. xvij. sup latitudine cordis. e. Esa. lx. anirabit' et dilatabit' cor. tuū: in hac latitudine ambulat. qui dicunt illud Tren. j. scrutemur vias n'as. et in ps. pambula bam in innocentia cordis mei.

Arbis. Apo. xj. Ciuitas in quadro posita. i. in virtutib' quatuor cardinalib'. In hac ambulat illi de q' b' supra: ibunt de virtute in virtutem.

Et mandatorū q' lata est p'tra Mat. vij. arta est via et. Solo arta est i p'ncipio: lata aut' in progressu. Prouer. iij. Ducā te p' semitas eq'tatis q's cū ingressus fueris nō arta bñ. gres. tui. hic ambulat q' dicunt illud viam mandatorū tuoz cucurri cum dila. c. m.

Sanue sacramētoz. Eze. xl. mensus est portā a tecto talami vsq' ad tectū ei'. xxv. cubitoz: ibi dicit glo. Grego. q' q' in quies q' n'q' significant. q' n'q' sacramenta q' oib' sunt necessaria. ordo em' nō est necessari' laicis nec matrimoniz dericis. in latitudine sacramētoz ambulat q' in cōitate

Verbu' veritatis auferit doctorem multiplici a respectu de ore p'dicatoris siue hois

Predicator d'z custodire legē dei tripliciter.

Latitudo bona multiplex p' quā ambulant boni.

ecclie tenent qd pmisserunt in sacramentis. fm illud. red. et altissimo vora tua.

Scripture. zach. v. Latitudo ei? decē cubitoꝝ in ip̄a ambulat q̄ hanc dilatat. Sen. xxvj. Fodit puteū z vocavit nomen ei? latitudo. Itē in ea ambulat q̄ in lege dei meditat die ac nocte. Mala autē latitudo est latitudo:

Libertatis. i. licētie peccādi. Amos. vj. Si latior est terra? eoz ē immo nfo: hic ambulat lascivi. Sec. iij. in si. q̄ si vacca lascivens declinavit isrl. i. clerus. tūc pascet eos dñs quasi agnū in latitudine. i. pasci pmittet.

Aurus. i. supfluitatis ciboꝝ z vestiu q̄ notat in raab me retrice que interpretat latitudo cum qua periclitati sunt nunci j̄osue. i. xpi.

Maris. i. mundane curiositatis. ps. hoc mare magnū et spacio. ma. iō d: filijs dan Jud. xvij. intrabit ad securos in regionē latissimā: in ea ambulat curiosi q̄ navigant mare errant pericula ei? ps. in mari via tua zc.

Inferni. Esa. v. Dilatauit infern? aiām suā z aperuit os suū absq̄ villo termino: in hac latitudine ambulat damnati. Job. xxiij. Maledicta sit ps ei? in terra nec ambulent p viā vineaz ad nimmū calozē transeat ab aquis nimmū zvf q̄ ad inferos peccata illius.

Et loquebar in testimonijs tuis in cōspectu regum: z non confundebat.

Et loquebar q. d. bñ oñdo me exauditi esse: qz in b qd petij dñm mibi dari vt rñdere exprobratib? exaudisti me vñ dico (z loq̄bar zc.) vel sic p̄tinuandū est (dixi mada. t. exq̄sui). i. ex toto q̄sui. s. dño corde z ope z etiā cōsuetudine q̄ p ptes oñdo ore qz (loq̄bar zc.) corde qz (z medi. in man. t. zc.) ope qz (z leuavi man. m. zc.) cōsuetudine: qz (z exerce. in iust. t.) dicit ergo (z loq̄bar) cōfitemdo fidē vt fecerūt martyres: vñ sequit (de) vel (in testi. t.) i. martyris: vñ de testimonijs q̄ testari debēt fideles. Ro. i. Die autē cōfessio fit ad salu. nō tñ corā plebe: s. (z in cōspectu regis) fm q̄ d: Mat. x. An reges z p̄sides ducuntur (z tñ) (nō cōfundat). s. loq̄ testimonia crucifiri. i. Tbi. iij. Holi erubescere testimonia dñi nri ibi xpi: iste versus possit eē thema de beata katherina: vñ z de ipsa katherina in iteru tu misse. ip̄a ei corā rege disputauit d testimonijs xpi z fidei z nō fuit ofusa: s. p̄hos ofudit z ad fidē cōuertit vñ de ip̄a pōt dici illud Jud. xiiij. Una mulier hebreā fecit cōfusioz in domo nabuchodonosor. Itē h arguit negligentia p̄la. toz cū dicit (loq̄bar) ip̄i dō tacent. Esa. lvi. Canes muti n̄ valentes latrare. Esa. vj. Ne mibi qz silui. Seco arguit loquacitatē cū dicit (de testi. t.) loquaces vō de nug? loquūt Hiero. os tuū cōsecrasti euangelio noli illd nugis aut fabulis apire. Tercio arguit pusillanimitatē cū dicit (in cōspectu re.) Eccl. vij. Noli q̄rere fieri iudex nisi valeas vir tute irrūpe iniquitates ne forte extimescas faciē potētis. Eccl. xij. Qui timet hoicem cito corrūet. Quarto arguit mala verēcūdiā cū addit (z nō ofun.) Esa. Dñs de? auxiliator me?: z iō non sum cōfusus. Luce. ix. Qui me erubuerit z sermones meos hñc filius hois erubescet cuz venerit in maiestare sua: sed z vt meli? loqueret.

Et meditabar in mādatis tuis que dilexi

Medi. in mā. t.) supra in lege ei? med. die ac no. (in mādatis) dicit nō in secretis. sicut q̄dam faciūt ac si indigeret dñs cōsilio. Ro. xj. Quis p̄siliari? ei? fuit (q̄ dilexi) infra dilexi manda. t. sup auz z topazion z q̄re b qz z si grauiā sē tñ vtilia sē. Sec. x. Effraim vitula docta diligere trituz z trituz labor est s diligēt a vacca qz ibi est cib? j. Coz. ix. Nō alligabis os bonis trituzantis. silt (in man. t.) ps. in custodiēdis ill re. multa. parū aut valet loq̄ z meditari mā data nisi ope impleant z etiā bono fine: vñ subdit.

Et leuavi man? meas ad mandata tua q̄ dilexi: z exercebor in iustificatiōib? tuis.

Et leua. ecce pura intētio (ma. m.) ecce opatio (ad mā da. t.) ecce q̄d opandū Ero. xvij. Cūq̄ leuaret moy. man? vincebat isrl. Tēn. iij. leuem? corda nra cū manib? ad de. um. Nō solū aut act? s. etiā cōsuetudo boni opis necessari us ē. vñ addit (z exer. in iustifi. t.) idem vocat iustificatio.

nes z mandata. vel iustificatiōes possum? dicere opa pietatis. Luc. xj. Date elynam z ecce oia munda sunt vobis: ecce quō iustificat opa pietatis: in bis exercere se dñs bō. j.

Memor est o vbi tui seruo tuo: in quo mibi spem dedisti.

Memor esto. Jay. postq̄ p̄cesso sibi auxilio mie se reficere aduersarijs virtutesq̄ actiōis z cōtēplatiōis hñc confessus est. cōuenient agit de spe q̄ nō de p̄ntib? s. de futur? est ad q̄ vocamur. vñ buic. vij. octonario p̄scribit (Jay) se prima lra q̄ interpretat bucyel duc te. q. d. nō est hic quiescē dñs: s. ad eternā tendēdo q̄ demōstrat vir sc̄tus cū dicit buc cōuersatio est ei? in celis est. Pbil. iij. vñ z illud aspirans dicit (memor esto ver. t.) p̄missiōis facte (fuo. t.) cui? oculi in manib? dñi sui. dicit aut (me. esto) nō qz obliuio cadat in deū: s. cōsuetā z morali locutiōe q̄ moueri solet hūanus affect? id qd tardat ac si obliuioi traditū eē petit: vñ is est sensus (memor esto ver. t.) i. cito da qd p̄missisti z q̄si tribus medijs pbat qd zc ē memor. p̄mo a cā efficiēti cū dicit (vbi. t.) p̄missiōis tue. scdo a cā meritoria extrinseca cū dicit (fuo. t.) terciō a cā meritoria intrinseca cū addit (in q̄ mibi spem dedisti) z lz glo. nō tangat: posset hoc exponi de aduētu xpi: vt i p̄sona antiquoz patrū dicat p̄pha (memor esto v. t.) i. filij incarnādi: de q̄ Jo. j. In principio erat v̄bū (in quo mibi spem dedisti) cū vt incarnaret p̄missisti

Hec me consolata est in humilitate mea: qz eloquiū tuum viuificauit me.

Hec videlz spes (me p̄so. est in hūi. mea) i. cūvilis cēm despect? ab angelis p̄culat? a demonib?: vñ i p̄sona bñā ne nature d: Rēn. j. Vide dñe z p̄sidera quō facta sū vili: cōtrario q̄si p tpe incarnatiōis: cit in ps. Et cū glia suscepisti me. i. naturā meā: vñ dixit q̄dā. Mubere nō potuit caro gliosius s. fm glo. q̄ de p̄missiōe eterna exponit pcedam? dicit ergo vir iust? (memor esto v. t.) i. p̄missiōis eterue patrie facte nō cuiunq̄: s. (fuo. t.) q̄ tibi fuit vt dñs Jo. xij. Vbi ego sum illic z minister me? erit. ecce p̄missio facta fuo dei nō fuo pecunie p avariciā aut fuo vener? p luxuriā. Eph. ois fornicator aut immund? aut auar? qd ē idoloꝝ seruit? nō hz hereditatē in re. dei. Itē nō seruo vcntris p gulā. Heb. vlt. Habem? altare de q̄ edere nō hñt q̄ taber. corpis deser. Pbil. iij. Quoz de? venē est z glia i cōfusiōe. Itē nō fuo creaturaz p idolatriā. Ro. j. Seruierit creature poti? qz creatori. Itē nō fuo mundi p ambitionē Tēn. vl. Egypto dedim? man? z assyrijs vt saturaremur pane. Itē nō fuo dyaboli p supbiā. Job. xl. Ipe ē rex sup oēs filios supbie. Itē nō fuo pcti p prauā delectationem Job. viij. Qui facit pctis fu? ē pcti (in q̄) v̄bo (mibi) fuo (spē) adipsēdi vitā eternā (dedisti) gratis infundendo. Ro. xv. Quēcūq̄ sc̄pta sē ad nram do. scri. sē: vt p patientiā z cōsolationē scripturaz spem habeam? (h) i. antonomastica spes quā de? dat nō mūd? (cōso. est in hūi. mea) q̄ duplex est. s. hūilitas deiectionis z hūilitas ḡre: in vtraq̄ bī cōsolatio p spē. de p̄ma in ps. Si exurgat aduer. me pli. um in hoc ego spabo. Job. vj. Hec mibi sit cōsolatō vt affligēs me dolore nō parcat. de scdo Esa. xl. Ad quē respiciā nisi ad humilē z quietū z tre. se. m. spes aut quā mūd? dat nō cōsolat sed fallit. de qua Eccl. Supplantabit te et subridens spem dabit tibi. Eccl. xxiiij. Tana spes z mendaciū insensato viro (in hūilitate) nō in diuitiā iactantia in q̄ nō est cōsolatio s. desolatio eterna. Luc. vj. Ne vob diuitib? q̄ habetis hic cōsolationē ve. ps. renuit cōsolari ani. mea. sup. in tpalib?. Mā in spūalib? spes cōsolat me. vñ subdit ibi: memor fui deit? delectat? sum: z vere p̄solata est (qz eloquiū. t.) qd p̄tinet p̄missa tua (viuifi. me) Job. vj. Noxtui audient vocē filij dei z qui audie. vi. z qd mirum. cū eloquiū dei vita sit: vñ in eodē: vba q̄ ego loquo vobis spūs z vita sunt: dicit spem cōsolatam eē cū (in hūi.) nūc aut postmodū. pbat humilitatem suam dicens.

Superbi inique agebant vsq̄ quaz: a lege autem tua non declinaui.

R latitudo mra la mltiplex p quam ambulat mali

7

8

Allegorice aduētu xpi.

3

Vertical marginal notes on the right edge of the page, including references to other parts of the text and commentary.

Supbia est maximu peccatu q dicitur pliciter.

Supbia inu. age.) supbos aut dicit vel demones yf boies psecutores bñliu q inuq agunt no paru s (viquaag) cum no eis sufficit ee impios nisi et pios ad ipitate trabē pcurant: quatu aut in hac bñlitate p solar' fuerit z cōfirma tus p spem futurozū subiungit dicene (a lege rē.) q. d. fru stra (inū agebāt) qz (a lege. t. nō decti.) hic notandū q i glo. d. q pccm̄ maximū est supbia: z possūm' dicere q hē qdru plicat. s. origine: genere: numerositate: tps antiqitate. Pugne dico qz vt dicit Eccl. x. Inuū ois pccū est supbia. Genere qz vt dicit glo. supbia nō ē celestis sublimū mē pes inhabitat. Numerositate qz fere oēs supbi sūt. vñ z in glo. addit sub cinere latitans z cilio. Tps antiqitate qz hoc fuit pccū pccū in dyabolo cū dixit Esa. xiiii. Ascendā in celū silis ero altissimū: z i boie. Sen. iij. cū suggestit dyabol' eritis sicut dñ scien. bo. z ma. ppter h monēt. Job. iij. Supbia nūqz in tuo sensu aut in tuo verbo dñari p mittas. in ipsa em̄ inuū sumptit omnis pccū. z hui' pcc. cati magnitudo satis ostēdit. Rume. xv. Anima q p supbi am aliqd cōmiserit siue cuius siqille siue pegrin' qm̄ aduer sus deq' rebellis fuit pbit de ppo suo: ecce q cū alia pccā in lege sacrificia habeant ad expiationē sola supbia q ma xima nō habet. vñ pzie talib' dñs dicit resistere. Iaco. iij. De' supbis resistit (a lege autē tuā nō dedināuit) qn. f. eam custodiē sciens illud qd supra dicitur est. maledicti q decti. a man. t. vt aut nō dedinet homo a lege vtile est iudiciū legiferi reminisci.

Memor fui iudiciorū tuoz a seculo dñe: z consolatus sum.

De. f. iij. t. o dñe. q aut dicit (a seculo) pōt determinare hoc qd dico (memor fui) .i. (a seculo) ex q cepit mund' administrari: hoc dicere pōt generalis iust' vel pōt deter minare li (iudiciorū) vt sit sentis (memor fui iudiciorū. t.) q sunt (a seculo) z hoc pōt dicere qlibet iust' q recolit cogitat iudicia: in anime q sp fuit in yasa ire apta in eternum ad Ro. ic. i. in pccōres deditos pccū. Job. xij. Satote eē iudiciū (z cōsolatus sum) cōtra. immo debuit dicere z ter ritus sum. Solo mali terri debent sed iusti nō. fm̄ illud Luc. xij. His aut fieri incipientib' respicite z leuate capi taurā. vel sic (memor fui iudiciorū. t.) q sunt in bonis z ius tis (a seculo) .i. a pncipio mundi: qm̄ oīs sancti p mltas tribulatiōes intrauerūt in celū z oēs q pie volunt viuere i xpo pfe. pa. ij. Tbi. iij. z Ro. viij. Proprio filio nō pepcit. Lu. xl. Opportuit xpm̄ pati (et) et hoc (cōsolat' sum) fm̄ il lud supz virga. t. z ba. t. ip. me cōso. sunt. Job. vi. bec mi bi sit cōsolatio vt affligens me dolore nō parcat. Is autē bō iust' cōsolat' de iudicio futuro seu pccū: tñ cōdolere de bet peccatorib'. vnde subiungit.

Defectio tenuit me: p peccatorib' derelinquentib' legem tuam.

De. f. te. me rē. qd ita cōdolui q qsi deficiēbā p dolore (p pec. derelin. le. t.) infra exitus aquarū dederunt oculi mei: qz nō custodierūt. l. t. Tē. ij. Defecerūt p lac. o. mei cōturbata sūt viscera mea effusus est in terra iecur. m. sup pēritōe filie ppli mei rē. Aug. Plāgis mortuū mag' plāge viuū: an nō sunt in te viscera xpiane miseratiōis vt plan gas corpus a quo recessit anima: z nō plangas animā a qua recessit deus: nō aut ita de pccis alioz dolendū est vt ipse de bis dolens in deo nō exultet z nō gaudeat magis de pe nitentiā ipsoz peccatoz: vnde subdit.

Cantabiles mihi erant iustificatiōes tue in loco peregrinationis mee.

Cantabiles) .i. gaudebā in tribulatiōe z in pnia mea et alioz q iustificat. i. iusticiā facit de excessu pccōz: de h gau dio Act. v. in fi. Ebant apli gaudentes a cō. cō. qm̄ di. ba. bitz sunt p noie iesu xpi. pa. z h (in lo. pe. mee.) .i. in pnti seculo vbi pegrinamur a dño vbi pnia agenda z tribulati ones sufferende sunt. Job. xxvij. Auro loc' est in quo cō. flet. i. iusto loc' est vbi pbec z purget. Sap. iij. Cantā au rō in fomite p il. (cantabiles) dicit ergo p accidiosos et astitēs. ij. Coz. vij. iusticia seculi mortē opat (iusticia.) cō

tra iniuriosos. j. Coz. vij. Vos iniuriā facitis z fraudatis (in loco pe. mee) cōtra mundi aues. Heb. vlt. Nō babe mus hic manentē ciuitatē s futura inq. nō aut pē bō in ta libus gaudere nisi ppe spem remunerationis: vñ subdit

Memor fui nocte nois tui dñe: z custodi ui legem tuam.

De. f. no.) .i. in pnti miseria z erumna (nois. t. do.) qd est iesus siue saluator. Act. iij. nec em̄ est aliud nomē sub celo vatiū hoib' in quo oporteat nos saluos fieri. ps. De' i noie. t. sal. me fac. Itē ps. Memores erūt no. t. do. in oi ge ne. z ge. z qz memor fui hui' nois. i. rei ipsi' nois (custo. le gem. t.) q em̄ bñ memor ē salutis eterne nullo mō pccū in puaricationē legis diuine: vñ de moyse dicit. Heb. xj. Si de moy. grandis factus negauit se esse filiū filie pbarois magis eligens affligi cum ppo dei qz tpalis pccū habere to cundiatē maiores diuitias estimans thesau. egypt. impzo pccū xpi aspiciēbat em̄ in remunerationē: s pōt qz qz supra dixit (memor fui nocte) .i. in pnti miseria z erumna quō de' pmittit iustos affligi z in tali nocte esse: vñ qsi sol uendo dicit: hoc totum cedere sibi ad vtilitatem dicens

Hec facta est mihi. qz iustificationes tuas exquisiui.

Hec) .i. nox (facta est mihi) .i. ad vtilitatē. m. qd nō fie ret si reprobo' essem: s iō (facta est mihi) qz (iusti. t. exq.) .i. ex toto corde quesui: fm̄ qd dicit Ro. viij. Sam' qm̄ dilig. deū oia coo. in bo. bis q fm̄ ppositū vocati sunt sancti. vel sic pōt legi (hec) .i. nox tribulatiōis (facta est mihi) .i. iō pccū mibi inuigil' (qz iusti. t. exqui.) .i. qz studeo vt bo nus z iustus sim fm̄ q dicit Esa. lix. Facta est veritas in ob litiōe z q recessit a malo pcedē patuit.

Portio mea dñe dixi custodire legē tuā

Portio mea dñe) post spem desiderii illi us q sperat oñdit: s q desiderat sollicit' est ne desideratuz amittat vel saltē ne nimis differat: vñ hui' octonario pre ponit (hēb) octaua lra q interpretat pauoz q differt a timo re q in quarta lra p dicit' est. illo em̄ puidet ne grauat' cor pōre cadat: iste sollicit' est acq'rere bonū qd amat: vñ hic timoz cautele q dicit pauoz vel dicit hic pauoz admiratiōis sup portione q deus est. fm̄ q dicit De. iij. panebūt ad dñm z ad bonū eius. tangam ergo leui cui nō est fors inter frēs: dicit vir iust' nihil amans mūdi vel vitij (portio) es o (do mine) Tē. iij. Pars mea dñs dicit: anima mea ppter ea ex pectabo eū: s qz hanc portione nō habebit q nō meruerit: iō pñr multiplex meritū suū oñdit. Prīmū est ppositū cō seruandi legē dei: vñ dicit (dixi) .i. statui (custod. le. t.) Se cundū est meritū oionis: de quo subdit (deprecatus sum faciē tuā rē.) oñdit aut oionē suā rectā esse cū dicit (faciē tuā) z deuotā cū subiungit (in toto corde. m.) z instantē cum infert (miserere mei fm̄ elo. t.) Tercū est meritū di scretiōis qd notat cū subdit (cogitavi vi. m.) Quartū est meritū cōuersiōis. vñ dicit (z pueri pedes meos in te. t.) Quintū est meritū cōstantie ad patiendū: de quo sequit' (parat' sum z nō sum tur.) Sextū est meritū pfecte custo die mandatorū: vñ subdit (vt custodiā man. t.) Septimū est meritū pugne p primos mot' vñ dicit (funes pccōzū circūplexi s. me) .i. mot' pccū vndiqz infestauerūt me (et) tñ (legē. t. nō sum oblit') Octauū ē meritū sedule laudis dei: de quo subdit (media no. sur. ad cōsi. tibi) .i. ad laudā dū te (sup iudicia) .i. de iudicijs iusticie tue. Nonū est me ritū vnitatis ecclie qd notat cū subiungit (pticeps ego sū omniū timentū te) corde (z custodientū) ope (mandata tua) s ne sibi ista merita temere arrogare videat oia mise ricordie dei attribuit: cū subdit (mia dñi ple. est ter.) cōsi sus aut de mia petit ampliorē cognitiōe dicens (doce me iusti. t.) Pncipio ergo pfecti' psequemur: z dicit vir ius tus (Portio. m. dñe) .i. es tu. vir em̄ iust' nō reputat ali qd qd sit in terra nec appetit: sed solum deū amplectit' et pncipue clericis hoc cōuenire deberet: dicit em̄ dñs ad aa ron Num. xvij. In terra eoz nihil possidebitis nec habe bitis ptem inter eos: ego pars z hereditas in medio filioz

7

8

9

2

Psalmus

ut. Eze. xliij. Possessione eorum non dabitur eis in ista. ego ei possessione eorum ad clerici hoc pfitentur cum recipiunt prima tonsuram dicentes versiculū q̄ dicitur in psalms psalms de reatatis mee et ca. m. t. e. q. r. bere. m. m. s. multividentur transgressores p fessionis sue: vñ ne p transgressionē ab hac portōe defraudet subdit (dicit) i. firmiter statui (custodire) i. vt custodi rē (legē. t.) nō pecuniā aut res alias spales. Eccles. vlt. de um time et mandata ei? observa: hoc est ois bō: et hoc in fere beat? Bern. ergo sine hoc nihil bō q̄ pfecte custodit le gē: custodit et suā portionē: pfectio et plenitudo legis est di lectio seu charitas. vt dicit Ro. xij. De? aut charitas est vt dicit Jo. iij. ergo q̄ custodit legē custodit deū sibi in portio nē. puer. xxvij. Qui suat fici. i. charitatē comederit fruct? ei? i. eterna iocunditate fruet? et q̄ custos est dñi sui glifica bit? nō aut multū desideranti sufficit custodire legē vt por tionē consequi mereat? s̄ et postulationē addit: vñ subdit.

Deprecatus sum faciē tuā in corde meo: miserere mei s̄m eloquium tuū.

Depre. sum. i. deuote p̄car? (faciē. t.) i. vt te possim vi dere faciē ad faciē. j. Coz. xij. Videm? nūc p speculū i cni gnate. tūc aut fa. ad fa. p̄. Faciē. t. dñe req̄. vel (faciē) dei xpm appellat quē in carne videre desiderat. q. d. diti custo dire legē. t. s̄ q̄ lra occidit. ij. Coz. iij. iō (dep̄cat? sum faciē tuā) i. filiū videre in carne q̄ legē spūaliter intelligi faciat et fides imperat qd̄ lex imperat (dep̄cat? sum) dico (in to to cor. meo) qd̄ necessariū ē vt dicit Aug. Mens diuisi nō impetrat. Osee. x. Diuisum est cor eoz nūc interbit: ofo aut d̄z ed̄ instans: vñ inculcat dicens (miserere mei) Ro. xij. Oroni instantes vñ nihilomin? eē humilis: qd̄ etiā no tat cū dicit (miserere mei) hoc est dicendo miserā suā co gnoscit. Eccles. v. Miserabilis pro: sus ihermitas. Job. xij. Dō nat? de mulie. bre. vi. t. re. mul. mi. Debet iterū ofo fie ri cum fiducia impetrandi qd̄ et notat h̄ cū subiungit (s̄m elo. t.) q. d. fiduciale p̄o miam q̄ tu eā p̄misisti. Deut. iij. Cū quiesceris dñm deū tuū inuenies cum si tñ toto cor de quiesceris eū. Eze. xviij. Si impi? egeri p̄niam rē. et se quē vita viuet et nō mo. et in fine capli. nolo mortem mori entis dicit dñs: reuertimini et viuite: p̄ hoc modū reuer sionis subiungit dicens.

Cogitavi vias meas: et cōverti pedes meos in testimonia tua.

Cogi. vi. m.) Esa. xxxvij. Recogita. ti. o. ānos. m. i ama. ani. m. Anselm? tenet me vita mea: nec mirū qz vita pctō ris mōstris plena est: p̄ter hoc dicit: Dicit. ij. vide vias. t. in cōuale. i. bñlitate duplici. i. cordis quātū ad cōtitionē et oris quātū ad cōfessionē vt. s̄ in cōtitiōe humiliter in cō spectu dñi et in cōfessōe in cōspectu sacerdotis. s̄ h̄ duo vñ sequi satisfactio opis seu op? satisfactiōis: vñ subdit (et cō uerti pe. m.) q. d. diligenter cōsiderans vias meas bo: rui. et iō (cōuer. pe. m.) ad lram (in testi. t.) i. in viā testimonio rū tuoz: vt s̄m q̄ docēt ambulare: vñ (pedes) affect? Esa. xxxij. Ducent eā longe pedes sui. qz. s̄ in regionē dissimili tudinis et tandē in terrā tenebro. et op. mor. cali. s̄ in infer nū: q̄ igit dicit (cogitavi rē) est p̄ eos q̄ imp̄meditativa dūt ad cōfessionē ac si villie? vel q̄libet. dispensator nō p̄ meditet cōpotū suū. sacerdotes eñ suscipiūt cōpotū do minū: et q̄cumqz cōfitef corā eis se multis debitis obligatū eo ipso statim ab obligatiōe absoluit. p̄. Diti cōfitebor ad uerum me iniusti. m. do. rē. Debet ergo cogitare q̄libz vi as suas vt de his sciat cōpotū reddere. Debet etiaz pctōz cogitare vias suas vt cogitet q̄ dicit qz ad penā gebenna lem. Ecdi. xij. Via peccantiū cōplā. lapi. et in fine illoz in feri tenebre et pene. Prouer. iij. Pedes ei? descēdit et ad inferos gref. ei? penetrant: et si hoc faceret pctōz faceret et id qd̄ sequit? (et cōverti pe. m. rē.) Mañ. vi. Dis q̄ viderit te resiliet a te. Reg. si ad quas currūt impi? penas aspice. rent puto gressus reflecterēt: q̄ aut cōuertūt pedes suos vt ambulent in viā et testimonioz multos obices et aduersari ozū et tentationū sibi occurrentes inueniūt vñ et plures eñ et impediunt et quandoqz retro gradiunt sicut dicit apls Gal. v. Currebatis bene quis vos impediuit non obedire

veritati. p̄ter hoc bene subiungit.

Paratus sum et non sum turbat? vt custo diam mandata tua.

Para. sum. i. multa pati aduersa. supra. qm̄ ego infla. para. sum et qd̄ pius est (nō sum tur.) Dicit. xvij. nō sum turbat? te passo: et sequēs. i. imitans: q. s̄. ex simplicitate fa et? agn? corā toncente te obmutuisti. Esa. liij. Sicut ouis ad oc. duc. et. q. ag. co. ton. se ob. et nō ape. os suū. j. Pet. ij. Xps passus est p nobis vo. re. exemplū rē. et addit q̄ cum malediceret nō maledi. cū pateret nō cōmi. (parat? suz) dico h̄ pati (vt custo. man. t.) i. p̄ mandata parat? sū pa ti. j. De. ij. s̄ et si qd̄ patimini p̄ iusticiā bñ. Dat. v. Et q̄ p̄cutionē patiunt? p̄ iusticiā. In hoc ergo vtu notan tur q̄nqz q̄ cōpetunt obedientie (para. sum) ecce p̄mptitu do (et nō sum tur.) ecce bylaritas (vt sociā) ecce p̄leu rantia (mandata) ecce diligentia. q. nō tñ p̄cepta s̄ etiam minima mandata (tua) ecce discretiō. P̄mū est p̄ pigros Scdm̄ p̄ accidiosos et murmuratores. Tercū p̄ incōstā. tes. Quartū p̄ negligentes. Quintū p̄ fatuos. De p̄mo. ij. Coz. ix. Parati sitis ne cū veniant macedones inueniant vos imparatos. macedones interpretat? cōburentes et signi ficat? āgelos: qz dñs fec̄ āge. su. spi. et mi. su. ig. v. De scdo. j. Paral. vlt. In simplicitate cor. mei let? obtulisti uer. s̄ de p̄serantia. Job. xxxj. Nō recedā ab innocentia mea in iustificationē. m. quā cepi tenere nō deseram. De mandatis Dat. v. Qui soluerit vñ de mandatis meis minimis rē. de discretiōe dicit (tua) nō est oī mandato debet obedientia. Ecdi. iij. Nō subicias te omni homini p̄ peccato.

Funes peccatorū circūplexi sunt me: et le gem tuam non sum oblitus.

Funes. pec. supra dixit se paratū eē pati aduersa: h̄ asit determinat q̄ pati dicens (funes pec. circū. sunt me) pec catorū pōt esse masculinū generis vel neutri. si est masculi ni is est sensus (funes pec.) i. eoz q̄ pctōres sunt. bi s̄ de mones et mali boies quoz funes et iuplicat? acapi p̄it. s̄. q̄ bus ligant scōs in pena: vel q̄bus ligare querūt in culpa. P̄mū funib? circūplectunt? iusti sicut ligant? et ligat? fu it petrus a nerone s̄m q̄ p̄dixerat ei dñs. Jo. h. vlt. Alius te cinget rē. et ipe Iesus ligat? fuit bis funib? Jo. viij. Cō prebenderūt ihm et liga. e. Scōs funibus scz culpe circū plectit? iusti. i. obsident? et circūdant? s̄ nō ligant? qz p̄uer. j. Frustra iacit retbe añ. o. pen. mali aut in illis ligant? p. uer. v. Iniquitates sue capiūt impiū et funi. p. s̄. q̄sqz con stringit. Si aut sit neutri generis is est sensus (funes pec catorū) i. q̄ sunt peccata (circūplexi sunt me) s̄m hoc idē est sensus vt supra expressit est. et h̄ve dicit est circūplectit tur etiā iustū. qz mot? et tentatiōes peccati nō possunt vira re: s̄m q̄ cōquerit paul? Ro. vij. Infelix ego bō qz me li berabit de corpore mortis hui? et post addit. Ego ipe mē te seruiō legi dei. carne aut legi pcti. q. d. et si lex pcti in sen sualitate impugnet: tñ nō vincit in q̄ lex dei manet. vñ et h̄ eodem sensu subiungit (et le. r. nō sum oblitus) qd̄ patet p hoc qd̄ sequit. quia:

Media nocte surgebam ad cōfitendū ti bi: super iudicia iustificationis tue.

Me. no. ad lram (surgebā ad p̄f. tibi) tūc est maxime surgendū est qz illud tps maxime habile est tentamentis: qm̄ null? est testis erroris. p̄. Posuisti tenebras et facta est nox in ipsa p̄rāsi. o. b. sil. Luc. xij. Hec est hora v̄ra et pote stas tenebrarū et tunc surgendo debilitam? hostem nostrū scz boiem exteriorē. vñ etiā hoc tpe p̄mogenita egypti le gimus esse p̄cussa. Exo. xij. p̄ que intelligunt? p̄mū motus peccati: vel mediā nocte vt car grauiorē tribulationē in q̄ inqt? (surgebā ad cōfitendū tibi) qz nō sic flagellabar vt de iicerer s̄ exercebas vt surgerem et forti? cōfiterer de oibus gr̄as agens etiā de aduersis: hoc est qd̄ sequit? (sup iudic. iusti. tue) i. de eo q̄ me iudicabas flagellando vt me iusti ficares. Tref. ij. Cōsurge lauda innoc. in p̄ncipio vigiliāz p̄. Exultauerūt filie iude. i. anime cōfidentes laudē tuam p̄ iudicia tua dñe. Job. xxxv. Qui dedit carmina in no.

Dic notā q̄nqz q̄ cō. pctur obe. dientie.

6

7 hec solus cofitebar sed cu angelis z hominibus quia
Particeps ego sum omnium timentium te: z
custodientium mandata tua:

Particeps ego sum. o. ti. te. princeps in ecclia triumphan-
te vbi oia coia sunt. vñ in p. Hierlm q edificat vt ci. cui?
pti. ei? in idipm (pticeps) etiã in ecclia militante cui? bona
spñalia cõia sunt z oim eoz. pticeps est hõ q sibi placent.
apls oia nostra sunt (timentium te) corde (z custodientium)
ope (mandata tua) recte post timorẽ sequit custodia mã
dator. qz vt bñ Eccl. viij. Qui timet deum nihil negligit.
Item hic ponitur donũ spñsancti timorem: z vnã vir-
tutẽ. s. obedientiã. p timorẽ possum? intelligere oia dona:
p obedientiã oēs virtutes q habent omis iusti. quoz oim
pticeps est quilibet iustus. ecõtra mali maloz sunt ptici-
pes qbus cõsentit z de qbus gaudent. Prouer. j. Sorte
mitte nobiscum: mar supium sic vnũ oim nostrũ. Prouer.
xxvij. Qui subtrahit aliqd a patre suo vl matre. z dicit h
nõ esse pctũ pticeps homicide est. Ne aut in sua iusticia
vel in pctipatiõẽ bonoz alioz nimis confidere z de eis p
sumere videat. bene subiungit.

8 Misericordia tua domine plena est terra
iustificationes tuas doce me.

M. d. p. est ter. ad lram. i. habitantes in terra. qz omnia
dat nobis deus de sua mia: vel (terra) id est ecclia. Esa. vj
Plena ẽ ois terra glia ei? (terra) etiã. i. peccator: plena ẽ
mia dei. fm q dicit Hier. Ren. iij. Misericordia dei est q n
su. cõsump. Item ne temerarie de mia dei in psumptionẽ
degenerare videat: addit (doce me iusti. t.) vt scia z facia
eas. z tunc de mia merito sperare debebo. fm q supra ha-
bet. sacrificiõẽ sacrificiũ iusticie z spe. in do. q. d. aliter nõ
sperandũ. nõ em sananẽ vulnera sauciati nisi infundat vi-
num cu oleo: vt habet Lu. x. p oleum misericordia seu spes de
misericordia. p vinũ punges pnia z timor de iusticia dei. Eccl.
v. Ne dicas miseratio dei magna est multitudinis pecca-
torum meoz miserebit. misericordia em z ira ab illo cito
primat z in peccatores respicit ira illius.

9 Bonitatem fecisti cu seruo tuo domi-
mine fm verbum tuum.

Bonitatem fecisti tibi supra dixit de spe z desi-
derio qd habebat de eterna beatitudine s qz videt q ad-
huc nõ habet eam in re: s multis tribulationib? in bac val-
le miserie circũdat pete hic iocunditatẽ mentis q facit tri-
bulationes leto animo tolerari: z ppter hoc huic octona-
rio bñ pponit (ethet) lra q interpretat bonus vel exclusio.
qz p charitatẽ exclusio timorẽ bonũ z iocundũ est pati. sed
anteqz petat iocunditatẽ mentis siue patientiã reddit gra-
tias de iam sibi collatis vt amplioza accipiat z õndit qd si
bi fecerit dñs cum dicit (Bonitatem fecisti) z cui cũ addit:
(ser. t. do.) z quõ cũ subiungit (fm vñ tuũ) dico ergo bo-
nitatẽ vel iocunditatẽ vel suauitatẽ fecisti o (dñe cũ seruo
tuo) q. d. faciendo me de seruo filiũ p charitatẽ foras mit-
tentẽ timorẽ: infudisti menti mee: z hoc (fm vñ tuũ) q di-
xisti. Job. xiiij. Jam nõ dicã vos seruos s amicos. Et nõ-
tandũ q est seruit? criminis: seruit? timoris z seruit? filia-
lis amoris. De pmo Job. viij. Qui facit pecca. ser. ẽ pec-
ca. De scda ibidẽ. seruus nõ manet in domo in eternũ: filius
manet in eternũ. De tertia. Math. xxv. Euge ser. bo. z fi-
li. Cũ seruo criminis facit de? bonitatẽ vocando: recipiẽdo
eũ ad pñiam. Ro. ij. An diuitias bonitatis z patientie z lõ-
ganimitatis cõtemnis. Ro. xj. Vide bonitatẽ z seueritatẽ
dei. Cũ seruo timoris facit dñs bonitatẽ faciendo eum de
seruo filiũ. de seruo timoris seruu amoris vt dictũ ẽ Sap.
j. Sentite de dño in bonitate. q. d. in amore non in timore
Cũ seruo amoris facit bonitatẽ. qñ de valle bui? miserie
transfert eum ad stolã glie: z dat ei illud qd desiderabat. z
fm q d: Prouer. xj. Desideriũ iustoz omne bonũ: z qdli-
bet hoz (fm vñ tuũ) triplex est em vñ inspiratiõis. s. cha-
ritas. vñ frequẽt dicit in pphetis factũ est vñ dñi ad me
dicens. est z vñ pmissiõis: vñ supra: memor esto verbũ
tui seruo tuo in quo mihi spem dedisti: est etiã verbum

seruitus tri-
plex cũ q dñs
fac bonitatẽ

generatiõis qd erat in pncipio apud deũ. sicut habet Jo.
j. Comendat aut hic deũ in bonitate cũ dicit (bonitate) a
iusticia cũ dicit (cũ suo. t.) a veritate cũ dicit (fm vñ tuũ)
Item hic tagit trinitas: p (bonitatẽ) spñsancti: p (fecisti)
pater q est actor oim: per (verbũ) fili? cõmemorans q iam
accepit: iterũ ea sibi dari z augeri petit dicens.

10 Bonitatem z disciplinã z scientiã doce me
quia in mandatis tuis credidi.

Bonitatem z disci. z sci. bonitatẽ docet eũ cui charitates
inspirat z sicut iam dictũ est. nõ timore operet: s ex amore
vt patienter sustineat tribulatiõis flagellũ: vñ statim addit
(z disciplinã) p patientiã: bonitas em nõ docet nisi amã-
do nec disciplina nisi suscipiendo. Ne aut hõ de bis supbi-
at q p amore sustinet: necesse est vt z defect? suos z dei cir-
ca se beneficia cognoscat: vñ subdit (z scientiã) illã videlz
quã querebat Aug. dicens: dñe nouerim te nouerim me.
Scia em discretiõis necessaria amanti est z patienti vt ne
qd nimis ne qd minus q oporteat faciat: vñ Eph. v. cum
dixisset. Ambulate in dilectione sicut z xp̃us dilexit nos et
tra. semet. p no. zc. Postea subiungit videte quõ caute am-
buletis nõ quasi insipientes s vt sa. Bern. nõ habet calli-
dus hostis machinetũ efficacius ad tollendũ de corde nõ-
stro charitatẽ q si efficere possit vt in ea incaute z nõ cum
discretiõẽ ambulemus. ppter ea z ad Ro. xij. Cũ de amore
seu d bonitate z disciplina pmissiõẽ obsecro vos p misericor-
diã xp̃i vt exhibeatis corpora vestra hostiam viuentez zc.
etiã de discretiõẽ subiungit: vt rationale sit obsequiũ
vestrum. glo. i. cum discretiõẽ. ne qd nimis sit: s cum tẽ-
perantia. plures aut hanc discretiõẽ amittunt tam min?
faciendo q nimis. Jam em nemo carnẽ suã odio habet z
plurimũ nimis ei parcut. Et notandũ q sicut in pcedenti
versu dictum est q tangebãt ibi trinitas in deo. ita in isto
tangit trinitas in anima (bonitatẽ in cõcupiscibili) z disci-
plinã in irascibili (z scientiã) in rationali simile. eph. v. frus-
tus lucis est in bonitate z iusticia in veritate. bec aut pre-
missa haberi non possunt sine fide. vñ fidem suã. allegans
addit (qz in mãdatis tuis credidi) q. d. ppter hoc doce me
supradicta. qz credidi mandata eẽ tua: s p boiem ea man-
daueris. Esa. viij. fm. lxx. nisi credideritis non intelligetis.
Eccl. xxiiij. Homo sensatus credit legi dei.

De necessita-
te discretiõis

11 Priusqz humiliarer ego deliqui: ppter ea
eloquium tuum custodiui.

Priusqz. q. d. credidi z in hac fide p disciplinã dñi sum
humiliatus quã tñ disciplinã ppter peccatũ pmi hois mi-
bi iuste inflatã esse cognosco. hoc est (priusqz humilia. ego
deliqui) i. adam in quo viciatus est omnis hõ: z ideo va-
nitati subiectus z ppter ea ne iterũ humiliarer (eloquiũ tu-
um custodiui) ecce in hoc versu cofitef q vbi non est hu-
miliatio seu correctio est delictũ: sicut in vulgari. s. dicitur.
vbi nõ est cattus mures se ostendit. vñ Job. xxj. de qbus-
dam dñ. domus eoz secure sunt z pacate. nõ est virga dei
sup eos. z postea subiungit: tenent tympanũ z cytharã du-
cunt in bonis dies suos z in punc. ad infer. descẽ. cofitetur
etiã q ppter humiliatiõẽ custodiuit eloquiũ. qz vt dicit i
vulgari: adustus timet aquã calidã. Prouer. xx. Quoz vul-
neris absterget mala Esa. xxvj. Cũ feceris iudicia in terra
iusticiã discant habitatores orbis. exemplũ de manasse. ij.
Paral. xxxij. In pspertate sua deliquit z in afflictiõẽ do-
mino obediuit. Cũ ibi dicit q factus rex fecit malũ coraz
dño iuxta abominationes gentium. z multa alia mala ibi
enarrant de ipso. z in fine dicit iccirco supinduxit dñs ei
pncipes z exercitus regis assyrioz q postqz coangustat?
est orauit ad dñm deum suum z egit pñiam valde corã dõ
hoc aut intelligendũ est de electis nõ de reprobis q obsti-
nati sunt z quanto plus flagellant? tanto peiores volunta-
tis fiunt. Prouer. xxvj. Si cõsideris stultũ in pila qĩ tipsa
nas feriente desuper pilo: nõ auferet ab eo stulticia eius.
Dicre. v. Percussisti eos z nõ doluerũt. attriuisisti eos z rẽ-
nuerunt accipere disciplinã in durauerũt facies suas su-
per petram z noluerunt reuerti de electis: ergo tñ dicit:
(ppter ea eloquiũ tuũ custodiui) quõ p contemptũ mun-

De correctio-
ne z disciplina di-
custodita pec-
catis electos
s n reprobos

Psalmus

di et carnis. Deu. xxv. Qui dicit patri suo et matri sue ne scio vos et fratres suos ignoro illos et nescierunt filios suos bi custodierunt eloquium tuum. in hoc versu capiat beniuolentiam iudicis a sua persona consistendo peccatum suum dicendo humilitationem et correctionem quam secuta est. vñ dicit se custodisse eloquia dei. consequenter capiat beniuolentiam a persona ipsius iudicis cum subiungit (bonus es tu) etc. Tercio a persona aduersarioꝝ cum addit (multiplicata est etc.) Dicit ergo.

Bonus es tu et in bonitate tua doce me iustificationes tuas.

(Bonus es tu) q. d. ego deliqui et tu o domine bonus es natura liter et pprie. et ideo (in bonitate tua) non in legacerbitate (doce me iustificationes tuas) quod autem hic dicit (bonus es tu) est contra manicheum qui dicit malum principium. dicit autem bonus tripliciter. scilicet. iocundum. honestum. et de his tribus modis bonus est. est enim bonus. i. utilis dominis. et de his tribus modis bonus est. est enim bonus. i. utilis dominis. et de his tribus modis bonus est. est enim bonus. i. utilis dominis.

Bonus triplex secundum quod de multiplicat bonus dicitur:

Bonus triplex secundum quod de multiplicat bonus dicitur:
 1. Bonus est in eo quod absolvit reum consententem crimini suum. vñ in ps. confitemini domino quonia bonus. Item bonus miles est. i. utilis. Esa. lxxij. propugnator sum ad salvandum. Item bonus medicus ps. qui sanat contritos corde etc. Item bonus magister. Lu. xvij. Magister bone ego dominus docens te vitia. Item bonus consolator. Mat. j. bonus dominus et confortans in die tribulationis. Item bonus. i. iocundus et delectabilis omni sensui. Primo visui. Dicit. xxxj. Benedicat tibi dominus pulchritudo iusticie. ps. speciosus forma filij hominum. j. De. j. In que desiderant angeli. prospicere. ite iocundus est auditui. vñ Can. v. Anima mea liquefacta est ut dilectus locutus est. Et gustui. Jo. vj. Ego sum panis vium qui de celo descendi. Item. xps mibi mel in ore melos i aure iubilus in corde. ps. gustate et videte quonia sua. est dominus. Item tactui: supra suavis dominus et mitis. ij. Reg. i. xij. Ipse est quasi tenerimus ligni vermiculus. Item odoratiui. Eccl. xij. Sicut cynamomum et balsamum aromatizans odorati dedit. Tercio modo dicitur deus bonus. i. honestus. Heb. j. Qui cum sit splendor glorie. Prouer. x. Gloria patris filius sapiens. In hac ergo multiplici bonitate (doce me iustificationes tuas). i. opera iusticie non in terrore et austeritate sicut docuisti legem veterem. fm illud Heb. xij. Moy ses dixit exterritus sum et tremebundus ps. beatus homo que tu erudieris dominus etc. et necesse habeo quod doceas me iustificationes quod callidi hostes volunt me seducere et trahere ad iniusticias hoc est quod sequitur.

Multiplicata est super me iniquitas superborum ego autem in toto corde scrutabor mandata tua.

(Multiplicata) i. iniqui superbi tam demones quam homines vi et numero multiplicati sunt contra me. ps. domine quid multiplicati sunt qui tribu. me. et ipsa iniquitas eorum (multiplicata est super me) quod videntes bonum. propositum meo: deo ipso puocantur et iniqui mouentur contra me: fm quod de diabolo dicit Dicit. illos pulsare negligit quos quieto iure possidere se sentit. Eze. ij. Assumpsit me spiritus et eleuauit me et audiui post me vocem commotionis magne. et hanc abundauerit contra me (superborum iniquitas) non tamen refrigescet in me charitas (autem) pro sed (ego in toto corde. in. scrutabor) vel bar. (mandata tua) ut ea sciam et faciam et bene dicit (in toto corde) ut non aliud in corde quam dei mandata habeamus. j. Efdre. vij. Esdras parauit cor suum ad intelligendum. q. d. nihil in corde suo alienum reliquit sicut cum parat domum omnes fordes et indecentia eiectum. Item bene dicit (scrutabor) quod scrutanda sunt. propter utilitatem que inde sequitur. ut dicit. Jo. xij. Qui habet mandata mea et fuerit ea habet est qui diligit me et ego diligam eum et manifestabo ei meipsum. deinde cam et modum multiplicatiōis iniquitatis superborum subiungit dicens.

Coagulatum est sicut lac cor eorum: ego vero legem tuam meditatus sum.

(Coagulatum) lac ex adiunctione fermenti coagulatur sic cor malorum ex adiunctione vicioꝝ vel ex societate vicioꝝ induratur et arefcit per inuidiam ut de bono alteri valeat. supra

mons coagulatur mons pinguis. q. d. illi qui sunt deluies et patientes habent cor coagulatum. primum dicit sponsa. Cant. v. Anima mea liquefacta est. et Job. xxij. Deum molliuit cor meum. Item dicit h (ego. v. legem tuam meditatus sum) ut. s. cor meum ad ignem verbi tui molliet et liquefaciat. Supra: beatus vir qui non abiit etc. sed in lege domini voluntas eius et in lege eius mandata dei. ac noc. et quod hic mibi ex humiliatione quam mibi iniungisti puenit ergo.

Bonus mibi quia humiliasti me: ut discam iustificationes tuas.

(Humilia. me: ut discam iustificationes. t.) quod qui non humiliatur lege dei non meditantur. sicut dicit in ps. in labore boium non sunt et cum boibus non flagellabunt. ideo tenuit eos superbia etc. et post pauca addit cogitauerunt et locuti sunt nequiam: et alibi. noluit intelligere ut bene ageret iniquitate meditat est in cubili suo aspicit omniviam non bone. Job. xxvij. Non inuenit in terra suauiter viuentium: contra de humilitatis dicit Esa. xlvij. tunc sola veratio dabit intellectum auditui. Dicit. vj. fm aliam scripturam per omne flagellus erudieris ierlm p vbi si vestra bz: audiet in ea coram me sp infirmitas et plaga erudire ierlm. ne forte recedat ani. m. a. te. Dicit. xxxj. castigasti me et eruditus sum. dico ergo (bonus esse mibi quod humiliasti me ut discam iustificationes. t.) et ideo (bonum) quod inde bonum acquirat. vñ subdit.

Bonum mibi lex oris tui. super milia auri et argenti.

(Bonum) et dicit (bonum) concretiu. ut magis exprimat bonitatem (mibi) dicit contra eos qui alij imponunt legem dei non sibi. Math. xxij. alligant onera grauia et importabilia et imponunt in bo. boim dig. aut suo no. ca mo. (lex) dicit per exleges. de quibus Dicit. r. Non timeat eum qui dicit faciet rex nobis. lex autem non quelibet. s. (lex oris tui) s. euangelij quod ore tuo ptulisti (bonum) dico (sup milia auri et argenti). i. super oibus diuitijs: quod ut dicit glo. plus diligit charitas legem dei quam cupiditas milia auri et argenti. Prouer. xij. Melior est sapientia cunctis opibus. Sap. vij. Diuitias nihil esse dixi in comparatione illi: nec comparavi illi lapidem preciosum. quoniam omne aurum in comparatione illi: barena est exigua et tanquam lutum estimabit argentum in conspectu illius.

Manus tue fecerunt me et plasmauerunt me da mibi intellectus ut discam mandata tua.

(Manus tue fecerunt me) (Job) supra petierat vir iustus iocunditatem mentis: s. quod videt se grauari duobus modis. scilicet. ignorantia quantum ad intellectum et pigritia seu accidia quantum ad affectum ideo in isto octonario petit illuminationem intellectus per intelligentiam mandatorum et confortationem affectus per diuine misericordie effectum primum petit cum dicit (da mibi intel. ut discam mandata tua). Secundo petit cum dicit (fiat misericordia tua ut confortes me) s. quod hunc uicium impetrat nisi petat profiteatur quod maxime fit i aduersis. ideo bene hunc octonario proponit litera (ioth) qui interpretatur confessio: vel desolatio quod bene conuenit quod in desolatione positi confiteri solent dei potentiam et suam culpam clamare ad dominum: vñ infra ad dominum cum tribularer clamauit: sic etiam desolatus citius statuas a quo cecidit recognoscat quod bene competit alijs interpretationibus litere (ioth) qui aliter interpretatur scientia vel principium. post humiliationem ergo qua primum miserat antequam intellectus illuminationem petat quasi causam motiuam petat que iudice monere debeat recte prius intelligentie que fuit in homine principium repetit et creationis sue dignitatem rememorat dicens (manus tue fecerunt me) fm animam ad imaginem tuam (et plasmauerunt me) s. corpus. posita autem causa motiuam incipit formare petitiones primo petens illuminationem intellectus. vñ dicit (da mibi intellectum) et determinat quo fine hoc petat dicens (ut discam mandata tua) postea ostendit quod utilitas inde sequitur vñ dicit (quod timent te vi. me letabunt) spirituali leticia in domino letabunt deo de hoc (quod in uerba tua suspexerunt) et postea ostendit quo merito hoc petat. s. merito fidei et cognitionis. vñ dicit (cognoui domine quod equitas iudicia tua) Item merito humili. vñ

addit (et in veritate tua humiliasti me) rememorās ergo p̄cipiū suū et dignitatē hoīs dicit (man⁹ tue fecer. me et plas. me) Prīmū quo ad corp⁹. secundū quo ad animā. Idem Job. x. manus tue dñe fecerūt me et plasauerūt me totū in circuitu. vbi dicit Greg. vt dignior p̄ ceteris conditio hoīs oñdaē manū dicit fact⁹. Esa. lxvij. Et nūc dñe pat̄ noster es tu. s. quo ad aiām. nos vō luti et fictoz noster tu q̄ ad corp⁹ et opera manū tuaz et omnes nos quo ad vtrūq; manus dei sunt sapientia et benignitas. De p̄cipiū. p̄. oñia in sapientia fecisti. De secundā p̄. Aperiente te manū tuam omnia implebunt bonitate cū ergo man⁹ tue me fecerint et ergo opa manū tuaz ne despicias (s̄ da mihi intellectū) restituendo mihi intellect⁹ p̄spicitatē quā p̄ p̄cipiū p̄cipiū parentis amisi: tu ergo (da) que p̄misti in p̄. intellectū tibi dabo: et hoc (vt discā mandata tua) nō inanes scientias. q̄ ergo dicit p̄mo (man⁹ tue fecerūt me) est cōtra ingratos q̄ nō recognoscunt in se bñficiū dei. p̄. v. nite adozem et p̄cedam an̄ deū plo. co. d. q̄ se. nos. q̄ aut addit (et plasauerūt me) arguit sup̄bos q̄ nō recognoscunt in se vilitatē materie. vñ monet ecclia. memento hō q̄ ci. nis es et in cinerē reuerteris. Eccl. x. Quid sup̄bis terra et cinis q̄ dicit (da mihi intellectū) est cōtra cōfidentes de p̄prio ingemo. Eccl. v. Esto mansuetus ad audiendū s̄buz deivt intelligas (vt discā man. tua) cōtra curiosos et p̄scrutatores. ij. Tim. iij. ducunt varijs desiderijs semp̄discētes et nunq̄ ad scientiā veritatis puenientes. Eccl. vij. Quid necesse est homini maiora se querere dico q̄ des in lectum et inde sequit q̄

Qui timent videbunt me et letabunt q̄ in verbo tuo supersperavi.

Uide. me et. q. d. id libenti⁹ debes mihi dare qd̄ postulo vt eos q̄ te timent letifices supra. videbunt iusti et letabunt et omnis iniquitas op̄labit os suū. i. omis iniq̄ q̄bus odiosus est iustus et gravis ad videndū sicut d̄ Sap. vij. Et nota q̄ dicit in p̄nti (q̄ timent) et in futuro (videbunt) q̄ timor est t̄m in p̄nti visio aut̄ est et in p̄nti et in futuro. s̄ p̄fectior erit i futuro q̄ p̄fecta c̄ba. fo. mit. timo. q̄ timor p̄nā bz sicut d̄. j. Job. iij. T̄m notandū est q̄ est triplex visio exterior. de qua Mat. v. Videant opa. v. bona et glificent patrē vestrū. Interior. de q̄ Job. xij. Qui videt me videt et patrē meū. Superior. de qua. j. Cor. xij. T̄m aut̄ fa. ad fa. supple videbunt. s̄m hanc triplicē visionē (q̄ timent deū videbunt) iustū (et letabunt) q̄ inde est eis leticia: q̄ vidēt bona opa. et q̄ vident et cognoscūt bonā mentē et tandem multo magis gaudebunt q̄ videbunt eoz gliam Esa. ix. T̄m videbis et afflues et mirabit et dilatabit cor tuū (q̄ in vba tua). i. in ea bona q̄ p̄misti nō t̄m speravi s̄ et (supersperavi). i. supra merita mea sp̄avi sciens q̄ n̄ sūt cōdigne passi ones hui⁹ t̄pis ad su. gl. q̄ re. in nobis: vel (supersperavi). i. plusq̄. p̄misti speravi. plus em̄ dat de⁹ q̄ p̄mittit et etiā q̄ roget et etiā q̄ tollat. vnde versus

Plus dare q̄ tollat. roget polliceat

Job salomone deus virga florente p̄bat. Job em̄ in duplo reddidit plusq̄ amiserat. Job vlt. Salomoni aut̄ q̄ t̄m petijt sapientiā dedit sapientiā: diuitias et gliam. sicut habet. iij. Reg. iij. De virga aut̄ aaron p̄misi t̄m q̄ germina ret et ipsa germinavit et floruit et folia et fructū attulit. sicut habet Nume. xvij. Sunt aut̄ plurimi stulti q̄ ab hac spe cadunt p̄pter flagella dei q̄ eis insignunt desperantes. vñ cōsequen̄ oñdit se talē nō esse sed cognoscere q̄ dñs iuste flagellat suos. hoc est qd̄ subiungit.

Cognoui dñe q̄ equitas iudicia tua et in veritate tua humiliasti me.

Equi. iu. t. Quib⁹ in p̄nti flagellas oēm filiū quē recipis. sicut d̄. Heb. xij. Prouer. xvj. Pond⁹ et statera iudicia domini sunt (et in veri. humili. me). i. iuste me et alios q̄n tūcunq; iustos afflixisti. vel sic (in veritate. t. humili. me). i. p̄ talia iusta iudicia me fecisti humiliē. vñ ea mihi esse vtilia recognosco. Job. vj. Sagitte domini in me sunt. i. tribulationes affligunt quarū indignatio ebibit spiritū meū. i. spirituositatē et sup̄biam. p̄pter hoc dicit Petrus. j. v. Dum;

liamini sub potenti manu dei q̄si. s. flagellat et q̄ inter tribulationes et flagella etiā iustos tentat accidia et tristitia: id̄ p̄nt̄ petit p̄solationē q̄ fit p̄ dei miām. sicut tribulatio p̄ eius iusticiam. vnde dicit.

Fiat misericordia tua vt consolet me: s̄m eloquium tuum seruo tuo.

Fiat. q. d. in veritate tua humiliasti me. s̄ ne in humilitatione deficiam. q̄ vniuersē vicietue misericordia et veritas (fiat mis. tua mihi ser. tuo) nō vt tribulationē auferat q̄ ē ad purgationē et p̄fectum meū (s̄ vt cōsolet me) s̄ aut̄ misericordia fit cū deus anime tribulati fidē spem et charitatē infundit vel iam infusas adauget et custodit et p̄ effect⁹ oñdit q̄s q̄nq; accidia vel destruit vel refrigescē et languere facit. qd̄ significatū est. Sec. iij. vbi dicit q̄ neemias qui interpretat̄ cōsolator reparauit muros ierlm. i. virtutes aut̄ me quos nabuc. destruxerat. q̄ interpretat̄ sedens in angustia: et significat accidia: de b̄mōi cōsolatiōe supra: s̄m multitudinē dolorū meoz in corde meo p̄solatiōes tue letificauerūt animā meā (fiat) dico (s̄m eloquium tuū). i. sicut promissisti. Esa. lj. Cōsolabit dñs syon et cōsolabit oēs ruinas ei⁹: dñs aut̄ cōsolat nō t̄m vt dictū est p̄ se. s. virtutes et cōsolationē infundendo s̄ etiā p̄ angelos et p̄ boies: p̄ angelos. vnde Lu. xij. habet q̄ apparuit angelus domini d̄ celo cōfortans eū. et Act. xij. Ecce angelus dñi affuit et lumē refulsit in balitaculo. Item p̄ boies: vñ Heb. vl. rogo vos fratres vt sufferatis verbū solaci. sic ergo habem⁹ q̄ misericordia dei cōsolat in tribulatiōe p̄nti q̄ aut̄ multo magis inest saluabit in futuro vnde illum effectum misericordie postulans subdit.

Veniant mihi miserationes tue et viuam quia lex tua meditatio mea est.

Veniant mihi miserationes tue et viuam quia lex tua meditatio mea est. q. d. fiat misericordia tua in p̄nti: s̄ in futuro (veniant mihi miserationes tue et viuam) nō addit quā vita et ideo intelligit̄ eterna que sola vera et sine additamento dicit̄ vita in cui⁹ cōparatiōe h̄ q̄ dicit̄ vita mors est. vñ cantat ecclia: media vita in morte sumus. ij. Reg. xij. omnes morimur: et quasi aque dilabimur in terram p̄pter b̄dies mortis sanctorū vocat̄ natalis eoz. q̄ tunc p̄mo nascunt̄ ad verā vitā: et merito debēt mihi miserationes tue venire (q̄ lex tua meditatio mea est). i. ita eam desidero q̄ n̄ cogito nisi legē tuā: vt s̄m eam faciā voluntatē tuā. supra: et meditabar in mandatis tuis que dilexi.

Confundantur superbi quia iniuste iniquitatem fecerunt in me: ego autem exercebor in mandatis tuis.

Confundantur q. d. vni supra q̄ timent te videbunt me et letabunt. et mō dixi q̄ p̄ miserationes dei viuam: s̄ cōtrario (supbi cōfundant) bona cōfusione optat vt cōfundant̄ vt sit non optatio sed p̄phetica p̄nunciatiō (confundant) eterna cōfusione. Et notandū q̄ signant̄ dicit et cōiungit: (cōfundant̄ supbi) q̄ p̄ gloria habebunt cōfusione. P̄bi lip. iij. Gloria eoz in confusiōe. Sec. iij. Gloria eoz in ig. nominā cōmuta. Job. xl. Respice cunctos sup̄bos et confunde eos. et hoc (q̄ iniuste in quitatē fecerūt in me). i. cōtra me sicut supra dictū est: supbi inique agebant vsqueq; q̄ et sicut ibi legit̄ (a lege aut̄ tua nō declinaui) ita et h̄ subiungit (ego aut̄ exercebor in mādatis tuis) nō reddēs iniquis mala. p̄ malis. s̄ bñfaciens inimicis: sicut mandasti Mat. v. Ego aut̄ dico vobis: diligite inimicos vestros bñ facite bis q̄ oderunt vos. sed q̄ habent verā charitatē nō sufficit sui soli⁹ p̄fectio. ideo hanc p̄fectionē in alijs eē desiderans et eos ad hoc exhortans subiungit.

Conuertantur mihi timentes te et qui non uerunt testimonia tua.

Con. mihi vt exemplo meo s̄l̄r exerceant in mandatis tuis (timentes te). i. incipientes q̄ adhuc seruiliter timent vt. s. cum inimicos p̄fecte dilexerūt: p̄fecta charitas foras mittit timorē (et q̄ nouerunt) h̄ adhuc nō open̄t (testimonia tua) de x̄po p̄ p̄betas p̄dicta et in eo monstrata: hoc

4

Cōsolat de⁹ p̄ angelos et p̄ homines.

5

6

8

4

Triplex visio

Uerfus De pl⁹ dat q̄ p̄mittit aut rogetur: aut collat.

dicere pprie puenit capiti ppo. ad quem couertunt timentes...

Siat cor meum immaculatum in iustificationibus tuis: vt non confundar.

Immacu. q. d. no audeo dicere q sit cor meum immaculatum...

Defecit in salutare tuum anima mea et in verbum tuum supersperavi.

Defecit (caph) supra petierat. ppha se reduci ad sui pncipiu...

Alia tedes in deo dicit ml

deficit. primus est defectus consumptionis que facit humilitas...

Defecerunt oculi mei in eloquium tuum dicentes quando consolaberis me.

Defec. o. m. q. d. no tui anima desiderio lassata defecit...

Quia factus sum sicut vter in pruina iustificationes tuas non sum oblitus.

Quia factus. q. d. (qn consolaberis me) et consolari debes...

triplici defectu.

Contra dicos et predicatores q deficiunt in officio pdicationis.

Alter in pnuina snt seipos mortificates et qtr triplici de ca vter q ponit acn

nec credis admittentib' aliena p's. renuit cōsolari. aia mea scz in hys t'p'alib' z statim sequit' memor' sui dei z delectatus sum. Secūdo q' vter triplici d' causa exponit' seri. v'l' p'pter nouitatē ad restringendū: v'l' f. bñficio p'vine restrin-gant' p'oz z cōsolident' ad vinū retinendū. vel p'pter vetu-statē ad p'culandū. v'l' p'pter duriciā ad mollificandū. hoc breuiter nota q' versus iste quadrupl'r exponit' fm' Glos. p'mo p' v're intelligit' carnalitas p' p'uinā grā z ē sensus iō p'solare (q' factus sum sicut vter in p'uinā) .i. q. caro mea mortificata ē p' gratiā dei in mez sic (iustificatiōes t. non sum oblitus) p'uinā aut' vocat' gratiā dei. p'pter originem p'pter candore: p'pter refrigeratiōē gratiā em' de celo ē si-cut p'uinā. Jacobi. i. Dñe donuz p'fectū defursum est zc. p'pter candore. vñ Eccles. ix. Dñi t'pe vestimēta tua sunt candida. p'pter refrigeratiōē. vñ Luce. j. Spūs. s. supue-niet i te z vir. al. obum. tibi. z q' p' p'uinā significat' gratiā bñ significat' Exo. xv. Vbi d' q' appuit manna in similitu-dinē p'vine sup' terrā. Secūdo exponit' quasi ad litteraz z ē sensus. ideo cōsolare (q' factus sum zc.) .i. q' b' inter bo-mines abiectus sum z inutilis reputor: sicut vter vetus q' p'p'at' (z) tñ (iustificatiōes t. nō sum oblitus) Tercio per v're intelligit' iustus p'tinēs dei mādāta z p'cepta. p' p'ui-nā iniqui in infidelitate z malicia argentes z est sensus iō cōsolare (q' factus sum sicut vter) dei continēs mādāta in p'uinā. i. inter iniquos (z) tñ (iustificatiōes t. nō sum obli-tus) sicut d' P'hy. ij. vt suis sine querela z simplices filij dei sine rep'ensione in medio nationis p'raue z p'uerse in-ter quos lucetis sicut luminaria in mūdo verbū vite cōti-nētes. Quarto p'v're q' sit de corō mortui animalis signi-ficat' iustus q' mortale corpus castigat vt moriā peccato p' p'uinā mala seculi vel peccata q' tali vter nō fuerūt. et ē sensus iō cōsolare (q' factus sum zc.) .i. q' mortem dñi in corpe meo circūfero z tanq' mortu' mala seculi v'l' pec-cati gelu nō sentio. s' tamē viuēs in x'po (iustificatiō. t. nō sum oblit' z) quia scit hui' mundi mala z tentationes q' diu mundus durabit non esse finendās. ideo de fine mū-di querit dicens.

Qualiter per v're i p'uinā significantur quatuor.

Gratia dei si gnificat per p'uinā pro- pter tria.

Quot sunt dies serui tui quādo facies de persequentibus me iudicium. Quot nō ait q't sunt anni. s' (quot sunt dies) hui' em' vi-te celeritatē nō annuas moras s' diurnas estimat esse z q' dicit' (serui tui) p' generali iusto supponit z ne quis eccle-siā aliquo t'pe nō futurā ante iudiciū putet addit' (qñ faci-es de p'sequētib' me iudi.) mouere pōt quare hic q'rat cū dicat dñs Act. j. Nō ē vestrū nōsse t'p'a. vel mo. q' pat' po. in. s. p'tate. Ad qd' dicens dñs ē q' bic illā interrogatiōē disci-puloz p'phetat vult s'c' dies suos claudiyt a p'sequentibus liberet' z de illis iudiciū fieri. non em' vt in futuro damnet' dyabolus cū angelis suis: s' vt etiā hic cito sub pedib' cō-terat' vel distinet' pōt legivt p' primā clausulā (quot sunt zc.) q'rat de bono qd' faciendū ē sibi ex dei misericordiā p' secundā. s. (quādo facies zc.) q'rat de iudicio qd' fiet im-pijs de iusticia z ē sensus (seruo tuo) qñ necesse ē fac pro-miscōia. impij vō p' iusticia v'l' pōt legi non de generali iu-cto s' quolibet singulari q' dicit' (iustifi. t. nō sum oblit') qz necesse habeo custodire eas: qz pauci sūt dies mei hoc qd' dicit' (q't sunt dies serui tui) q. d. pauci. Job. x. Nūqd' nō paucitas dier' meoz finiet' breui. ij. Regl. xiiij. Breues di-es bois sunt (qñ facies de p'sequentib' me iudi.) bec ē vox martyri Apoca. vj. Usq' dñe sanctus z verus nō vindic- cas san. nostrū ab hys qui sūt in terra. supra vltio sangui-nis seruoꝝ tuo. q' effusus ē introeat in cōspectu tuo gēmi-tus compeditorum z bene dico (persequentibus) naz vt persequentur.

4

Quot sunt dies serui tui quādo facies de persequentibus me iudicium.

Marrauerunt mihi iniqui fabulationes: sed non vt lex tua. Marrauerūt m. ini.) heretici vel iudei v'l' seculares phy-losophi (fabulatiōes) alia l'ra (delectationes) qd' bñ com-petit qz fabulationes delectatiōē habēt (s' tñ nō ita (vt lex tua) q' plena ē grā z pace. Proverb. xv. Doctrina. bo-

5

Marrauerunt mihi iniqui fabulationes: sed non vt lex tua.

Marrauerūt m. ini.) heretici vel iudei v'l' seculares phy-losophi (fabulatiōes) alia l'ra (delectationes) qd' bñ com-petit qz fabulationes delectatiōē habēt (s' tñ nō ita (vt lex tua) q' plena ē grā z pace. Proverb. xv. Doctrina. bo-

na dabit gratiā. p's. lex dñi immaculata cōuer. a. Fabula-tionibus volebat Ap'ls vt fideles auditū auerterent sicut dicit. j. ad Timo. j. Rogau' te vt remaneres ephesi cū irē in macedoniā z nūciāres q'busdā ne aliter doceret z ne in-tenderet fabulis z genealogijs interminatis in lege autēz dñi nō sunt fabulatiōes s' totū veritas. vñ subdit.

Omnia mandata tua veritas. iniqui per lecuti sunt me adiuua me.

Omnia mandata tua veritas. iniqui per lecuti sunt me adiuua me. (D. m. t. ve.) z ideo magis delectat' cor bñ dispositū q' fa-bulatiōes. intellect' em' delectat' in vitate z affectus in bo-nitate (veritas) aut' vt in actore. Job. xiiij. Ego sum veri-tas. z in ope. Job. iij. Eos q' adorant eū in spū z veritate optet adorare z in cognitione Job. viij. Cognoscetis veri-tatē z veritas liberabit vos. Job. xvij. Sermo tuus veri-tas ē. z quia bec veritas delectat me. ideo (iniqui p'secuti sunt me) simile. supra q' retribuūt mala p' bonis detrabe-mibi qm' seq. bo. ij. Timo. iij. Dēs qui pie volunt viuere i x'po p'secutiōē patiunt': s' qz ipi me p'secuti sunt: tu domi-ne (adiuua me) p's. adiutor in tribulationib'. Esai. i. Dñs deus auxiliator me'. z ideo nō sum cōfusus z necesse ē q' tu adiuues me quia.

Paulomin' cōsumauerūt me i terra ego autē non dereliqui mandata tua.

Paulomin' .i. fere (p'summauerūt me in terra) q. d. fe-re in nihilū redegerūt me. j. Eldre. ix. Nunquid iratus es nobis vsqz ad cōsumationē. huic autē questioni respos-det dominus Jeremi. iij. Deserta erit omnis terra. sed ta-mē cōsumationem nō faciam vel est vox ecclesie que vi-dens stragem martyrum timebat quādoqz se in nihilū re-digi fm' illud. ij. Reg. xix. Altaria tua destruxerunt et pro-pbetas t. oc. z relictus sum ego solus z querūt animā me-am s' ibi sequit' cōsolatio Ad hoc reliqui mihi. vij. miliari-roy zc. hoc est qd' h' subditur (ego autē) quasi vere ad ni-hilū redegerūt. s' tamē nō ex toto qz (ego nō dereliqui. mā data tua) p's. z custodiui legē t. semp s' ne sibi vel suis me-ritis b' attribueret videat' bñ subiūgit.

Secūm misericordiā tuā viuifica me. z cu-stodiam testimonia oris tui.

Secūm mi. nō fm' meritū meū (viuifica me) q. d. illi vo-lūt me facere terram z interficere sed tu domine (viuifica me) .i. viuendum z fortem fac contra tribulationes (z sic custodiā testimonia oris tui) id est te confitebor corāz regibus z principibus sicut tu docuisti z si est qui velit in-ferre. p' te sustinebo martyria. ij. Paral. vlti. Indignū sal-uabis me fm' magnam misericordiā tuāz. z laudabo te ecce idem q' hoc etiam potest legi in persona peccator' pe-tentis veniā z p'mittentis satisfaciōem dicentis (fm' misericordiā tuā) quia nō vis mortem peccatoris (vi-uifica) per gratiā (me) mortuum per peccatum Esch. xvij. in fi. Nolo morientis mortem dicit dominus reuer-timini z viuite post hoc autem debet sequi (z custodiā te-stimonia oris tui) quia non sufficit resurgere a peccato nī si postmodum homo perseueret in penitentia. Luc. ix. ne-mo mittens manū ad aratrū z res. retro. aptus ē re. dei qz x'ps qui ē os p'ris ore suo p'dicauit ea z testificat' ē. q' q' in eis p'māserit habebit vitā eternā. Mat. iij. Cepit ihs p're-dicare z dicere penitentia. agite appropin. ei regnū celoz.

Meternum domine verbum tuū per-manet in celo.

Ine. dñe (lamech) supra petierat vir iustus fessus in expectādo finiri dies suos vt eet cū x'po qñ dicit' q't sūt dies tui. s' ne forsitā recusare labore videat' hic oñdit se fm' dei volūtatē paratū eē manere ad huc i carne z subire labore fm' q' dicit' ap'ls P'bil. j. Coartoz e duob' desiderij habēs dissolui z eē cū x'po multomag' melius p'manē aut' i carne necessariū ē. p'p' vos. z beat' martin' dice-bat dñe iā sat' ē q' bucusqz certauit. s' qad ip'e iusseris mili-tabo. si ad huc pp'lo t. f. ne. n̄ recuso labore si. vo. t. pp' h. xij. D'ctonario bñ p'ponit' xij. l'ra (lamech) q' interpretat' ser-

7.

8.

9.

Psalmus

ulo vel cor seruitutis quia mandata dei in quibus serui-

In generatione et generatione veritas tua fundasti terram et permanet.

In generatione et ge. In omni generatione (e veritas tua) nunquam est generatio alicui defuerit sancti in quibus est veritas dei vel in generatione et generatione. In duobus populis legis et euangelij. vel iudeorum et gentium (e veritas) xps qui in eo tanquam duo parietes in angulari lapide sunt coniuncti. sicut dicit Ephe. ij. Qui fecit utraque vnum etc. et cur hoc subiungit (fundasti terram). i. ecclesiam in fide xpi (et) in ea (pmanet) non enim ad terram de terra intelligendum e quod mouenda e quod celum et terra transibunt. xps autem et fides que e in eum fundamentum e propter quod nemo potest aliud ponere. j. Cor. ij. In quo hi qui non sunt ancille filij sibi libere pmanet in eternum sicut dicit Job. viij. Filius manet in domo in eternum. ita enim ordinavit dñs. unde subdit.

Ordinatione tua perseverat dies. quoniam omnia seruiunt tibi.

Ordinatio. p. sc. vi. beci dia. f. q. vbi in celo q. vntas in gna rione et gnatione et q. fra fundata est dies qua fecit dñs. c. sol iusticie xps nunquam exardit vel (die) vocat sanctos qui in medio prave et puerile nationis lucet. vt dicit Pbyl. ij. et Ephe. v. Eratis aliquando tenebre nunc autem lux in dño vel (dñi) vocat claritate eterna cui? sicut sol xps erit et ezech. xiiij. Erat dies vna que nota e dño quocumque isto triu modorum accipitur dies (pseuerat ordinatio). o de? quod deus omnia suo nutu disponit. vñ causam subiungit dices quoniam omnia seruiunt tibi. id e obediunt tue voluntati absolute. ps. oia quecumque voluit dominus fecit in celo et in terra in mari et in oib. abyssis bec sat? Moraliter exposita sunt fm glosas possunt autem aliter exponi etiam magis Moraliter. Sed p sciendum q in hys tribus ver-

De libentibit in aia et suo aduentu generat in ea cognitione et amorem.

subus tangit trinitas in pmo filius exprimit cu dicit (vbi tuu etc.) i secundo pater cu dicit (in generatione et generatio ne veritas tua.) In tercio spissant cu dicit (ordinatio. r.) etc. (verbu) ergo p. f. xps (pmanet in eternum in ce.) i. in aia sancta. Esaie. xl. celum mihi sedes e et dicit (in eter.) quod qz quicquid deus expellat p peccati tñ quantum i eo e sempveller ibi manere non tñ filij? s. tota trinitas. Job. xiiij. Si quis diligit me etc. et addit et ad eum veniemus et ma. etc. Cu autem ibi pmanet verbu in aia generat cognitione et amore. bec est duplex generatio de qua subdit (in gene. et gener. veri. tate.) generatio cognitionis seu sciencie est in rationali generatio amoris seu virtutis est in concupiscibili et in vera que necesse est vt sit veritas dei. vtraque enim contingit adul-

terari. generationem scientie per vanitatem generationes virtutis per ypocrisim gloriosi enim adulterium committunt cum sciencia qd. ij. Cor. ij. Non sumus sicut pluri mi adulterantes verbum dei. s. ex sinceritate. ypocrite autem committunt adulterium cum virtute. ij. Tim. ij. Habet speciem pietatis virtute autem eius abnegates. s. illi qui vere humiles sunt non ita faciunt de quibus bene subdit (fundasti terram). i. eos qui se terram et pulcandos reputant (fundasti) in base vtilitatis et ideo (pmanet) non vnto mora ps. qui fundasti terram super stabilitate sua non inclinabit in seculum seculi. vel (fundasti) in fide que e fundamentum salutis. j. ad Rom. ij.

Et sapiens architectus fundamentum posuit. quia vtilitas etiam sine fide non valet sine fide enim impossibile e placere deo ad Heb. xj. et hac pseuete vocat die quod mentem illuminat vñ dicit (ordinatio tua pseuerat dies). i. lux fidei que pseuerat ordinatio dei quoniam super ordinat charitatem. Can. ij. Ordinavit in me charitatem h. s. (dies) signat p primam filiam Job. que vocata e dies. Secunda castia. Tercia cornu sibi. bñ sic pma filia dei e fides que illuminat. Secunda spes que in altum tendit vñ bene intelligit: p castiam. castia enim summus deus vñ principium dñi. Tercia e charitas que p cornu sibi intelligit sibi enim vnguentum e et charitas e vntio que docet de omnibus. j. Job. ij. Vere autem fidei et charitatis signa sunt opera vñ subdit (quoniam oia ser. tibi) quoniam. s. sicut in boie. aliter non esset ibi fides pseueras per ordinatione charitatis. Jacobi. ij. Stude mihi fide ex operibus. et iterum fides sine operibus mor. est. et Grego. dicit pbatio dilectionis exhibitio e operum Aug. Charitas operatur magna si est. si autem operari renuit charitas non est in bello autem precipue oportet die istum pseuerare. i. longos motus et seruetes fidei esse in tentatione et in morte quod signat Josu. x. Cui dicit non fuit tam longa dies an et postea obedierte dño voci boie. Ideo inter claustrales cum aliquis est in articulo mortis et laborat in extremis omnes alij veniunt ad eum dicentes credo in deum. ac si dicant o fides succurre ei in hoc bello in hoc quod vobis cit (quoniam omnia seruiunt tibi) posset excipere preter bonum minem. Romano. xv. Dominus non seruiunt sed suo ventri non tamen deberet homo se excipere sed magis que alia creatura seruire vñ iste volens seruire dei bñficiu circa se factu commemorat: vt sic ad seruiendum deuotius et ardentius animetur. vñ subdit.

Nisi quod lex tua meditatio mea est. tunc forte perissem in humilitate mea.

Nisi quod lex tua meditatio mea est non tñ vt eam scias sed vt etiam faciam (tunc) id est quando paulominus con summauerunt in terra vt dicitur e supra (perissem in humilitate) id est in deiectione et afflictione mea vel (tunc) id est quando non meditarer in lege exercerem enim in meditatione legis diuine ne tentatio nos iueniat imparatos et ignaros sed de ipsa legis meditatione contra tentationes arma sumam? sicut dñs Mat. iij. auctoritatibus legis a triplici tentatione dyaboli se defendit dicens scriptum e etc. Lex ei dei armat aiam in meditatione et i. fmoe. i. meditatione vt hic dicit. et j. Petri. iij. Christus igitur in carne passus et vos eadem cogitatione ar. in sermone vt. ij. Machabe. vlti. singulos eorum armavit non clipei et haste munitione: s. fmone optimis et hortationibus? et quia perissem nisi esset meditatio legis. ideo.

In eternum non obliuiscar iustificationes tuas quia in ipsis viuificasti me.

In eternum iustificationes legis sunt illa que futura si gnificabant. vt Agnus paschalis et huiusmodi que sunt primordia fidei. sine quibus nemo perfectam gratiam non uit horum et eorum que significabant. scilicet iustificationem que facta est in noua lege: que non debemus obliuisci in eternum sed quod viuimus recolere et in eterna etiam vita liberationem et iustificationem noue legis recolimus: et inde gratias agemus redemptori. sicut et filij israel in terra promissionis memores erant liberationis sue de egypto dicit ergo (in eternum non obliuiscar) iste bonum cor habet quod verbum dei auditum retinet et au-

De tribus theologi figuratis i tribus filiabus Job.

Lex dei armat aiam in meditatione et in fmone.

Quasi dei iustificationes recolere debemus.

Vertical text in the right margin, partially cut off, containing various notes and references.

get de quo Luce. viij. Hij sunt q in corde bono z optimo verbu retinet z fructu afferunt in patientia zc. sicut Jaco. j considerauit se z abijt z statim oblitus e qualis fuerit (iustificationes tuas). s. q me iustu fecisti no ego qz Job. ij. Si iustificare me voluero os m. codem. me (qz in ipis uiuificasti me) Job. x. Quid z misericordia tribuisti mi. Po bams. vj. Verba que ego loquor spiritus z vita sunt. z qz uiuificasti me.

Tuus sum ego saluum me fac: quonia iustificationes tuas exquisiui.

Tuus sum ego no duob dominis seruis. Mat. vj. Et quia tu sum (saluum me fac) qz du meus ee volui perij. et z debes saluum facere (qm iusti. t. exqsiui) vel sic ideo (sum tuus qm iusti. t. exq.) no meas volutates. Mathei. vij. p mu querite reg. dei z iusticia ei. In hoc versu videt rinde re questione facte. j. Reg. xxx. Ubi of cui? es tu vel vnde z quo pgs ita qsiuit dauid. z hic tria querit xps a nob. Ad pmu p rnder cu dicit (tu ego sum) ad secundu cuz addit (saluum me fac) q. d. ego sum de terra saluandoz. s. ciuis ierusalē causam vie vel sine ondit cu subiugit (qm iustifica tu. exqui.) s ille a q quesuit dauid cotrariu rnder z simili ter multi possunt rnder. dixit em puer egyptius ego sum id e fatuus nu. Janus fuus viri amalechite. i. dyaboli lingentis sanguine exiuim? ad australem plagam. i. ad psperitate mundana dixi (saluum me fac) z necesse habeo vt saluum me facias quia.

Que expectauerunt peccatores vt pderet me: testimonia tua intellexi.

Expec. pec.) insidiantes latenter vt pderent me faciedo cōsentire peccato bicverfus cantat in festo beate agnetis virginis z possit esse tbema in festo illius qua expectauerunt pctores. i. lenocinatos qbus fuit exposita i lupanari. s angelus dñi ei affuit q cofortauit z liberauit ea pctores hij sunt demones motus carnales z mali homines q oēs expectat iustu vt eu perdāt: ad peccatu trabedo. d dy abolo em of Job. xl. abfordet fluuiū. i. dissolutos z no mirabit z habet fiducia q in suat iordanis. i. vir iustus i os eius ps. Insidiat in abscondito quasi leo in spe. sua. ifidiatur vt rapi. pau. de secundis. s. de carnalib? moribus Ad dias. neqz stabis in citius viaru vt interficias eos q fuge rint hoc di ydumeis. i. sanguineis p quos motus carnis i telligunt q mo insidiant qz caro occupat aduer. spiritus s veniet tepus q h cessabit. s. post mortez iusti: qz iustus si morte poccupatus fuerit in refrigerio erit Sap. iij. de malis boibus Treno. ij. Oēs inimici tui sibilauerunt z fren ducunt dentibus z dixerunt deuorabim? eu ista e dies quaz expectabam? inuenim? vidim? s p ois sequit medicina (testi. tua). i. martyria (intellexi). i. int? legi martyria? coz poris inferut mali boies s martyriu cordis inferut prauu motus et demones z q exteri? hoc respicit cito in pditio ne labit s qui intelligit. i. intus legit cogitas de pmo totu vincit sic stephan? cu lapidaret intendēs in celu vidit gloria dei zc. vñ no tm martyriu corpis: s z cordis superauit cu flexis genibus p lapidatibus orauit. Act. vij. Gregozi. consideratio pmi minuit vim flagelli. Roma. viij. Non sunt condig. passi. hui? t. ad su. g. q re. in nobis. hac aut ex positione pfirmat cu subiugit.

Omnis consummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis.

Omnis cōsumma. vidi fi.) i. oculos cordis itellectu. s. z affectu ad eterna gloria ptemplanda z desideranda ere xi q e finis sine fine ad qua ois pfectio z psummatio stur tis tendit. vl ipe xps finis iste z e idē sensus. z nota q sic e psummatio stutis z boni opis cui? finis e vita eterna vl deus. ita e psummatio malicie cui? finis e gebenna z hui? etiā psummatiois sine bonu e cōsiderare vñ no simplr di xit (psummatiois) s adiunxit (ois) vt de oibus itelligat de hoc sine Pbyl. iij. Inimicos crucis xpi ecce psumma tio de cui? sine addit quoz finis iteritus. Itē possumus ita exponere q xps e (ois psummatio). i. oim consumma

tio. Eccli. xxiij. Consummatio sermonu. ipe e hui? finis tē poralis fuit passio z mors qd bonu e psciderare offi bonu ni z pcpue afflicto z temptato ne deficiat in tribulatione Jaco. v. Finē vidistis dñi Hebre. xij. Recogitate em q ta le fusti. aduer. semetipm a pctōribus cotradictionē vt non fagitemini animis vestrīs defi. z q sic sine xpi tpalē z ipm xpm ois psummatiois sine sine sine oculis cordis vide ri dicit qd sequit (latu mandatu tuu nimis). q. d. licz ar ta sit via q ducit ad vitā. tamē p gratiā hui? visionis (mā datu tuu) factu e mihi (latu nimis). i. facile factu hoc mā datu charitas e quasi nihil latius cum z ipa vsqz ad inimi cos diligēdos extendat. Mat. v. Et in ipa tota lex pen deat z pbe. Mat. xxij. Et etiā vniuersa delicta operiat si cut of Prouer. x. Vniuersa delicta operit charitas vl etiā ita pot legi lra (ois consummationis vidi. fi.) quō (latum manda. t. nimis) q. d. cognoui q mandatu latu charitatis finis e z pfectio ois psummatiois. qz oia i charitate debēt fieri z p charitate. s. p amore dei. j. Timo. j. Finis pcece pti e charitas. Aug? i oib? qbus vtiē trāsitoria necessitas sup emineat q pmanet charitas p hūc versuz. q. ex aduer so arguunt q bona q incipiūt no psumant p illud. j. Ma cha. iij. Cōsummauerūt oia opa q fecerāt ecōtra de mul tis pot dici h bō cepit edificare z no potuit. vl potius no luit psummare. Luce. xiiij. z Gal. iij. Sic stulti estis vt cū spiritu ceperitis nunc car. consum.

Et nota q multipliciter dicit consummatio.

Lex noua. Esa. x. Consummationem z abbreviationem faciet dominus.

Operis xpi. Job. xvij. Opus consummaui quod dedi sti mihi vt faciam.

Prophetiaru. Job. xix. Consummatum est.

Ecclēsie Bene. vj. In cubito consummabis eam.

Sermonis Eccli. xliij. Cōsummatio sermonum ipe est

Preceptoru vt h ois consummationis vidi finē.

Finis mundi. Mat. xxiiij. Quod signū aduentus tui z consummationis seculi.

Mors hominis. Eccli. xvj. Interrogatio hois in psum matione e. q. d. in fine optet eum reddere rationem.

Timoris Ecclēstici. xxi. Consummatio timoris dei sa pientia z sensus.

Numerationis. j. Eldre. vlti. Consummati sunt omnes viri zc.

Judicij. Eccli. xvij. Memēto ire in die psummatiois.

Culpe Gal. iij. Sic stulti estis vt cum spiritu ce. nūc car ne consum.

Damnationis. Sapien. iij. Filij adulterozum in cōsum matione erunt.

Quomodo dilexi legem tuam dñe: tota die meditatio mea est.

Quō dilexi. Mē) bec e. xij lra que interpretat vi scera vl ex ipis vl ex intimis vl ignis p q oia charitas itel ligit q tan qz ex intimis medull cordis accendit ipa em e de qua Jere. sub hac lra dicit Treno. j. de excelsio misit ignē in ossib? meis vbi etiā bñ addit. z erudiuit me: qz vn ctio charitat? q docet de oibus facit sup senes itelligere z eloquia dei dulciora facit sup mel z fauū. sicut h inferius of. cum ergo de huādīs mādatīs in pcedēti octonario p miserit: recte de charitate legis supponit vt itelligat non ex timore s ex amore seruire. vñ z illū octonariū finiunt i latu mandatu charitatis vñ vt bec viscera intime dilectio onis ostendat vnde latu fit ostēdit ab admiratione incipi ens ita (quō dilexi le. t. dñe) ecce q dilectio latitudo e mā dati cū dicit (domine) quasi testem ipm ostendit quez di ligendo legem quoqz ipius diligit. deinde modū exponit dicens (tota die) id est continue (meditatio mea est). i. de ea z in ea meditor bene autem pro tempore ait (die) quia nouum testamentum meditati semper est dices z nor ig ranti bene etiam ait (tota) quia omnis sancta actio legis est meditatio: vt dicit Augustinus in Glos. quicquid san cte agitur meditari legē est. Et nota q notanter dicit (q modo dilexi). q. d. non timui vt iudei: nec spreui vt paga

Consummatō dī multiplē.

Psalmus

nl. Sed obijci potest quod diligat lex qd boi aduersat sicut dicitur Math. v. Esto psonens aduersario t. cito. i. legi diuine. Solo hie Prouerbi. x. Argue sapienter et diligit d. stultus. No amat pestiles cu qui se corripit hie ergo dicit (dilexi legem) qz lex diligibilis e eo qd lumē prestat eunti hz illud Prouer. vj. Mandatū lucerna est et lex lux. Sap. vj. Diligite lumē sapientie oēs qd pceptis populis debet aut qlibet apud se querere et inuestigare (quod dilexi legē t. dñe) Quia cū diligūt eā mercenarie vt qd stulosi pdicatores. j. ad Tim. vi. Quia veritate pūati sūt existimātes questū esse pietatē Mich. iij. Sacerdotes ei⁹ in mercede docebāt. et pphē eius in pecunia diuinabant. Alij autē diligūt legē curiose querentes ibi pbylosophicas qōnes. j. Mach. j. Edificauerūt gymnasiū in hierosoly mis vni legem nationū et faciebāt sibi spūcia gymnasiū vbi erāt luce ad questiones p̄tinet p̄pucia ad immundā vitā. vnde ibi sequit̄ et recesserūt a testamēto sancto h̄ cu riositas non debet esse in lege dei. vñ Hee. xiiij. Dicit nec vniū malū mibi visum ē valde et pieca vasa domus. thobig foras de gazophilatio thobias interpretat̄ dicit ad lucitū vel cōuersus ad vniuersa et signat p̄heos: vasa ei⁹ sūt rationes et auctoritates p̄phay qd debet emulatores legis p̄dicere de gazophilatio. i. de sacra scriptura. Alij autē diligūt legē vane qd. i. inde inflant. j. Cor. viij. Sciētia inflat Prouerbio. xxv. Mel inuenisti comedere qd sufficit tibi ne forte faciatus euomas. illud tūc maximē inflat mel qm cū pane calido comedis sic sciētia cū inani gloria. Alij legem diligūt luxuriose. s. vt in ea delectent̄ sicut in carmine. vñ de Ezech. xxiij. Est eis quasi carnē musicū qd suauē dulciqz sono canit. Alij simulatozie vt boni videant̄. Esaie. lviij. me etenim de die in diem querunt scire vias m. no. Alij nequiter. s. vt alios possint puerere sicut beretici p̄. et in eo pa. va. mor. s. in actu sacre scripture. h̄is p̄dicat̄ modis nō ē diligēda lex s̄ diligēda ē vt sponsa et vt soror et vt amica. Sap. viij. Quisui eā sp̄sā alii. et amator fact⁹ sū forme illius. Prouerbi. xlvij. Dic sapientie soror mea es et prudentia voca amicam. Itē vt dilecta a dño nro Sapi. viij. Dñs omniū dilexit eam. Itē vt quedā lapidicū a omniū bonoz Job. xxvij. Habet argentū venarū suaz p̄ncipia et subiūgit glebe illius aurū p̄. Ceati qui scrutantur testimonia eius. Itē sicut miles diligit arma sua sicut ar matura Hebre. v. Auius ē fmo dei et efficit et penetra. Itē vt thesaurus. Prouerbio. ii. Si quisieris eā quasi pecuniā et sicut the. effo. d. tūc intelliges timorē domini. Quia igit sic (dilexi tota die meditatio mea ē) qz Math. vj. vbi ē thesaurus ibi ē cor t. (tota die ecce psuerantia: (meditatio) ecce contemplatio p̄. oculi mei sp̄ ad dñm et alibi. in lege eius medi. die ac nocte. et quia ita lex tua meditatio mea est.

S No de male diligētib⁹ legem domini

Z No quō diligēda lex.

A Inimici grāa liter qd dicant

X De prudentia mala mundi carnis et dyaboli.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo: quia in eternū mibi est. (Sup. ini. m. pru. me fe. rē.) inimici generaliter pagani et beretici sunt qd legem vel nō intelligūt. vñ nō operantur iudici etiā qz et si zelum legis habēt nō tamē fm scientiaz: qz suā volūt cōstitūere iusticiā sicut dicit Roma. x. Iste dō iustus longe prudētior ē p̄ fidē xp̄i iusticiā querit illi generari in fuitute quos filijs agar Apostol⁹ p̄parat Gal. iij. Ex dei mādato tpalia questierūt ideo nō fuit illis in eternum iste dō ipm mandatorē p̄mū vult h̄re vñ mādātū illi ē in eternū hec ē dilectio qd in tabul cordis sc̄pta manebit (in eternū) cui⁹ p̄mū ip̄e dilectus. habem⁹ autē et alios inimicos. s. mundū carnē dyabolū qd prudentiā et calliditatē mltam habēt et nitunt̄ vt nos decipiant. s. qd in lege dei meditat̄ sup istos prudētior efficit. prudentia mūdi ē cogregare diuitias. prudentia carnis sequi delicias. prudentia dyaboli exercere seuitias. De p̄ma. j. Cor. iij. Memovos seducat si quis inter vos videtur esse sapiēs in hoc seculo stultus fiat vt sit sapiēs. sapiētia em̄ hui⁹ m. stul. ē ap. dō. Luc. xvj. Filij hui⁹ seculi pru. sunt filijs lucis in ge. s. vider̄ h̄ contrariū ei qd h̄ dicit sup. ini. m. pru. me fe. Solo h̄ p̄ hoc qd nō dicit simplr prudētiores. s̄ restringit dicēs. in generati-

one. i. ad malū faciendū. qz vt habet Jeremi. liij. Sapientes sunt vt faciāt mala s̄ qd sunt de generatiōe filioz regni celestis prudētiores sunt simplr. sup illos vt h̄ dicit in textu De prudentia carnis Romā. viij. Prudentia carnis mors ē. prudentia autē spūs vita et par. De prudentia dyaboli. Gene. iij. s̄ et serpens erat callidior cunctis animātib⁹ ter. vñ Aplos. ij. Cor. ij. Nō ignorat cogitationes eius.

Super omnes docetes me intellexi quia testimonia tua meditatio mea est.

(Sup. om.) q. d. h̄ dico qd sup inimicos meos prudentem me fecisti qd p̄ qd sup sapitiores eoz. i. scribas et phariseos (intellexi) i. sup eos de quib⁹ dicit Math. xxij. Super cathedrā moy. sede. scri. pha. rē. et hoc ideo (qz testimonia t. medita. m. ē) vt ea spūaliter intelligaz. nō sicut ille qd tm̄ lre adberent qui de testimonijs dñi falsa sentiunt et docent. quos aut dixerit docētes determinat cum subiungit

Super senes intellexi: quia mandata tua quesui.

(Sup. se. intel.) q. d. iō sup senes intellexi (qz mādata t.) nō hominū sicut illi qd tua trāsgrediunt̄ (quesui) h̄ in plo na noui populi legunt̄ qd xp̄m habēs meli⁹ intelligit qd iudaicus senior. hui⁹ em̄ meditatio ē spūs nō lra. magis autē p̄rie ad caput xp̄m p̄tinet qd solus super oēs p̄betas docentes intelligit quē pater docuit vt dicit Job. viij. vñ meli⁹ qd illi testimonia de se nouerat. vñ et cū esset annoz. xij puer inter senes sedebat in templo. et sup eos intelligebat sicut habet Luce. ij. Unde ibidē sequit̄ stupebant autem oēs qd e. audi. sup pu. et respō. e. semp aut in sacra scriptura aduertendū ē qd xp̄s et ecclesia sunt vnus fm̄ illud sacra. mentū Beñ. ij. Erūt duo in car. vna iste dō vnus loquif quādoqz que mēbris et qnqz qd capiti conueniūt. qd vero se quif melius corpi cōuenire vident̄ rē. hoc tamē qz magl vident̄ Allegorice exposita possum⁹ moralit̄ exponere sic (sup oēs docētes me intel.) h̄ possunt dicere multi simplices tam derici qd layci et p̄cipue boni religiosi. docētes em̄ sunt sacerdotēs ep̄i et alij plati qd alios habent docere officio inter quos multi magis sciunt et volunt docere canes ad venandū et aues ad volandū qd subditos ad beneviūdum. et sup eos intelligūt simplices quia deus docet eos. Job. vj. Erunt omnes docibiles dei. Esa. liij. Donā vniuersos filios t. doctos a dño. Eccli. xxxvj. Animayiri sancti enunciat aliquādo vera qd. vij. circūspectozes sedētes i excelso ad speculandum aliquādo etiā de scolariis contingit qd discipulus superat in p̄scientia magistrum suum similiter et in scolis virtutū qd significatū ē. iij. Regum. ij. Ubi dixit helyseus helie obsecro vt spūs tuus fiat duplex in me. et vnde veniat ista p̄picacitas intelligentie subdit: (quia testimo. tua medita. m. est) i. quia cogito iugiter qd modo bona opera facere possim. opera em̄ testimonia ferent de nobis coram iudice. et fm̄ eoz testimoniū retribuēt nobis deus. p̄. fm̄ opera manū corū tribue illis. Prouer. i. h̄. Laudēt eā in portis opa ei⁹. i. in exitu hui⁹ vite et i. gressu future. hec aut dicunt̄ testimonia magis dei qd nra cū dicit tua. qz et a deo sunt bona opa. sicut dicit Esa. xxxvj. Dia opa nostra opatus es in nobis dñe. et ip̄e ea exarnabit. vñ. Sap. vj. Data ē nobis potestas a dño. s. bñfaciendi et virtus ab altissimo qui interrogabit opera nostra q̄si testes et cogitationes scrutabitur. de quibus etiā Roma. ij. Testimonium reddēte illis conscientia ipsozum et inter se inuicem cogitationum accusantium aut etiam defendētium in die cum iudicabit deus occulta hominum (super senes intel.) idem est qd in precedenti versu. senes em̄ sūt prelati. vñ de presbyter grece senex latine. Sūt mali senes qui non intelligunt. de quibus Dan. xij. Iniquitas egressa est de babilone a seniorib⁹ iudicibus qui videbant̄ regere populum Jere. xxij. Apbetis irēm egressa est pol. lutio super tales intelligunt simplices quia mandata dei querunt illi quidem potius non intelligunt. quia mandata dei trāsgredi satagunt. vñ ibi Danielis. xij. Euerterunt sensum suum et declinauerunt oculos suos vt nō viderent te bene. neqz recordarentur iudiciorum iustozum

Allegorice

+

Moraliter d simplicib⁹ et bonis viris qd licē sciāt et itelligāt sup ml. tos prelatos docētes eos

A Opera bōa nra sūt testio nra et qre magl dicant dei qd nostra

Vertical text in the right margin, partially cut off, containing various marginal notes and references.

ecce q̄ sicut corpe ita ⁊ anima senes crāt ⁊ curui. curuitas em̄ signū est senectutis. *Eccl. ij.* Dicunt anime incuruare vt traufcamus. sequitur.

Ab omni via mala prohibui pedes meos vt custo diam verba tua.

Supra de intellectu tractauit h̄ de affectu ⁊ opatide agit nō em̄ sufficit intelligere bonū nisi affectu amplectatur et ope impleat. vñ dicit (ab omni via mala, pbibui pedes meos) .i. affectus q̄ pbibedi sunt quasi cū violētia eo q̄ pñi sunt ad malū. vñ. *Ecclesiasti. xiiij.* Post ꝑcupiscētiā t. nō eas ⁊ a volūtate tua auertere. *Sen. viij.* Sensus ⁊ cogitatio hūani cordis in malū pna sunt ab adolefētia sua. nō pbibent pedes a via mala illi q̄ dicitur sunt. *Sap. v.* Lasati sum⁹ in via pditiōnis ambulauim⁹ vias difficiles. ⁊ dicit ab omni. q̄ ē triplex via mala lutosa ꝑ luxuriā petrosa ⁊ spinosa. ꝑ auariciā ⁊ cupiditatē. mōtuosa ꝑ pūbiā ⁊ non sufficit pbibere pedē ab vna vel duab⁹ nisi ab omni pbibetur. Multi tamē vitātes viā luxurie intrant viā auaricie vel si vitāt vtrāq̄ inde supbientes pessimā viā supbie in grediuntur. hoc ē qd̄ dicit *Eccl. xiiij.* Qui fugerit a facie fortitudinis cadet in foueā. ⁊ q̄ se explicuerit de fouea tenebit laqueo (vt custodia verba tua) q̄ docēt declinare viam peccati. *Deutro. vij.* Si postq̄ audieris hec iudicia ⁊ custodieris ea ⁊ feceris custodiet tibi dñs de⁹ tuus pactū ⁊ misericordicā. *Luce. xj.* Beati q̄ audiūt verbū dei et custodiūt illud (pbibui) dico (pedes meos) ita q̄.

Iudicijs tuis non declinaui quia tu legem posuisti mihi.

Iudicijs tuis non declinaui) .i. a regula viuēdi quam constituisti nō desierit iter meū licet iuxta iter scandaluz posuissent mihi ⁊ hñ dico me habere regulā viuēdi (quia tu) ipse nō moyses nec alius legē eu angelicā (posuisti mihi) hec ē regula ois xpiani fm̄ quam viuere debet. *Gal. vlē.* Quicūq̄ hanc regulā secuti fuerint par sup illos ⁊ misericordia. vel sic (ab omni via ma. pbi. pe. meos) ⁊ hoc q̄ (a iudicijs tuis nō declinaui) .i. ea semper timui ⁊ dilexi duo sunt iudicia faciēda a dño. vñ p̄ticulare qd̄ fit culibet in morte. ⁊ aliud generale qd̄ fiet oibus simul in resurrectōe ⁊ hec iudicia nō declinant iusti ⁊ nō volūt declinare q̄ te stem habent conscientia q̄ iudicabit ꝑ eis vnde subdit q̄ (tu legē posuisti mihi) scribens eam in corde meo: vt non sicut seruus timeam. sed vt filius diligam ⁊ confidā. *Roman. viij.* Non accepistis spiritum seruitutis iterum in timore: sed ac. spiritum adop. filiorum dei in quo clama. abba pater. ipse em̄ spiritus testimonium reddit spiritui nro quoniā sumus filij dei. si autem filij ⁊ heredes ergo nō est talibus iudiciū declinandū in quo hereditas eis adiudicāda est. ꝑpter hoc de iudicio dicitur. *Ecclesiasti. xij.* Mors bonū est iudiciū tuū homini indigenti. ⁊ post addit. Noli metuere iudicium mortis ⁊ de vtroq̄ pōt dici illud supra exultauerūt filie iude. ꝑpter iudicia tua dñe mali vō libenter declinarēt ab hñs iudicijs qñ dicit montibus ⁊ petris cadite sup nos. sicut hñ *Apocal. vj.* *Sec. x.* *Luce. xxiij.* hoc etiā d̄z dicere quilibet platus ⁊ iudex (a iudicijs tuis non declinaui) .i. iudicari sicut tu ꝑcepisti. q̄ (tu legē posuisti mihi) fm̄ quā iudicare debeo. *Deutro. j.* ita paruū audietis vt magnū nec accipietis cuiusq̄ psonā dei em̄ iudiciū ē. *j. Paral. ix.* Videte qd̄ faciatis. nō em̄ bois iudiciū exer cetis s̄ dei s̄ ecōtrario mō in multis locis verificata ē ꝑ ꝑbetia illa. *Abac. j.* lacerata ē lex ⁊ nō puenit vsq̄ ad fines iudiciū q̄ impius ꝑualet aduersus iustū. ꝑpterea egredietur iudiciū ꝑuersum ⁊ hoc faciūt aduocati vt ibidē p̄mittit. factū ē iudiciū ⁊ cōtradictio potētiōr. cū em̄ sit iustū iudiciū statim aduocati contradicunt ⁊ appellant ⁊ cōtradictio potētiōr est.

Quam dulcia faucibus meis eloquia tua super mel ori meo.

Dul.) dixerat se non declinare a iudicijs dei. s̄ ea diligere vt filius hic aut ostendit q̄ em̄ diligebat q̄ ea audire meditari ⁊ ꝑdicare dulce ē ei. vñ dicit (q̄ dulcia) .i. valde dulcia sunt (faucibus meis) spūalibus ad deglutientiū qd̄

fit in audiēdo ⁊ meditādo (eloquia tua) que sunt ⁊ de misericordia ⁊ de iusticia tua sunt dulcia (sup mel ori meo) ad loquēdū nō dicit sicut mel s̄ (super mel) sicut supra su per milia auri ⁊ argēti. hoc em̄ licet ꝑcipuū aliqd̄ bre vide antē spūalibus tamē equari nō possunt. Dicit ergo (q̄ dulcia) *Eccl. xxiij.* nihil dulcius q̄ respicere in mādatis dñi. (faucibus) anime. que saporant spūalē dulcedinē. *Job. xij.* Nonne auris verba dijudicat. ⁊ fauces comedētis saporē (sup mel ori meo) *Apoca. x.* Accipe libꝛ ⁊ deuora illū ⁊ facies amaricari ventrem tuū ⁊ in ore tuo erit sic mel qd̄ ē cōtra eos qui ieiunant ⁊ habent in ore amara verba. *Secbb. iij.* Comedi illud volumen ⁊ factum est in ore q̄si mel ⁊ sequit̄ abij amar⁹ in indignatiōe spūs mei. ⁊ ne q̄s credat solū ꝑ studiū eloq̄a dei intelligere ⁊ eoz dulcedinē degustare bene subiungit.

Mandatis tuis intellexi propterea odiui omnem viam iniquitatis.

Mā. intel.) nō dicit mandata intellexi. s̄ (a mādatis) q̄ q̄ mādata implet illuminat̄ ad intelligēdū secreta. vt de *Eccl. j.* fili concupiscēs sapiētiā serua iusticiā ⁊ vñs ꝑ. bebit illā tibi. *Ho. aug.* faciēdo venit iste ad altitudinē sapientie. quia nisi per obedientiam mandatorum non venitur ad sapientiam occultorum. Quanto autem maiore ꝑcipit dulcedinē sapientie tanto magis crescit amor iusticie ⁊ ꝑ consequens detestatio omnis malicie. vnde subiungit (ꝑpterea odiui omnē viam iniquitatis) ꝑpterea q̄ eas oderat supra petebat viam iniquitatis amoue a me ⁊ infra ꝑba me deus ⁊ scito cor meū interroga me ⁊ cognosce semitas meas ⁊ vide si via iniquitatis in me ē ⁊ deduc me i via eterna.

Et cerna pedibus meis verbū tuū ⁊ lumē semitis meis

Lum.) Superius dixit se quesuisse intellexisse ⁊ de dilectione seruasse mandata hic docet de humilitate incipiū ⁊ perfectionem bonozū attribuens xpo quo illuminante mandata quesuit intellexit dilexit. ⁊ fecit vñ huic octonario ꝑponit. xiiij. littera (nun) que interpretat̄ vnicuius vel pascua quia ipse xps cui hic attribuit bona sua est vnicus filius patris verus dauid. humilis in carne vt humilitatem doceret qui oues patris sui ducens ad pascua scripturarum. fm̄ eas aduentū suum ꝑbabat et ceteris fidei sacramentis oues pascibat. sicut de dauid dicit *j. Regum. xvj.* Adhuc reliquus est paruul⁹ ⁊ pascit oues ⁊ de xpo *Job. x.* Ego sum pastor bonus ⁊ cognosco oues meas ⁊c. recte ergo (nun) littera ꝑponitur quia iste vn⁹ a quo omne bonum habet incipiū et perfectionem semper debet habere ꝑte oculis. ⁊ sic resicit ⁊ pascit animam. *Luce. x.* vnū est necessariū. *Job. x.* Ego sum ostiū ꝑ me si quis introierit. saluabitur ⁊ ingreditur per cognitionem ⁊ egredietur per orationem ⁊ pascua inueniet ꝑ cordis delectationem ei ergo attribuens supradicta bona dicit (lucerna pedibus meis) spūalibus erat (verbum tuum) id est filius (et lumen semitis meis) idē ei ē verbū ⁊ lumē s̄ lucerna dum nostro ore recenset. in nobis tanq̄ in vase fictili lucef. in se vero est lumen inextinguibile. vel lucerna fm̄ veterem legem vbi erat aperta doctrina lumē fm̄ eu angelium vbi est aperta bene etiam ordinat ꝑus dicēs (lucerna pedibus) ⁊ postea (lumen semitis) quia si lucerna fuerit pedibus mentis. id est affectibus quocunq̄ ꝑgis operum semite lucent. Hec solum de verbo increato sed verbo creato potest legi scilicet de verbo euangelice ꝑdicationis (lucerna pedibus meis) id est affectibus ne in tenebris huius mūdi offendant ad scandala que ponunt inimici in via ideo bene dicitur *Eccl. xxvij.* Ante oia verbum verat ꝑcedat te. sicut lucerna in tenebris ambulāntem. *ij. Pet. j.* Habem⁹ firmiorem ꝑbeticiū sermonem cui benefacitis attendentes quasi lucerne lucenti in caliginoso loco donec dies clucescat. et hñ postq̄ dixit a mādatis tuis intellexi. subiungit de lucerna. quia vt habetur *Proverbior. vj.* Mandatum lucerna est ⁊ lex lux. vnde ⁊ ad hoc subdit (lumen semitis meis) .i. operibus quasi

Judicia duo
faciēda a dño

Psalmus

dicit nō solū docet me bonus appetere interius s̄ z opari
 exterus. **Est. lx.** Ambulabūt gētes i lumine tuo. **Job. xij.**
 Ambulate dñi luce habetis. vel p pedes opationes cōmu-
 nes. p semitas opa cōsilioz possunt intelligi. vñ bñ iungit
 pedib⁹ lucernā z semitis lumē qz q̄ psilia implent maiori
 lumine illustrant q̄ q̄ tñ cōmūibus pceptis implendis
 insistant. **Amos. vi.** scdm̄ tempus ascensionis sue de terra
 egypti ostendā tibi mirabilia z hoc congruus ē vt dñs eis
 q̄ familiaris ei adherēt maiora reuelat. **Jo. xv.** vos autē
 dixi amicos qz oia q̄ audiui a p̄re meo nota feci vobis. q̄
 autem sic illuminatur dicit z facit quod sequitur.

2 **Iuravi et statui custodire iudicia iusticie tue.**

Iuravi z sta. i. firmiter quasi p sacramentū statui. qd
 (custodire) inter q̄libet picula z aduersa (iudicia iusticie
 tue) i. iusta iudicia tua hoc fit p fidē dñi sub deo iusto iu-
 dice nec bonū sine remuneratōne. nec malū sine punitiōe
 p̄tereundū credidit et etiā q̄ i p̄nti sunt tā in iustis q̄ in im-
 pijs iuste fieri credunt istū versuz sp̄ deberēt bñe in corde
 reges z p̄ncipes z plati ecclie. hoc ei dicit dauid ad litterā
 q̄ rex erat z platus pplo dei z rex z plati añq̄ inungan-
 tur vt p̄moneant iurāt se futuros statuta ecclie. **Pa-
 ral. xxiij.** Imposuerūt ei dyadema dederūtq̄ in manu ei⁹
 tenendā legē z p̄stituerūt eū regē. bñ autē p̄iungit **Iuravi z
 statui** qz multa iurāt z nō statuit. i. nō firmiter statuit qd
 statuit nec stabiliter tenēt qd iurauerūt sicut sedechias. d̄
 quo. **Eze. xviij.** Quis ego qm̄ iuramentū qd sp̄cavit z sed?
 qd p̄uaricatus ē ponā in caput ei⁹? s̄ z hoc debent aduer-
 tere illi quoz ē statuta facere q̄ p̄usq̄ aliqua statuunt de-
 bēt oia mala si possūt p̄candere vñ de iosia rege dicit. **iiij.
 Regū. xxiij.** P̄bitones z ariolos z figuras ydolorū z imū-
 dicias z abominatiōes q̄ fuerāt in terra iuda z irēm ab-
 stulit iosias vt statueret verba legis z qz oibus custodiētī
 bus iudicia iusticie dei z maxime regibus z platis necessa-
 ria ē bñilitas. bñ subiūgit (bñilitas sum zc.) s̄ añq̄ p̄fe-
 quamur bñe versū notandū ē q̄ ē iuratio mala z contingit
 peccare iurādo multis modis. vñ versuz. **Sulta dolosa
 placens mendax. temeraria frustra. Detestās iterata pro-
 cap sup ydola mēbra. Nō sine pctō ē ois iuratiō talis (stul-
 ta) ē q̄ fit de cognitis. Sene. xvj.** Jura ergo mihi dixit is-
 cob ad esau. iuravit ergo esau z vendidit p̄mogenita (do-
 losa) fuit iuratio herodis. **Mat. vj.** Iuravit illi qz q̄cqd
 petieris dabo tibi (placēs) **Zach. j.** Ip̄si nō adiurauerūt
 i mala. **Est. viij.** Quicqd loquit p̄pls iste iuratio ē. (mē-
 dax) zach. viij. iuramentū mendax ne diligatis (temera-
 ria) **Sap. xiiij.** p̄iuravit cito sic iuravit saul z retractavit. **j.
 Reg. xiiij.** Quis dñs qz si p̄ ionathā filiū meū factū ē hoc
 absq̄ retractione moies (frustra) **Ecclesiasti. xxiij.** Si in
 uacū iurauerit nō iustificabit. **Eze. xv.** Nō em̄ isontē ba-
 bebūt dñs cū qui assumpserit nomen dei sui frustra (dete-
 stans) **Mat. v. xvi.** Tūc cepit detestari z iurare qz non
 nouisset hominē (sterata) **Ecclesi. xxiij.** vir multū iurās re-
 plebit iniquitate (pcar) **Prover. xxi.** Vir impius. pcacitur
 obfirmat vultū suū. **Iere. v.** qz si etiā viuūt dñs dixerint z
 hoc falso iurabūt. **Ecclesi. xx.** Odibilis ē q̄. pcar ē ad loquē-
 dū multo fortius ad iurādū (sup ydola) **Sap. xiiij.** Jura-
 uerūt iniusto in dolo. **Mat. v.** Dico vobis nō iurare oī-
 no neqz p celū neqz p terrā zc. z post neqz p caput tuū **Ja-
 co. v.** Ante oia fratres mei charissimi nolite iurare neqz p
 celū neqz p terram neqz p aliud quodcumqz iuramentum

De malo iuramento in q̄ contingit peccare multipliciter. Versus.

Humiliatus sum vsq̄quaqz domine viuifica me fm̄ verbum tuum.
**Hoc legē de humilitate s̄tutis. vñ de bñilitatōe afflictio-
 nis. q̄ em̄ custodit iudicia z etiā q̄ alios iudicat necesse est
 vt se bñillet z tūc placet deo nō agit. **Ecclesi. iij.** Quāto ma-
 gnus es. s̄ in vita sine in potestate. bñilia te oibus z coraz
 deo inuenies gratiā qm̄ magna potētia dei soli⁹. z ab bñi-
 libus honozat. **j. Def. v.** Humiliamini sub potenti manu
 dei. z bñ addit (vsq̄quaqz) i. ex toto qd ē cōtra ypocritas
 q̄ humiliant tñ vel corpe vel veste vñ loco z cor semp su-
 perbū ē. **Ecclesi. xix.** Est q̄ neq̄ter humiliat se z interiora ei⁹**

plena sunt dolo. **Cryf.** corpus qm̄q̄ recūbit in nouissimo
 loco. s̄ cor sedet in cornu. z qz sic (bñilitas sum) ideo do-
 mine (viuifica me) vita gratie. augēdo in me gratiam. z b̄
 fm̄ (verbū tuū) i. sicut p̄misisti. **Est. lxvj.** Quē aspiciā
 nisi ad p̄pculū. **Alia** ira sup quē requiescet spiritus me-
 us. nisi sup humilē zc. p̄. humiles spiritu saluabit. **Jaco.
 iij.** z **Prover. iij.** fm̄ aliam litterā. deus supbis resūdit hu-
 mi. autē dat gratiā. vel de humiliatione afflictionis legē
 (humiliatus sum vsq̄quaqz) qui em̄ vult custodire iusti-
 dam a malis affligitur fm̄ q̄ dicitur **Est. lx.** Qui recessit
 a malo p̄de patuit. huic expositioni magis p̄cordat alia
 littera que sic habet (afflictus suz vsq̄qz nimis viuifica me)
 id est viuidū z potentem me fac vt possim sustinere et su-
 perare. z hoc est (fm̄ verbum tuum) id est fm̄ p̄missū tu-
 um supra cum ip̄o sum in tribulatione eripiam cum zc. **j.
 Cor. x.** Fidelis deus scilicet soluendo p̄missum q̄ non
 p̄necurvos tentari supra id quod potestis. sed faciet euz
 tentatione etiam p̄uentum vt possitis sustinere. ostendit
 autem se inter tribulationes non deficere sed magis deū
 laudare cum subiūgit (voluntaria oris mei zc.) humilita-
 tem etiam suam in hoc ostendit q̄ non beneplacita eē vi-
 cit ea. sed petē vt stant beneplacita. ē ergo sensus ac si di-
 cat licet afflictus sim non a te viuificatus sum. vnde tibi
 hostiam laudis offero. sed quia me indignum ministrum
 reputo. ideo tu ipsam obliuionem tibi facias beneplacitā
 hoc est ergo quod dicit.

3 **Voluntaria oris mei beneplacita fac domine z iudicia tua doce me.**

Voluntaria oris mei id est vitulos labiorum meorum id ē
 hostiā laudis quā nō coactione necessitatē s̄ voluntate cha-
 ritatis tibi offero (bñplacita fac dñe) z cū tibi bñ placuerit
 iudicia tua doce me) que sunt inscrutabilia. **Roma. xi.** q̄
 incomprehensibilia sunt iudicia eius. incomprehensibilia sūt.
 qz nō ex toto cōprehensibilia vñ licet p̄us se ea accepisse se
 pe dixerit. vñ z illa se custodire iuravit bicētz petē se ea
 doceri vt videlicet eoz cognitio augeat in ip̄o. **Vel** aliter
 in p̄sona penitentis (voluntaria) q. d. supra dixi viuifica
 me: quod fit per contritionem in qua remittitur peccatus
 z gratia infunditur. nunc autem de confessione postulo q̄
 sequitur contritionem vt sic fiat quod tibi placeat hoc est
 (voluntaria oris mei bene. fac domine) confessio enim de-
 bet esse ex ore. scilicet aperta z voluntaria non coacta vel
 extorta sicut in illis qui non consentunt nisi timore mor-
 ti in infirmitate. **Ecclesi. xvij.** Quis z sanus confiteberis. p̄.
 voluntarie sacrificabo tibi z confi no. tuo domine (z iusti-
 fica. tuas doce me) vt etiam meip̄m iudicem quasi dicat
 tūc erit tibi beneplacita confessio si meip̄m bene indicaue-
 ro z fm̄ q̄ supra dictus ē dixi confitebor aduersum me in
 iusticiā meā do z tu zc. **j. Cor. xj.** Si nosmetip̄os diiudi-
 caremus non vtiqz iudicaremur. p̄pter hoc dicitur **Pro-
 uer. xxi.** Gaudium iusto facere iudicium. hoc autē potest
 dici in persona clericorum z monachoz (voluntaria zc.)
 sunt enim quedam voluntaria oris quedā necessaria. ne-
 cessaria sunt ea que sunt sub p̄cepto vel voto sicut bore
 canonice. voluntaria sunt que supererogātur. z ad hoc p̄-
 nior est homo q̄ ad necessaria. **Proverbiōz. xx.** Multi vi-
 ri misericordes virum autem fidelē quis inueniet. **ij. Co-
 rint̄iōz. viij.** Supra virtutem voluntarij fuerunt volun-
 taria autem ista oris non sunt deo beneplacita nisi ei sol-
 uantur z necessaria nec voluntarium potest solui pro ne-
 cessario. **Ande Mat. v. xv.** Quare vos transgredimini
 mandatum dei propter traditionem vestram. **Leuitici.
 xxiij.** Houem z ouem aure et cauda amputat (voluntarie
 offerre potes. Totum autem ex hīs solui non potest (et
 iudicia tua doce me.) hoc etiam necessarium est clericis
 qui habent laycos iudicare. propter hoc peccit Salomon
 scientiam iudicandi. **ij. Regum. iij.** Dabis ergo suo tuo
 cor docibile vt possit iudicare populū tuū discernere inf-
 bonum z malū.

4 **Animā mea in manibus meis semper. et legem tuam non sum oblitus.**

Voluntaria z necessaria oris.

(Marginal notes on the right side of the page, partially cut off)

Anima mea etc. q. d. doce me et potes. non enim contradicō
 in omnibus sanca ut dicit Job. vii. Quia anima mea que doctrinam
 deus suscipit est (in manibus tuis spiritus). i. tibi subiecta sum volens.
 Sap. iij. Iustorum autem in manu dei sunt vel sicut visitatio est ma-
 gis (in manibus). q. d. (doce me iudicia) quia (anima mea) parata est
 ad suscipiendam doctrinam et hoc est (in manibus tuis) hoc est in mea
 potestate. Proverbio. xiiij. Sume cultum gutturi tuo si tibi
 habes in prece animam tuam cultum. i. diuinum sermonem. s. gladium
 spiritus quod est verbum dei. s. vt fecerit cor per cōpunctionem et effun-
 dat sanguinem peccati. et sic anima suscipit doctrinam quia in mali
 uolam animam non introibit sapientia nec habitabit in corpore sub-
 dito peccati. vt (in manibus) .i. in opibus. q. d. quicquid facio. sa-
 cio. pro salute anime mee. non pro victu vel fauore humano si erunt
 de illis quibus dicebat apostolus Phil. ij. Itaque charissimi sicut
 spiritus obedistis non in pñtia mei tantum. sed multo magis nunc in ab-
 sentia mea cum metu et timore vestra salutem operamini. j. Re-
 gū. iij. Dicit de dauid posuit animam suam in manu sua et per-
 cussit philistinum. i. dyabolū qui percutit cum pñtia agit. Job. xiiij.
 Quare lacerō carnes meas dentibus meis et animam meam in
 manibus meis porro hoc notat opus pñtie: cum dicit lacerō car-
 nes et intentione cum dicit animam meam. (et legē t.) q. d. ideo etiā
 doce me amplius iudicia (quia etiā legē tuā) in quantum eas di-
 dicit (non sum oblitus) consuetudo ei boni magistri est quia cum qui
 quod audiuit bene retinuit de alijs libere docet. vñ et a pueris
 lectio prius auscultat antequam eis alia tradat et cum primā bene
 sciūt tunc eis alia tradit. sic videt dicere dñs Math. xxv.
 omni habenti dabit et abundabit etc. Proverbi. j. audiens sa-
 piens sapietior erit et intelligēs gubernacula possidebit. et
 quod non sit oblitus legē dei. pbat dicens.

Posuerunt peccatores laqueum mihi: et de mandatis tuis non erraui.

Posuerunt peccatores. q. d. in hoc quod laqueos mihi positos vi-
 taui (a mandatis non erraui) bene appeti. quod legē tuā que est lux et
 laqueos facit videri (non sum oblitus) dicit ergo (posuerunt
 mihi laqueos) .i. demones et mali homines (laqueum mihi) .i. illece-
 bras seculi de quibus. j. Job. ij. Omne quod est in mundo concupiscē-
 tia oculorum est et concupiscentia carnis et superbia vite. hō dñr laquei qui allici-
 unt et capiunt impudētes. quod concupiscentia oculorum sit laqueus dicit
 aplos. j. Thym. vi. Qui volūt diuites fieri incidūt in tentati-
 onē et in laqueum dyaboli etc. quod concupiscentia carnis sit laqueus
 us. Ecdes. vii. Inueni amariorē morte mulierē que laqueus
 venatorum est et sagena cor eius. quod superbia sit laqueus. hō in ps. ab-
 sconderūt superbi laqueum mihi. que ergo legis dei non est oblitus
 huius laquei non capiet. vt erret a mandatis dei quia in lege dei pro-
 cipue emendat. tria ista. s. paupertas tribulatio siue angu-
 stia et humilitas. vñ ad hec recolēda monet nos dñs. Tren.
 iij. Recordare paupertatis et transgressionis mee absinthij et
 fellis de paupertate apte exposit. Transgressio autem eius est excel-
 les et quod dāmo nimia eius humilitas que pñtia fecit nouissimū et
 creatorē subdidit creature in absinthio et felle que sibi scienti
 in cruce. pñtata sunt. intelligit carnis afflictio. hoc debe-
 m⁹ recolere et in huius ipm imitari que hō pro nobis prelit iesus
 xpm sicut et ipse fecit qui subiūgit.

Hereditate acquisiui testimonia tua in eternum. quia exultatio cordis mei sunt.

Hereditate. i. firma possessio (acquisiui testimonia tua) .i. mar-
 tyria vt. s. iugiter pro te serendo paupertate cōtumeliā et corpo-
 ris angustiam testis efficiat passionis. hō quod dicit aplos. ij.
 Cor. iij. Spiritus mortificatione iesu xpi in corpore nostro circūse-
 retes. Gal. in fi. stigmata dñi iesu in corpore meo porro. hec legē
 debem⁹ acquirere hereditate in eternū. quia xps nobis ea reli-
 quit sicut pater filijs. hec ei cōpetebāt ei iure hereditario ex
 parte matris regnū vō ex parte patris. os prius vt acquiram⁹ here-
 ditatē que est ex parte matris. vñ Roman. viij. Heredes qui dem-
 dei coheredes autem xpi. si tibi cōpatimur. vt et simul glorifi-
 cemur (acquisiui) dico quia (exultatio cordis mei sunt) licet
 sint afflictio corporis. vñ Act. v. Cum apostoli celi fuissent
 pro nomine xpi ibant a cōspectu concilij quoniam digni ha-
 biti sunt pro nomine iesu cōtumeliā pati et in hac exultatione.

Inclinaui cor meum ad faciendas iustifica-

tiones tuas in eternum propter retributionem.

Inclinaui cor. vt humiliter seruire (ad faciendas iusti-
 ficationes tuas) .i. opa bona que a te sunt et que iustificat
 et p̄cipue illa que fiūt circa necessitates primorum. vñ Luc.
 xi. Date elemosinā et ecce oia munda sunt vobis. ps. Dis-
 perfit dedit pauperibus iusti. e. m. i. se. se. et dicit (in eternū)
 non quia illa opa secutus sit quis in eternū. sed quia charitas ex qua
 fiūt et remuneratio propter quam fiūt manebūt in eternum
 de qua etiā remuneratio subdit (propter retributionē) scilicet
 eternā. non propter temporalem que facit mercenariū de huius
 iustificationibus et de retributione habetur. Math. xxv.
 Esuri et dedistis mihi man. etc. et postvenite benedicti pa-
 tris mei etc.

Iniquos odio habui. et legem tuam dilexi.

Iniquos odio habui. et legem tuam dilexi. Littera que interpretatur au-
 di vel firmamentū quod bene cōuenit quia ille solus firmat⁹
 in bono qui auribus mentis diligēter audit quod sequi de-
 brat quid vitare. in hoc autem quod hec littera huic octonario pro-
 ponitur monemur vt diligēter consideremus que hō dicunt
 loquit⁹ em hic p̄mo de odio iniquorum dicens (iniquos
 odio habui) quod diligēter animaduertendū est vt. s. odio
 habeant non in quantum boies. sed in quantum iniqui vt. s. odio
 habeamus in eis vicia et amemus naturā de dilectioe na-
 ture p̄miserat cum dixit. Inclinaui cor meum ad faciēdas
 iustificationes tuas. quod expositum est de opibus pietatis
 ex charitate factis circa necessitates primorum. Hic autem
 de odio iniquorum dicit (iniquos odio habui) .i. illis qui equi-
 tati legis dei aduersant⁹ vel cōtradicens vt heretici et u-
 dei de quibus infra appropinquauerūt p̄sequentes me ini-
 quitati a lege autē tua longe facti sunt. vel contrarie ope-
 rando. sicut illi de quibus Tit. j. Confitent⁹ se nosse deū. fa-
 ctis autem negant et hec expositio ex greco habet. vbi sic
 est littera. exleges odio habui et. i. quia (legem tuam dilexi)
 Nota quia tria sunt genera iniquorum que odibiles sunt et nota
 tur Eccl. i. in fi. duas gētes odiuit anima mea. Tercia
 autē non est gens quā oderam que sedet in monte seyr. i. ana-
 ri et philistinū potione cadentes. i. luxuriosi qui peruinunt
 inflammant⁹ ad casum et stultus populus qui habitat in
 sychemis. s. superbi qui non sunt gentes sed leones. vt (iniquos
 odio habui) .i. denarios iniuste acq̄sitos. Proverb. xxvij.
 que odit auariciā lōgi sicut dies eius? Prover. xv. que odit mū-
 ra viuet (et legē tuā dilexi) Proverbi. xiiij. Lex sapiētis. i.
 xpi fons vite vt declinet a ruina mortis. de dilectioe legis
 satis dictū est ibi quod dilexi et ideo sequētia psequamur.

Tria genera iniquorum que sunt odibiles.

Adiuutor et susceptor meus es tu. et in verbum tuum supersperaui.

Adiutor. q. d. quia (legē tuā dilexi) ideo (adiutor meus) ad bo-
 na faciēda et (susceptor meus) ad mala fugiēda (es tu)
 Esai. xlj. Auxiliat⁹ sum tibi et suscepit te dextera iusti mei
 (et in verbū tuū) .i. in p̄missionē tuā (supersperaui) .i. magis
 ac magis speraui. sicut fili⁹ p̄missionis supra memor est
 verbi tui suo tuo in que mihi spem dedisti vel sic (adiutor)
 dando gratiā et (susceptor) gratiā habēdo meā opationes
 quod sit quā non est polluta pro peccatū et quando in humilitate
 facta est. De p̄mo Esai. j. Cum extenderitis manus vsas
 auertam oculos meos. manus enim vestre sanguine plene
 sunt. De secundo Dan. xxi. In anima contrita et spiritu hu-
 militatis suscipiamur a te et sic fiat sacrificiū nostrum in
 conspectu tuo vt placeat tibi vel (adiutor) reducendo ad
 penitentiam (et susceptor) recipiendo penitentem. De p̄-
 mo dicit augustinus. de filio prodigo. Nec illam volunta-
 tem redemdi habuisset nisi eam pius pater inspirasset. de
 secundo Jeremi. iij. Tu fornicata es cum amatoribus mul-
 tis tamē reuertere ad me dicit dñs. et aliqui libri habent et
 ego suscipiā te. vel sic hō glo. vñā (adiutor meus) pro legem
 (susceptor) pro euangeliū que em legē iuisti pro incarnationē
 suscepisti (et in verbū t.) .i. in filiū (supersperaui) de que Job.
 j. et in ps. misit verbū suū et sanauit eos. et quia ita spero et de
 um adiutorem et susceptorem habeo.

Laquei que dicitur auari-
 tia superbia et
 concupiscentia
 carnis.

Hereditate

Inclinaui

Psalmus

3 **Declinate a me maligni: et scrutabor mandata dei mei.**

Declina a me ma. quia ipso me adiuuante aduersus me p ualere non potestis. **Dns** mihi adiutor: non timebo quod faciat mihi homo. ideo etiam (declinate a me.) quia iniquis odio habui et confortum vestrum renuo. ps. Non habitabit in medio domus mee qui facit superbia. Ecclesiasti. xij. Que edificatio facta est ad canem. ps. **Quia** ecclesia malignorum: et cum impijs non sedebit. malignos autem vocat omnes malos homines et precipue hereticos et contumaces qui contumeliose scripturas lacerant et ne tantum phariseus sua mundicia superbe iactasse videatur. cur hoc dixerit subiungit (et scrutabor mandata dei mei) non dicit et faciam sed et scrutabor maligni ei suis persecutionibus bonos exerceant ad faciendum mandata dei in scrutandis eis eos auertunt. quia eos alij intendere cogunt vel (maligni) sunt demones qui cum quis uult scrutari legem dei in studio vel in oratione occurrunt ei periculis in cor eius pulchre uariis. aut etiam noxiarum cogitationum que studij et orationis effectum impediunt sicut dicitur Ecclesiasti. x. **A**uiscite morientes perunt suauitatem uisum. et quia ita faciunt homines. exemplum habet Job. i. **U**bi dicitur quod quadam die conuenerunt filij dei ut assisteret coram domino affuit inter eos etiam sathan. unde talibus dicitur dicitur dicitur dicitur a me maligni. sicut dicitur dominus. **M**atth. iij. **G**rade retro sathanas et **L**uc. xij. **D**iscedite a me omnes operari iniquitatis. **C**an. iij. **S**urge aquilo et ueni auster (et scrutabor mandata dei mei) per hoc quod dicitur (scrutabor) arguitur quod profunctorie tractatur scriptura et cum possint habere totum fructum vel magis partem fructus que et in agro domini paucas spicas colligunt. **E**sa. lxxij. **Q**uasi spicas legens in raphaym.

4 **Suscipe me domine eloquium tuum et uiuam et non confundas me ab expectatione mea.**

Suscipe me. dicitur adiutor et susceptor meus tu et quasi si ex obliquo aduersarijs impedientibus colloquium suum cum deo quasi indignis increpando interposuerat discedere. **N**unc autem ad suum colloquium cum deo rediens orationem continuat et a susceptore se suscipi ab adiutore se adiuuari postulat in hoc et in sequenti uersu. in hoc dicitur (suscipe me) in sequenti (adiuuam me) etc. **D**icit ergo (suscipe me) tu qui uisus es susceptor. i. magis ac magis (suscipe) et hoc modis omnibus exponi potest quibus exponitur illud (susceptor meus) et hoc (domine eloquium tuum) quod dicitur de omnibus illis susceptionibus facta est promissio in scriptura (et uiuam) in presenti uita gratia et in futuro uita glorie. quam desidero quam expecto et ideo cum tu promiseris ego spem habebis in tua promissione securus expectem (non confundas me ab expectatione mea) de qua **P**rouerbi. x. **E**xpectat uita leticia eterna que habet per bona opera eam non meretur nisi per in peccatis. **E**xpecta dominum et custodiuia eius. et si quis de spes est certa expectatio future beatitudinis ex meritis peccatorum et gratia pueniens. iste uidentem se ex se non sufficere ad iutorum inuocant ut cum adiuuet ad opera meritoria facienda dicens.

5 **Adiuua me et saluus ero et meditabor in iustificationibus tuis semper.**

Adiuua me et sic per auxilium gratie tue (saluus ero) non per sufficientiam operum meorum quia non ex operibus iusticie que fecimus nos sed per misericordiam saluos nos fecit sicut dicit apostolus **1** Cor. iij. **N**el sic continua dixerat (non confundas me) etc. nunc autem ac si tacite responderet dominus si non uis confundi ab expectatione tua non intermittas meditari iustificationes meas iste sciens meditationes frequenter anime languoribus impeditur ait (adiuuam me) contra languores anime. sicut medicus adiuuat egrum (et saluus ero) et sic meditabor in iustificationibus tuis memoriter tenes qualiter me iustificaueris et non ad horam sed (semper) i. quod diu uiuam in hac uita. et postmodum in eterna de hoc enim angelis laudes cantabo. **I**tem sic potest exponi (adiuuam me) contra inimicos qui me uolunt perdere. hoc fit per fidem. **J**ob. v. hec est uictoria que vincit mundum fides nostra (et saluus ero) per spem. **R**omani. viij. spe salui facti sumus (et meditabor in iustificationibus tuis) per charitatem

semper quod dicitur in psalmo in meditatione mea et arderec ignis. **1** Cor. v. hec est charitas dei ut mandata eius custodiamus. et ubi dicitur (semper) quod ad charitatem que charitas nunquam excidit. **1** Cor. xij. **I**tem h notant plures uirtutes (adiuuam me) ecce humilitas et confessio infirmitatis que prouocat misericordiam ipsa misericordia dei que infirmum sum (et saluus ero) ecce spes salutis et confidentia de potestate saluatoris. ps. qui saluos facis sperantes in te (et meditabor) ecce deuotio (in iustificationibus) etc. supra in eternum non obliuiscar iustificationes tuas quia in ipsis uiuificasti me (semper) ecce pteuerantia que sola coronat. **A**poca. ij. **E**sto fidelis usque ad mortem et dabo tibi coronam uitae dixit (adiuuam me) ut. i. possim facere quod tibi placet: et necesse habeo adiuuari. quia spreuisti omnes diuites etc. vel sic dico quod (meditabor in iustificationibus) tu is semper) ne. i. quando diuertam a iustis operibus et sic ueniam in contemptum coram oculis tuis. **Q**uia.

6 **Spreuisti omnes discedentes a iustitijs tuis: quia iniusta cogitatio eorum.**

Spreuisti omnes discedentes a iudicijs tuis et est graue malum homini spiritui a deo. **E**ccl. viij. **C**onsidera opera domini quia nemo potest corrigere quem ille despererit ideo autem spreuisti quia iniusta est cogitatio eorum quia iustus dominus et iusticias dilexit et eorum se odit iniusticia. ps. odisti omnes qui operantur iniquitatem. **V**l. ideo (discedentes) quia iniusta est cogitatio eorum: cogitant enim forsitan excusare peccata sua per naturam infirmitatis et est sufficiens causa discedendi cogitatio iniusta. quia est fons et radix omnis peccati. unde **M**atth. xv. **P**onit quasi principium et causa aliorum cum dicitur de corde exeunt cogitationes male hominidum: adulteria: fornicationes: furta etc. **S**ap. i. **P**eruerse cogitationes separant a deo. **S**unt autem quatuor dei iudicia a quibus discedentes spernunt a deo videlicet. iudicium confessionis. iudicium conscientie. iudicium ecclesie. iudicium correctionis. **I**n iudicio confessionis discedunt recidiuantes. de quo **J**ob. xxxij. **N**ihil quid qui non amat iudicium sanari potest. **I**n iudicio conscientie recedunt negligentes. **1** Cor. xj. si nosmetipsos diiudicauerimus non utique iudicauerimur. **I**n iudicio ecclesie recedunt contumaces et inobediens dicentes illud **1** Pet. ii. **C**esarem appello. **I**n iudicio correctionis discedunt impatientes et accidiosi. **J**ob. v. **I**n reparatione domini ne reprobes. **1** Pet. iij. **T**empus est ut incipiat iudicium a domo dei ab hijs iudicij dei magis discedunt maiores quam minores. sicut dicit **1** Pet. **D**es isti principes declinantium. i. sunt de numero declinantium. ideo dominus spernit multos eorum sicut dicit **J**ob. xij. **E**ffundit despectum super principes: quare solutio in psalmo. quia effusa est contentio super principes et errare fecit eos in inuio et non in uia. **N**on sic autem despicit puulos quia non sic declinant. unde in psalmo subiungit et adiuuit pauperem de inopia et alibi uinctos suos non desperit et iterum qui hominibus placet confusi sunt quoniam deus spreuit eos.

7 **Preuaricantes reputaui omnes peccatores terre: ideo dilexi testimonia tua.**

Preuari. quod dicitur dico discedentes (quod preuaricantes sunt) quales (reputaui omnes peccatores terre) continuatio huius uersus ad precedentem. bene habet **S**all. ij. **S**i quid destruxi hoc iterum edifico. preuaricantem me constituo. **E**st autem quadruplex preuicatio contra quadruplicem legem. omnis enim preuicatio contra aliquam legem est sicut dicit **R**oma. iij. ubi non est lex euangelij lex uoti. contra istam quadruplicem legem est quadruplex preuicatio. que exprimitur siue tangitur. **E**saie. xxxij. **P**reuaricantes preuicati sunt et preuicatione transgressorum preuicati sunt. omnes ergo peccatores terre sunt preuaricantes aliqua istarum preuicationum. **N**am qui lege uoti se nunquam astrinxerunt et legem scriptam siue nouam per christum seu ueterem per moysen minime receperunt. saltem legem nature que dicitur eis in cordibus suis illud **T**hobi. iij. quod ab alio oderit tibi fieri uide ne tu aliquando alteri facias. paruuli etiam sicut in pre sunt peccatores. ita et preuaricantes (peccatores terre) dicit ad differentiam peccatorum celi que magna est. quia adam peccauit in terra et ueniam consecutus est. **L**ucifer in celo

Quatuor di iudicia a quibus discedentes spernunt.

Quadruplex preuicatio contra quadruplicem legem.

z dyabolus factus est. sic z differit peccata laicorum z clericorum qui in ecclesia peccare non formidant: unde. j. Mach. j. dicit de hierusalē id est de ecclesia facta est illis in arcem z posuerunt illic gentē peccatrice viros iniquos: clerici ergo sunt quasi peccatores celi qz in domo dei peccant: unde admiratiue conquerit dñs Hier. xj. Quid est qz dilectus in domo mea facit scelera multa. z Osee. xj. in si. in domo israel vidi horrendū ibi fornicationes effraym cōtamina- tus est israel ideo scz qz alij p̄uaricati sunt (dilexi testimo- nia tua) .i. legem gratie. z hoc sepe cōtingit qz quanto ma- gis mali a deo recedūt. tanto magis boni ei adherēt. Pro- uer. xvij. Qui dereliquit legem laudabūt impiū. qui cu- stodiuit legē succendent cōtra eū. ps. Dū superbit impi- us incendit pauper. sciens autē qz de carne p̄uaricatio pro- uenit. z cognita gratia q̄ liberat a p̄uaricatione orat z ait.

3 **Confige timore tuo carnes meas a iudicijs enim tuis timui.**

Confige timore casto q̄ foras mittit timorē seruile: vt dicit. j. Job. iij. (carnes) .i. carnales concupiscentias vt xpo cōstitutus sim cruci: vt dicit Bal. ij. Timor seruilis in lege p̄cessit tanqz pedagogus qui ducit ad castū timorem. sed tñ non cōfigit carnalē concupiscentiā: qz sub eo uiuit peccā- di uoluntas ex qua sequeret opus si speraret impunitas z de hoc subdit (a iudicijs enim tuis timui) quasi dicat nūc peto vt timore tuo q̄ permanet in eternū carnes meas cō- ligas (eternū) olim cū lex mihi penā minaret (timui a iudi- cijs tuis) quo timore minime sunt carnes cruci cōfixe (a iudicijs) .i. mortis z geheme. Eccl. xij. Mors qz ama- ra est memoria tua homi iniusto (timui) Job. xxxj. Sem- per quasi tumentes sup me fluctus timui deum. Greg. tu- mētes fluctus extrema potestate dicit. qm̄ cōmotis oibus elemētis supernus iudex ueniēs finē omnium oportabit.

1 **Eci iudicium z iusticiam non tra- das me calumniantibus me.**

Aym supra dicit se iniquos odio habere: sed quia iniquitas non pōt destrui nisi per aduentū xpi Ideo hic agit de aduentu xpi: p̄pter qd̄ huic octonario preponi- tur. xvj. Littera (Aym) que interpretat̄ oculus quia con- tra aduentū xpi ad iudiciū uigilandū est z sagaciter agen- dū: scdm̄ qz monet dñs Math. xxiij. Vigilate quia nesci- tis qua hora dñs uerteret̄ uēturus sit. z Luc. xij. Beati sunt serui illi quos cuz uenerit dñs inuenerit uigilantes. Isto oculo iustus precidens illum aduentū z iustum iudiciū quo nemo bonus perit. nemo malus euadit: bona fretus cōscientia dicit (feci iudiciū) quasi dicat supra dixi qz a iu- dicijs timui. sed non tantū timui qz desperare sed speraui eo qz teste conscientia aliqd̄ meriti habui: quia confisus ti- more tuo carnis meis vt supra petieram (feci iudiciū) in discernendo (z iusticiā) in operando iudiciū ipso nomi- ne rectū iudicatur: quia tamē rectū aut prauū iudiciū so- let dici: bene addit (iusticia) que est uirtus animi quā qui habet recte iudicat: sed hanc nō facit in homine nisi deus: z ideo cum dicit (feci iusticiam) intelligendū est feci ope- ra iusticie: z ideo (non tradas me) hinc animā z hinc cor- pus (calumniantibus me) demonibus uel malis hoibus qz bus tradent̄ si timēdo pati mala. crederet z cederet inimi- cis vt facēt mala: orat qz vt q̄ dedit uicere carnē ne uolūta- te trahat: ut etiā pati ne dolore frāgat. dico nō tradas zē

2 **Suscipe seruum tuum in bonum: non ca- lumniantur me superbi.**

Benuolentiā caprat cū seruu se nominat. z hoc ipsum nomē liberatiōis est iudiciū. seruus enim non tñ a seruiēdo sed a seruādo dicitur: eo qz captus ab imminētū seruāte interi- tu. me ergo seruu nō alterius (sed tuū suscipe) vt patron⁹ z bonus dñs (in bonū) qz illi impellunt in malū: id̄ (susci- pe) vt nō calumnie me supbi ex greco uenit iste modus loquēdi nobis inusitatus sed. f. (nō calumnie) qz est nō calumniando capiant me. supbi sunt vt dicit Aug. in glo. ge- tiles iudei heretici scismatici quos oēs supbia de corpore xpi p̄didit. habēt autē singuli p̄prias cōtra humilitatē xpi.

nā calūnias. quarū maxima est qz dicit nos mortuū cole- re sicut dicit ap̄lus. j. Cor. j. Nos p̄dicam⁹ xpm̄ crucifixū iudeis q̄dem scandalū. gentibus autē stulticiā: sed qz bis est ad scandalū z ruinā nobis est ad profectū z medicinā: vñ addit ap̄lus. ipsis autē uocatis iudeis atqz grecis christus dei uirtutē z dei sapientiā: eodē modo h̄ post calumniā superborū ex eodem ex quo summā sumunt calumniā iu- stus se ostendit certitudinē z medelam dicens.

Oculi mei defecerunt in salutare tuum: z in eloquium iusticie tue.

Oculi mei .q. d. vt a moribus calūniantū nō timeam serpentē eneam respicio sicut Hūeri. xxi. p̄signatū est (z in eloquū iusticie tue) .i. in uerba euangelica ipsius xpi qz quē iusti efficiuntur. dicit autē (oculos) nō corporis sed anie z pluralit̄ dicit (oculi mei) qz iustus in ania duos h̄z ocu- los dextrū z sinistrū: dexter est q̄ uidet xpi gratiā iā nobis factā z uidet faciē dā. sinister qui malorū supplicia a xpo iudice inferēda intuet: unde dexter oculus dicit gratie. si- nister pene. hos in xpm̄ dicit defecisse: qz licz ardentē intu- antur in eū nō tamē possunt ad plenū gratiā z iusticiā ipi us uidere. Vel in persona penitētis pōt legi a p̄ncipio: vt dicat (feci iudiciū z iusticiam nō tra. me. calū. me) demo- nes sunt calūniantes peccatorē z de iure repetūt animam eius cū erit de corpore nisi prius egerit penitentiā: vñ pe- nitēs allegans penitentiā suā dicens dñe (feci iudiciū) in cōtritione discutiens z examinās causam meā z in cōfessi- one dando sententiā contra me (z iusticiam) in satisfacti- one: et Tria facit bonus iudex anime sue. Primo discutit z inuestigat Job. xxxj. Causam quā nesciebā diligentissi- me inuestigabā. pauci habēt in promptu causas suā quō- uixerunt semp: unde cū dolore z diligentia eam recogita- ri necesse est: sicut dicit Esa. xxxvij. Recogitabo tibi om- nes annos meos in amaritudine anie mee. Secūdo cōtra latrones z malefactores p̄sert sententiā. s. cōtra peccata qd̄ sit in cōfessione. ps. Lingua eius loquet̄ iudiciū. Ter- tio sententiā mandat executioni. faciendo iudiciū z suspē- dendo latrones qd̄ sit in satisfactiōe Ese. xxxj. Iusticiā nō facimus in terra. ideo non ceciderūt habitatores eius. scz homicide z latrones: de quibus Job. xix. Uenerunt si- mul latrones eius z fecerūt sibi uiam p̄ me. z Esa. j. Iusti- cia habitauit in ea. s. olim. nūc autē homicide peccata sunt homicide: quia interficiūt hominē spiritualiter. Eccl. ix. Quasi rūphea bis acuta omnis iniquitas. qui ergo sic se- cit iudiciū z iusticiā potest dicere dño (nō tradas me calū- niantibus me) .i. demonibus qz bus tradent̄ peccatores. ps. Tradent̄ in manus gladij partes vulpium erunt. bis nō tradas me (sed suscipe seruu tuū) ad te reuertentē (in bonū) vt. f. des mihi gratiā bene operandi. qui p̄cepisti uedina a malo z fac bonū z qz scio qz pharao cōtemptus surgit in scandala. z dyabolus qui vt ait Greg. illos pulsa- re negligit quos quieto iure possidere se sentit. cum expul- sus sit p̄ penitentiā de corde meo: dicit illud Lu. xj. Reuer- tar in domū meā priorē: ideo rogo (qz non calūnie me) id est nō p̄ calūniā suā me capiant (supbi) .i. demones qz ille qui prius fuit expulsus secū adducit ad fortius me tē- ptandū: scdm̄ qz dicit Luc. xj. Tūc uadit z assumit septem alios spiritus secū nequiores z ingressi habitāt ibi z fiunt nouissima homis illius peiora priorib⁹ ergo ne mihi simi- le accadat (suscipe me) in custodia p̄cipue: quia (seruu tu- um) ne fiam seruus dyaboli si forte me non susceptū (tra- das calūniantibus me) hoc etiā facias quia inter angusti- as temptationū totā fiduciam meā pono in te. hoc est qd̄ sequit̄ (oculi mei defecerūt) p̄re desiderio respiciētēs. (in salutare tuū) in christū uidelicet vt ab eo mihi ueniat auxi- liū. ij. Paralyp. xx. Cū ignoremus qd̄ agere debeam⁹ hoc solū habemus residui vt ad te nostros oculos dirigamus ps. Ad te leuaui oculos meos. Duo sunt oculi in ania. scz intentio in affectu z cognitio in intellectu. De p̄mo Luc. xij. z Math. vij. Si oculus tuus fuerit simplex zē. De se- cūdo. Esa. lxij. Oculus nō uidet absqz te q̄ preparasti ex- pectantibus te. isti oculi deficiūt (in salutare) dei (z in elo-

3 In p̄sona penitētis qualr tria facit aie q̄ agit bon⁹ iudex.

Propterea ad omnia mandata tua dirigebat: omnem viam iniquam habui.

Propterea .i. qz (sup aurū) diligebā (mandata ad oia mandata tua) facienda (dirigebat) vt ea recta intentione scz ppter celestē mercedē implerē nō incuruatus ad terre nam. Cañ. j. Recti diligūt te. vel sic (ad omia mādata tua dirigebat) vt ex rectis recti ficeret: sicut dicit hic dirigitur ad regulam z nota qz dicit ad omnia non tantū ad quedā sicut multi qui cū debēt dirigi in cōfessione qz sibi placet s tantū sibi volunt inuigi. Prouer. xvij. Non recipit stultē verba prudentie nisi ea dixeris que versant in corde suo. Ecclī. viij. Nō em potuerūt dilige nisi qz eis placēt. z vt dirigeret (omne viā iniquā odio habui) hic etiam dicit (omne) non vnā em. qz Math. vij. Nō potestis deo seruire et mamone. iij. Reg. xvij. Usqz quo claudicatis in duas partes (iniquā) p peccatū. omne em peccatū est viā iniqua. j. Job. ij. Omis qz facit peccatū z iniquitatē facit z peccatus est iniquitas (odio habui) hoc em solū. s. peccatum debemus odio habere. ps. Qui diligitis dominū odite malum qd est contra inuidos qz bonū odio habēt nō iniquitatem j. Job. ij. Diligatis alterutrum: non sicut cayn. z nota qz illud qd odio habet aut fugit aut interficit. aut captiuat aut reconciliat. j. Coi. vj. Fugite fornicationem. Ben. xix. Ne stes in omni circa regione. Interficiat dyabolus cum vincit. supra: in matutino interficiēbā oēs peccatores terre. z de demonibus pōt intelligi vel de p̄mis motibus qui statim sunt interficiēdi anteqz crescāt. ps. Beatus qz tenebit z allidet paruulos suos ad petrā. captiuat intellectus qz vult probare fidē per rationē. ij. Coi. x. In captiuitate redigentes omne intellectū in obsequiū xp̄i pacificantur: quandoqz sp̄s z caro qm̄ caro consentit obedire spiritui qd significat p animalia qz portata fuerunt in arca Noe Ben. vj. z Esa. xj. Titulus z visus pascenē simul.

Mirabilia testimonia tua: ideo scruta ta est ea anima mea.

Mirabilia) Pbe. bec est. xvij. littera qz inter p̄ta. errant vel os aperui z bñ huic octonario pponit in qz supradictoz calūniantuz errorū se. cōpati z os cordis sui ad eos patere ostēdit sicut dicit aplus. ij. Coi. vj. Os nostrū patet ad vos o chozintibi qua etiā occasiōe os suū aperit ad suū z omniū errorē antiquū recolendum z plangent dū z qualiter sicut ait sub hac littera Biere. Tren. iij. Inimici aperiētes os suū sibilauerūt in eū: vñ z h huic lre miserabile subijcāt psalmū cū dicit infra. Aspice in me z misere re me z redime me a calumnijs hominum zc. Dolet ergo errorem populi sed de remedio nō desperat vñ dō spei occasiōe sumat p̄mittit dices (mirabilia testimonia tua) q. d. pudet me erroris: nō audeo oculos ad celus leuare: s te tue miseratiōis cōuenio testimonijs qbus me ad sperādam veniā p̄uocasti ista testimonia vebemēter admiroz dū video qz z qualia z quot z quāta fecisti in tue testimonijū bonitatis: vñ dico (mirabilia test. t.) nec tamē mirū qz a mirabili sūt (mirabilia) Ben. xxij. Cur qris nomē meum qd est mirabile. Esa. ix. Vocabit nomē eius admirabilis (mirabilia) nō tibi dñe sed nobis: qz Ecclī. xxxix. dicit Nihil est mirabile in cōspectu eius (testimonia tua) sunt multiplicia dei testimonia qz omia mirabilia sunt. s. natura lia legalia euāgelica moralia. de p̄mis Rom. j. Inuisibilia dei a creatura mūdi p ea que facta sunt intellecta concipiunt. sempiterna quoqz eius virtus z diuinitas. ita vt sint inexcusabiles qz cū cognouissent deū nō sicut deū glorificauerūt: aut gratias egerūt zc. in creaturis quidē quid sit aduerte. possunt em̄ testimonia inueniri potentia dei et sapiētie z bonitatis: potentie in creatione: sapiētie in decore bonitatis in ordinatione: sed vñ Sap. xij. de his que vidētur bona nō poterūt intelligere eū qui est. neqz in opibus attēdentes agnouerūt quis esset artifex. Itēz legalia testimonia fuerunt mirabilia sicut oblatio ysaac Ben. xxij. et agnus paschalis. Ero. xij. z serpens eneus Mueri. xij. et de p̄betia Balaā Mue. xxvij. Quē stella ex iacob. Itēz testimonia euāgelica sicut stella qz testimonijū peribuit ma-

Multiplicia testimonia dei que sunt mirabilia multis modis

gis Math. ij. z angelus pastoribus lu. z in morte z in vita eius multa visa sunt testimonia mirabilia. Itēz moralia sunt sicut illud Job. xij. In hoc cognoscent omēs qz mei discipuli eritis si dilectionē habueritis ad inuicē.

Sunt autē multis modis mirabilia.

Novitate. Mar. j. qd nā est hoc qz nā doctrina bec noua qz in p̄tate z spiritibz immūdis imparat z obediūt ei.

Profunditate Rom. xj. O altitudo diuitiarū zc. Prouer. xvij. Aqua plūda verba ex ore viri: multo ergo fortius ex ore dei.

Sententiarū multiplicitate. Prouer. xij. Multi tibi in noualibus patrū. i. in sacra scriptura Dec. viij. Scribam eis multiplices leges meas.

Conformitate. Sūt em̄ paruulis lac magnis z adultis solidus cibus Cañ. v. Habi vinū meū cū lacte meo: vino adulti lacte paruuli vtūtur.

Erudiendi p̄tate. ps. Testimoniū dñi fidele sapientiam prestans paruulis: vnde z supra sup oēs docentes me intellexi testimonia tua meditatio mea est.

Efficacia miraculoz Jo. v. Qpa que ego facio testimonijū pbibent de me: z qz (mirabilia) z ideo (scrutata est ea anima mea) supra Beati qz scrutantē testimonia eius Job. v. Scrutamini sc̄pturas in qbus putatis vos vitā eternā habere. si em̄ iudei scrutati sunt essent testimonia xp̄i veritatē cognouisse potuissent (ania) .i. volūtas nō tñi oculus: sicut Mat. xxij. Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo et ex tota ania. i. volūtate Esa. xxvj. Ania mea desiderabit te in nocte. scrutando autē bec inuenit qz

Declaratio sermonum tuorum illuminat et intellectum dat paruulis.

Declaratio sermo. tuoz. il.) sermones dicit qz sancti p̄betauerūt: vt Esa. vij. Ecce virgo cōcipiet z pariet filiū qz rā declaratio est euāgelij quo manifeste cōpleta sunt qz p̄betē dixerūt bec (declaratio) tenebras nostras illuminat (z intellectū dat paruulis) humilibus vt intelligant qre lex data sit qz iustificare nō possēt: iō vtiqz vt magnos. i. superbos faceret paruos vt eos ad faciendaz legē vires de suo nō bñe monstraret z sic egeni ad gratiā sugrēt. Nō em̄ recte possunt fieri mādata nisi per spiritū in corde charitas sit diffusa: vt dī Rom. v. ppter quod subiūgit.

Os meum aperui z attraxi spiritus: quia mandata tua desiderabam.

Os meū apui) .i. cordis apui petēdo q̄rendo pulsando (z attraxi) sicut sitiens attrahit aquā ad os (spiritū) quo faceret qd p me facere nō poterā: z hoc (qz mādata tua desiderabā) scire z facere: vel possumus sermones dñi vocare q̄quid est in sacra scriptura quos clarificāt magistri z p̄dicatores dñi aperte exponūt: z dñi qd dicunt in iope ostēdūt. ij. Thes. ij. Orate pro nobis vt sermo dei currat z clarificet. Sap. vj. Clara est z qz nūqz marcessit sapiētia z qd mirū: qz dñs emundat argentū suū: fm̄ illud Mal. iij. Se debet cōflans z emundans argentū supple a scoria pbie: sed nunc pōt dici illud Esa. viij. Argentū tuuz versum est in scoriā quia plus diligit pbia qz theologia: immo etiam multi theologi magis immitunt pbie legēdo z disputādo z p̄dicando qz theologie z tales non declarant sed magis obscurant sermones dñi: sicut de Eliu dicit dñs Job. xxxvij. Quis est iste inuoluēs sentētijs sermonibz imperitis. Ecclī. xij. Qui elucidant me vitā eternā habebunt ergo qz obscurāt habebūt mortē. Prouer. xij. Querit de rizo: sapiam z nō inuenit doctrina prudētū facilis pbilo. sophantes em̄ in theologia: derisores sunt qz deū derident z audiētes deludūt: z tales licz sapiam q̄rere videant nō inueniūt eā: vñ. j. Thim. vj. Si qz aliter docet z nō acquiescit sanis sermonibz dñi nostri iesu xp̄i: z ei qz scdm̄ pietatē est doctrine: supbus nihil sciēs sed languēs circa quēstiones z pugnas verborū: ex qbus oriunt inuidie cōtentiones zc. qz em̄ relictis sermonibz z verbis iesu xp̄i: qz nunqz pbice p̄dicauit verbis pbie vtumf sermonibz xp̄i vident nō acq̄secere: nec doctrine qz est scdm̄ pietatē sed ei que est scdm̄ curiositatez: z talis vt dicit aplus supbus est z ideo

Contra magistros theologos z p̄dicatores immitentes magi pbie qz sc̄pture sacre in eis expōne.

et illuminabit te xps. Secundo postquam surrexerit de ire supra
Accedite ad eum et illuminamini et tunc non confundetis. q. d. de-
lebit eam turpitudine. Tertio rogatus est illuminator ut vi-
cat. Deus miserat nisi et benedicat nobis illuminet vultu su-
um super nos. et tandem poterimus dicere Signatus est super
nos lumine vultus tui domine etc. Prover. xix. Pauper et credi-
tor obuiauerunt sibi utriusque illuminator est dominus. pauper est
peccator. creditor sacerdos. bene sibi obuiat in confessione et utrum-
que illuminat dominus peccatorem. danda venia et infundendo gratias
confessoris ampliando gratiam. Item Maria interpretatur il-
luminatrix quod bene cooperat ad predictam illuminationem impe-
trandam multum iuuat peccatorem. postea autem sequi debet sa-
tisfactio: unde bene subdit (et doce me iustificaciones tuas)
secundum autem qualibet istarum expositionum: bene subiungit.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: quia non custodierunt legem tuam.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei. q. d. non repellas orati-
onem meam qua oro (faciem meam illum. etc.) propter precedentia pec-
cata mea: quod te bis voleo intemere (exitus aquarum) i. copio-
sam effusionem lacrymarum (deduxerunt) i. de corde interi-
us contrito eduxerunt (oculi mei) per quos ad cor intravit pec-
catus: sicut dicit Hier. ix. Docete filias vias et vnaqueque
primam suam planctus quod ascendit mors per fenestras nostras (id
deduxerunt quod non custo. leg. tua) ipsi oculi quam non custodi-
re dicunt quoniam sunt occasio ut lex non custodiatur: sunt enim por-
te exteriores ciuitatis dei que debent claudi ut intus in cor-
de dei eius in corde ipsius et non supplantabunt gressus
eius: quoniam ante incaute aperiuit iste porte et subintrat hostis
scilicet dyabolus et peccati: tunc oculi non custodiunt: sed potius
destruunt legem: sicut in persona peccatorum deplorat Hier. x. reu-
l. iij. Oculus meus deperditur est animam meam in cunctis filiabus
vrbis mee: vel ut fletus iste non tam contritionis quam compassi-
onis dicat sic potest legi (quod non custo. leg. t.) ipsi puaricantes
de quibus supra habitum est: et est sensus facere debes quod de-
co: quia peccatis proximorum et inimicorum intemere copator quod
(exitus aquarum deduxerunt oculi mei quod non custo. leg. tua)
Grego. apud deum perfecte diluit. propria qui pie plagit aliena.
j. Thim. iij. Pietas ad omnia vtilis est promissionem habens
vite que nunc est et fuit bos (exitus aquarum) peribat et sic co-
patibatur. Hier. ix. dicens Quis dabit capiti meo aquam et
oculis meis fontem lacrymarum. et plo. die ac nocte super inter-
fectos filie populi. Hier. xij. Deducat oculus me lacry-
mam quia captus est grex domini.

Iustus es domine: et rectum iudicium tuum.

Iustus es domine. Sade supra ostendit. pbe-
ta se fleuisse ibi: exitus aquarum etc. et quod post fletum sequitur co-
solatio: sicut dicit Math. v. Beati que lugent quoniam ipsi conso-
labuntur. et Tob. iij. post lacrymationem et fle. erul. infun-
dis: et huic octonario proponit littera (sade) que interpretatur
consolatio: unde sumat hec consolatio ostendit dicens (iustus
es domine etc.) qui enim pro commissis suis se flere dixit et se pro
eis punire cogitans deum iustum esse que non puniet bis in id.
ipsum que penitentibus veniam promittit: spem venie concipit
et consolationem recipit in hac dei iusticia. quoniam enim de mise-
ricordia quoniam de iusticia dei consolatio accipit sicut in glo-
sa satis prolixo tractat qui enim pro suis peccatis dolore cor-
dis atterit cum cogitat quod non obliuiscet misereri deus. huic
misericaordia consolatur. qui vero ut diximus seipsum iam punire
et iusticia in terra sua facit: vel que etiam non est conscius pec-
catorum: et tamen a deo affligitur et cogitat quod hoc pro oculis
peccatis que ignorat sibi a iusto iudice inferri ne in eternum
pro eis puniat: isti ambo de dei iusticia consolationem conse-
quuntur quam se consecutus ostendens dicit (iustus es domine) que
peccatores punis et punientes se remuneras (et rectum iudicium
tuum) quo iubes peccatorem se affligere pro peccatis se
recolit et pro eis que ignorat ipsum corripis et affligis. Dan.
ix. Iustus dominus deus in omnibus operibus suis que fecit. Ba-
rub. ii. Vigilauit dominus in malis. et adduxit ea super nos quo-
nia iustus est dominus in omnibus operibus suis. Dan. iij. Ani-
uersa que fecisti nobis domine in vero iudicio fecisti. dicit er-

go (iustus es) ergo timeant iniusti (domine) ergo timeant su-
perbi qui dicunt non seruiemus (et rectum) ergo timeant di-
storti (iudicium tuum) quia iudex es ergo timeant iudicandi
sequitur.

Mandasti iusticiam testimonia tua: et veritatem tuam nimis.

Mandasti iusticiam testi. t. q. d. quod iustus est dominus: ideo ni-
hil mandat nisi iusticiam (iusticia) dico (testimonia tua et ve-
ritate tua) i. ipsa iusticia quam mandasti est testimonia et
veritas tua quod mandando iusticiam probas te iustum: et sic ve-
ritas de te innofescit: vel (mandasti) i. precepisti (testimonia
tua) i. precepta que sub attestatione probata sunt (testimo-
nia) dico (iusticia et veritate tuam) quod in eis iudicia et veri-
tas continentur (iusticia) quod oia eque decernunt (veritas) quod
promissa reddunt: quod aut subdit (nimis) dubium est an velit
dicere (mandasti nimis) an iusticiam et veritatem (nimis) et
ad utrumque potest competere coniungi. Nam inculcare veri-
tatem et iusticiam nimis: distinctio est nimis vero mandare caute-
la. si ergo dicat (nimis mandasti) hoc est per angelos et per
apbetas et per ceteros multis temporibus mandasti et tan-
dem per filium tuum Heb. j. Nouissime diebus istis locutus est
nobis in filio. in hoc versu notantur tria nobis esse manda-
ta. i. iusticia testimonia et veritas (iusticia) ut fiat in operi-
bus (testimonia) ut custodiantur a iudicibus (veritas) ut
predicentur a predicantibus: et hoc (nimis) i. nullo obstante:
quod etiam propter scandalum non debet intermitteri finem illi versum
Scandala non metuunt doctor iudex bona vita: vel sic iusti-
cie vite doctrine scandala cedunt: vel aliter (mandasti iudi-
cium) oibus iudicantibus testimonia credentibus veritatem
docentibus. dyabolus vero mandat contraria. i. iniusticia Sap.
ij. Sit fortitudo vestra lex iusticie (et voluptate) in eodem
nullum pratum sit quod non pertranscat luxuria nostra et falsita-
te Job. viij. cum loquitur mendacium ex propriis loquitur quia
meday est et pater eius: et hoc (nimis) i. v. oibus innote-
scat. Esa. iij. Peccatum suum quasi sodoma predicauerunt: et qua-
tu mandasti et tamen mandata tua non seruauerunt. ego qui ze-
lo et diligo mandata tua voleo et transgressoribus compa-
tor: hoc est quod subiungit.

Tabescere me fecit zelus meus: quia oblitum sunt verba tua inimici mei.

Tabesce. me se. ze. m. zelus iste non liuoris sed amoris de-
de quo bene dicit (et meus et tuus) quod bois est zelus eo quod in
ipso est et dei est quod ab ipso et ad deum est. iste facit iustum (tabe-
scere) i. liquescere ex compassione quoniam iniustos videt oblitos esse
verborum et mandatorum dei: et quod (oblitum sunt) ideo (inimici)
ab ipso vocantur iuxta illud supra. Iniquos odio habui. de
ista tabefactione idem dicit supra. Defectio tenuit me pro
pec. vere. leg. t. et infra. Audi puaricantes et ta. quod elo. t. non
custo. Alia littera h3 (consumpsit meus zelus tuus vel me-
us) est contra eos que non copatiunt peccatoribus. Esa. lvij.
Iustus perit et non est qui recogitet Bern. cadit asina et est
que sub releuet. perit ania et non est qui cogitet (oblitum sunt)
contra illud Deut. viij. Obserua et caue ne quoniam obliuiscaris
domini dei tui et negligas mandata eius atque iudicia: nec mi-
rum si tabescere me fecit zelus quia.

Ignitum eloquium tuum vehementer: et seruus tuus dilexit illud.

Ignitum eloquium tuum vehementer et ideo calefacit et liquefa-
cit. Can. v. Anima mea liquifacit est ut di. lo. est. Eccl. xxvij.
Tabetudo et mors imminet in mandatis. q. d. accedunt bo-
mine et zelum puocant: ita quod pro eis mori paratus sit: sicut
dicit quidam. Nach. vij. Parati sumus mori magis quam
patrias deileges puaricari: hoc etiam quod subiicit (et seruus
tuus) quecumque dilexit illud) vel sic potest continuari (oblitum
sunt verba tua) quod tamen mirum est quod (ignitum eloquium tuum) non
parum sed (vehementer) et ideo non debuisset calor eius recessis-
se de cordibus eorum. Hier. v. Ecce dedit verba mea in ore. t.
in igne et populum in ligna que applicat ignem lignis non possunt
non ardere: vnde cum non multi predicatores et non accedat audi-
tores videtur vel quod non habeat ignem: vel quod populus non est

Terfus.

De zelo iustorum que tabescit super peccatores

4

D 3

Psalmus

ligna s lapides: imo plusq lapides cu dicaf **Biere**. xxiij. Nunqd no verba mea sunt qsi ignis: r sicut malleus con- teres petras **Zach**. viij. **Coz** suu posuerunt vt adamante ne audiret lege r verba q misit dñs in spu suo sancto. ecce ignis sed no ligna **Eccl**. xlvij. Surrexit helyas pbeta q- si ignis r verbu illius qsi facula ardens (r seru' tuus dile- xit illud) vñ qz illi no diligit se no esse seruos dei ondu: et io vocauit eos inimicos dicēs. obliti sunt vba tua inimici mei dilexit no timuit: sicut iudei de qbus habef **Heb**. xij. Qui audierut excusauerut se ne eis fieret verbu. q aut bo no diligit verbu ex hoc accidit q no est exptus virtute ver- bi: aut q infirmitate sua no sentit: r io non qrit igne medi- cinalē: vñ q dicit **Dige**. **Iesus** agris suis no berbaru suc- cis sed vboru sacramētis medicamēta cōquerit: r post ad- dit ex agris r mōtibz herbas non colligit nisi q viā earū nouit: sic cū ex libris colligere negligit aut paruipēdit qui inesse virtute medicaminis nescit: r possit qe dicere isti si ignitū est eloquiū dei r tu q es seru' dei diliges illud qua- re ergo inimicos tuos no accendis eloquia dei: vñ respon- dens dicit.

5 **Adolescentulus sum ego et contempt' iustificationes tuas non sum oblitus.**

Adole. sum ego) r io con. r tñ sicut illi maiores. hic pos- sunt intelligi duo populi maior sub lege minor sub gratia iste etate sequit: sed fide pcedit cōtemptus est sicut ioseph inter fratres **Ben**. xxxviii. r dauid inter suos. **j. Reg**. xvij. r ideo maior factus est qz cōtēptibilia elegit **deus**. **j. Coz**. j. reprobans eos q suā iusticiā nolūt statuere. **Rom**. ix. mi- nor vō iste no suā sed dei iusticiā statuit: de qua subiungit.

6 **Iusticia tua iusticia in eternum: et lex tua veritas.**

Iusticia tua iusti. qz p eā est cognitio veritatis: r ipsa est testimoniū iusticie dei pro ipsa minor patit a maiore si- cut iacob ab esau: vñ subdit (tribulatio r angustia inuene- rūt me) vel sicut pūs tēgim' hoc dicit iuuenis q se a p̄di- catione excusat: adolescentulus sum ego r cōtemp' . q. d. r si habea eloquiū dei ignitū tñ qz no suz mature etate: no suz cōtemp' : licz dicat apls. **j. Thim**. iij. p̄cipe hoc r voce ne- mo adolescentiā suā cōtemnat. Est aut triplex adolescen- tia siue iuuetus q cōtemni facit p̄dicatozē. f. etatis: sciētie r vite. **De** duabus p̄mis satis p̄z: de tertia q est vite. **Esa**. penul. **Puer** centū annozū mouet. q igif p̄dicatoz est de- bet esse sciens r bone fame r virilis etatis **Eccl**. xxvj. **Zu- cernas** splendēs sup candelabrū sanctū r species faciei su- per etate stabilē. lucerna splendens: ecce scia sup candela- brū. i. sup eccliam: ecce vita siue fama. **Zuc**. xj. **Nemo** accē- dit lucernā r in abscondito ponit sed sup candē. vt qui in gre. lu. vi. species faciei: ecce maturitas sup etate stabilem ecce etas r virilitas **Job**. xij. in antiq̄s est sapiētia. **Eccl**. xxv. q̄s speciosa veteranis sapiētia r gloriosus intellectus r consiliū **Eccl**. xxxij. loquere tu maior natu. decet em te p̄- mū verbū: sed nunqd adolescēs nunq loquet: immo si p̄- cipiat vt obediat. **Eccl**. xxxij. **Adolescēs** loqre in tua cau- sa. vix cum necesse fuerit. **Biere**. j. **A. a. a.** domie deus ne- scio loq qz puer ego sum: r sequit noli dicere qz puer ego sum rē. **Dan**. xij. **Suscitauit** dñs spm̄ pueri iunioris: ecce q cū p̄cipit eis debet obedire. si aut aliter loq p̄sumit ma- le faciūt r cōtēptibiles sunt r fructū impediunt que tpe debito facturi erāt sicut q colligit fruct' anteq̄ sunt maturi **Sap**. iij. **Fruct'** eoz inutiles r acerbi ad māducādū **Esa**. xvij. ante messē torus effloruit. **Esa**. xvij. **Mane** semen tuū efflorebit ablata est messis in die hereditat' **Esa**. xxvij. **Erit** flos decidēs glie quasi tēporaneū ante maturitate au- tumni (iustificationes tuas non sum obli.). q. d. licet ppter etate excuser a p̄dicatoe no tñ negligens in studio r san- cta meditatione sed xpm̄ semp habeo in corde q iustificat q etia est iusticia. **j. Coz**. j. **Fact'** est nobis a deo sapientia r iusticia rē. vñ bñ subdit (iusticia tua). i. xpus iusticia ine- ternū. **Heb**. xij. **Iesus** xps r ipe heri r bodie r ipe in secu- la **Sap**. j. **Iusticia** ppetua est r immortalis (r lex tua) de hac iusticia pcedens. f. euangeliū (est veritas) **Job**. xvij.

triplex ado- lescētia si- ue iuuetus q facit con- temni p̄di- catozem.

Sermo tu' veritas est Job. xvij. **Dis** qui est ex veritate audit voce meā cōtra. **Prover**. xxvj. **Lingua** mendax no amat veritate: lingua mēdax est lingua aduocati q omnes veritate odit: qui aut diligit veritatem pro ea patit tribu- lationē: vnde subdit.

Tribulatio et angustia inuenerunt me: mandata tua meditatio mea est.

Tribu. r angu. inue. me) ij. **Thim**. iij. oēs q pie volunt viuere in xpo psecutionē patient. hoc est qd dicit a quibus- dā. **j. Mach**. j. **Disponam'** testamentū cū gētibz q circa nos sunt qz ex quo recessimus ab eis inuenerūt nos mala multa dicit ergo (tribulatio) exterior (r angustia) interior (inuenerūt me) paratū r expectantē supra. ego in flagella paratus sum. **Et nota** q qdam inueniunt a tribulatioe. f. q eam expectāt r patienter suscipiūt. **Alii** inueniunt eā. f. q eā qruūt r cōtra se puocant supra de vtroq. picula infer- ni inuenerūt me tribu. r volo. inue. sed sunt qdam qe tri- bulatio qsi paratos ad sustinendū inuenit: s nimis seuiēs eos cito deicit: vñ iste se no deicētū ondes subiungit (māda- ta tua meditatio mea est). q. d. non ppter tribulationē di- mittā bonā voluntatē implēdi mādata: s cogito quō mel- lius ea valeā adimplere. simile habef supra. **Ego** aut cum mibi molesti eēt inducbar cilicio r humiliabā in ieiunio aiām meā. ipsa etiā meditatio mādatoz r tribulatoēs est remediū: sicut dicit in glosa: r hoc innuit cū subiungit.

Equitas testimonia tua in eternum: intel lectum da mihi r viam.

Equitas testi. t. q. d. cogitādo r meditādo mādata so- laciū ptra tribulatioēs inueni aduertēs q (testimonia. t.) id est martiria q sūt p tribulatioēs sunt (equitas ineter.). i. semp iusta sunt r vt magis exp̄meret no dixit eq sed (equi- tas) ecce cōcludit q in pncipio p̄posuerat. **Iustus** es dñe r rectū iudiciū. t. vel sic (testimonia. t.). i. martiria r tribu- latioēs sunt (equitas ineter.). i. cā eterne iusticie qz iustifi- cāt boiem vt in eternū iust' sit: hoc est qd dicit **Act**. xiiij. per multas tribulationes optet nos intrare reg. ce. r q hoc ad- uertit r intelligit de tribulatioibus no tristat: vñ petit (in- tellectū da mihi) vt intelligat q id qd in p̄nti est momenta- neū r leue tribulatiois nre supra modū i sublimitate eter- nū glorie pondus opabitur in nobis: sicut dicit. **ij. Coz**. iij. et vt etiā intelligat qm̄ no sunt cōdig. passi. huius t̄pis ad su- glo. que re. in nobis (r) p hunc intellectū (viam). i. ipsa tri- bulatio erit mihi ad vitā no ad mortē. ad mortē quidē est tribulatio qñ bō murmurat r tristat. **ij. Coz**. vij. **Tristitia** seculi mortē opaf. **Job**. v. qz nullus intelligit in eternum peribit.

Quamui i toto corde meo exaudi me dñe iustificationes tuas requiram.

In pcedēti versu postulauit pbeta sibi vari intellectus vt viueret q habito vult opari: nā ad opus or- dinaf intelligētia. **Iuxta** illud **Memores** sunt mādatoz ipsius ad faciendū ea: r iterū. iterū **Intellect'** bon' oibus fa. cū. **Sz** qm̄ quāto mag' vult bō bona opari tanto plus dyabolus conat seducere r a bono auertere qd significat **Ezo**. xiiij. vbi **Pbarao** cū toto exercitu suo psequit filios israel de egypto fugientes r ad terrā pmissionis pperan- tes: vbi dicit glo. pbarao cōtēptus surgit in scādala pro- pter qd dicit **Eccl**. ij. **Fili** accedēs ad seruitutē dei sta i iu- sticia r ti. r ppara aiām. t. ad tem. pponit aut huic octona- rio h lra (caph) q̄ interpretat cōclusio qm̄ dyabolus iustos ex oi parte conat concludere ne possint ad bona exire: vñ **Tren**. iij. **Cōclusit** vias meas lapidib' quadris. concludit em a supiori p ambitionē dignitatū ab inferiori p cōcupi- scentiā voluptatū ab anteriori p concupiam oculoz. a po- steriori p remiscentiā pctoz. a sinistris. p aduersa a dex- tris p prospera: vñ **Eccles**. ix. **Ciuitas** parua r pauci in ea viri. venit cōtra eā rex magn' r vallauit eā: extruxit muni- tioēs p gyrū r pfecta est obsidio. qd attendēs salo. f. boies sic conclusū dicit **Prover**. iij. **Di** custodia serua cor. t. sed qm̄ vir fidelis no psumit de suis viribus sciēs a solo dñe

Qualr dis- bolus co- natur vias iustoz con- cludere ne possint ad bona ope- ra exire.

possit liberari ad eum solum recurrendum elegit: sicut custos castri obsessi ad dominum castri mittit nuncios, per succursu quod ut dicitur infra. **H**is dominus custos. civi. fru. vi. q. custodia. e. Propbeta ergo in persona generalis iusti videlicet obsessi et quasi infirma minime de sua virtute confidentis dicit (clamau) ad deum sicut obsessus ad dominum suum petens auxilium: sicut egrotus ad medicum petens consilium sicut infans ad nutrice petens edulium bala. et nunc dicitur de israel aia in angustiis et spiritus angustia clamat ad te: quod multi clamant ad dominum qui non exaudiunt: quod non bene clamant: vnde supra clamauerunt nec erat qui sal. fa. ad dominum nec exaudiuit eos id est propheta modum clamandi ostendit dicens (in toto corde) q. d. non tamen ore: sed (corde) nec corde diuiso: quod mens diuisa non impetrat: ut dicit Cassio. s. (toto) q. est qui aliquid non cogitat ut dicit Cassio. est autem clamor cordis ut dicit Aug. Magna intentio cogitatiois que clamor fit cogitationum sublimitate contentaque virtutum que etiam silente corporis voce sepe a deo audit. vnde supra. Clamor meus in conspectu eius. i. in corde ubi ipse conspicit introiit in aures eius. talis fuit clamor Moyse Exod. xiiij. et anne vxoris Elimelech. j. Re. j. et susanne Dan. xiiij. Et non quod est clamor predicatiois Eia. xl. Clama et dicit quod clamabo. ois caro fenus etc. ps. Laboraui clamans etc. et clamor accusatiois Ben. xvij Clamor sodomorum et go. multiplicat est descendit et vide. vtriusque da. q. ve. ad me. ope comple. et est clamor querimonie. Ben. iij. Vox sanguis fratris tui abel clamat ad me de ter. Jac. v. Ecce merces operarioz vobis qui messuerunt regiones vestras. qui fraudata est a vobis clamat et clamor eorum in aure domini saba. introi. et est clamor orationis supra. Vocem meam ad dominum da. ps. Ad te domine clamabo et mane. o. m. pre. et est clamor timoris Math. xiiij. Audetes euz supra mare ambulati. s. pi. quia san. est: et timore clamauerunt. Et est clamor doloris Math. xxvij. Iesus autem clamans voce magna. emi. spm. Et est clamor admirationis Math. xxvij. Circa horam nonam exclama. i. esus voce magna. di. Bely bely bely etc. q. d. mirandum est quod dicitur autem clamauit subdit (exaudi me). i. ad exitum audi (domine) qui potes. dominus enim nomen est preteritis ut dicit Ambrosius. Et possit aliquis querere quod facies cum fueris exauditus nuncquid otiosus eris. respondet quod non: imo in bonis operibus exercebor: vnde sequitur (iustis. t. req.) ad faciendum non tamen ad studendum: iustificationes autem dicuntur mandata que facientes iustificat et etiam viuificant: vnde Math. xix. Si vis ad vitam ingredi serua mandata: sequitur.

Clamau ad te et saluum me fac: vt custodiam mandata tua.

Clamau) repetitio clamoris nota est magne affectiois et continuationis. taliter enim et tam diu clamandum est donec exaudiatur. Eia. xl. Clama ne cesses Bone. ij. Clamau ad dominum de tribulatione mea et exaudi me. quid autem petat clamando subiungit (saluum me fac) in preteritis salute gratie. de qua Ro. viij. Spe salui salui facti sumus: et in futuro salute gratie. de qua Hiere. xvij. Sana me domine et sanabor. Saluum me fac et sal. ero. de vtraque dicit supra. Domine deus salutis mee: in die da. et noc. co. te. interim autem. i. inter illas duas salutes debet seruari mandata quod per hoc seruat gratia et venit ad gloriam. Pro. uer. iij. Precepta mea cor. t. custodiat. Longitudinem enim dierum et annos vite et pacem apponet tibi: et sequitur (et custod. man. t.) corde et ope. Ambro. in hoc quod dicitur clamau. notat proprium do affectum. in hoc autem quod sequitur (custo. ma. da. t.) sedulitatis obsequium ad quod est ois homo: vnde Eccles. vlt. Deum time et mandata eius obserua. hoc est ois homo: sequitur.

Preueni in maturitate et clamau: quia in verba tua supersperau.

Preueni in ma.) Quibus modis exponitur hoc in glo. de quadruplici immaturitate. Primo dicitur quod clamore mentis preuenit hora humanis actibus oportuna: vnde sensus est (preueni) tempus aptum ad operandum: et (clamau) clamore mentis. s. magno orandi affectu: ut dicit glo. (immaturitate). i. de nocte antequam sit tempus operandi Est enim immaturitas ut dicit Aug. nox in tempestate. i. humanis actioibus importuna. vnde alia translatio habet (preueni in tempestate nocte) Tren. ij. cōsurge lauda in nocte in principio vigiliar. Eia. xxvj. Anima mea desiderat

bit te in nocte: s. et spiritu meo in precordiis meis de mane vigilabo ad te. In secunda exponitur dicitur quod preuenit die iudicij in nocte huius seculi clamando ad dominum. vnde Aug. Nox est totum seculum in quo clamamus preuenientes die in qua merces dabitur. est igitur sensus (preueni) die iudicij (et clamau) corde et ore (in immaturitate) seu in tempestate nocte. i. toto hoc seculo quod nocti comparatur. Primum propter somnolentiam. j. Zeb. v. q. dormiunt nocte dormiunt. Secundo propter ferax frequentiam. ps. posuisti tenebras et facta est nox. in ipsa pertransibunt omnes bestie silue. demones heretici latrones. Tertio propter ignorantiam quod omnia modo sunt incerta. In futuro vero quasi in luce manifesta erunt. j. Coz. iij. Nolite autem tempus iudicare: quod adulescentia veniat dominus qui illuminabit abscondita tenebrarum: et manifestabit secreta cordium. In tertia exponitur dicitur quod preuenit tempus gratie desiderando aduentum christi. et prophetando de eodem: vnde sensus est (preueni) tempus gratie: et (clamau) desiderando aduentum christi et prophetando de ipso (in immaturitate siue in tempestate nocte). i. in toto tempore quod fuit ante aduentum christi quod respectu temporis gratie dicitur nox Ro. xij. Nox precessit dies autem appropin. Tren. iij. Pars mea dominus dixit aia. m. propterea expectabo eum In quarta exponitur dicitur dicitur quod preuenit hora aliarum actionum. i. antequam aliquid faceret clamabat ad dominum. Super ista illud Math. vj. Primum quate regnum dei: vnde sensus est (preueni) hora aliarum operationum: et (clamau) corde et ore. ista illud. j. Coz. xiiij. Orabo spiritu orabo et mente (in maturitate). i. mature. i. in principio totius operationis ac si diceret primum opus meum fuit clamare ad dominum: et hec exponitur concordat grece translationi que sic habet: preueni ante horam et clamau supra. media nocte surgebam ad confitendum tibi. In quinta exponitur dicitur dicitur quod preuenit senile etate in puericia senile gravitate tenedo: vnde sensus est (preueni in maturitate). i. etate immatura maturitate etatis. i. senectute grauius et mature in annis puerilibus conuersando. Sap. iij. Senectus venerabilis est non diuturna neque numero annorum computata: canis enim sunt sensus bovis: et etas senectutis vita immaculata. Cassio. Magna est et laudabile si in seruo etate sint homines temperati ut reluctantem carnem coherceant rationis imperio parcaque fragilitate castigant et seruituti redigant ne effrenata libertate luxuriet: propter quod dicit Tren. iij. Bonum est viro cum portauerit iugum domini ab adolescentia sua. Pro. uer. xij. Adolefcens iuxta viam suam etiam cum senuerit non recedet ab ea: sequitur (et in verba tua supersperau). i. super omnia alia vel super omnes alios speraui credens firmiter et sperans quod potes facere quod promittis Job. xvij. Sermo tuus veritas est.

Preuenerunt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua.

Preuerunt oculi mei) interiores intellectus cogitando siue meditatio et affectus desiderando directi ad te cogitandum et diligendum (diluculo) tempus vel virtutis: tunc enim est bona hora meditandi et orandi supra. quoniam ad te orabo domine mane exaudies vocem meam. mane affabo tibi etc. Aug. Pundus est si radius solis in strato otiosum te inueniat: prout asus est cordis et vocis tota die deo sacrificata tunc nox vertet tibi in lucem non tempus si gratie. Sap. viij. Ego diligentes me diligo et qui mane vigilat ad me inueniet me: vel sic (preuenerunt oculi mei) exteriores horarum vigiliarum vel alios surgentes (ad te) laudandum (diluculo) tempus vel virtutis ad quod (vt meditarer) illa hora (eloquia tua) ad intelligendum et faciendum ea: vel sic in persona ecclesie (preuenerunt oculi mei). i. predicatorum (ad te) confitendum et predicandum (diluculo) virtutis vel etatis: vel etiam tempus qua hora christus resurrexit: ideo boni predicatorum tali hora surgunt ad quid (vt meditarer) in eis (eloquia tua) que meditatio est inflamatio amoris: iuxta illud. in meditatione mea exardescet ignis: sequitur.

Vocem meam audi secundum misericordiam tuam domine: et secundum iudicium tuum viuifica me.

Vocem meam au.) q. d. ita studiose vigilo et clamo ad te non tamen in hoc confido: sed magis in misericordia tua: id est (vocem meam audi) i. ostende te audisse faciedo quod peto (secundum misericordiam tuam domine) quod spero parata est iurare petentes vnde. s. si dicebam mortuus es pes meus: misericordia tua adiunabat me Dan. ix. Non in iustificationibus nostris presternim? preces autem facie tuas: sed in miserationibus

R clamor cordis quod sit et qualiter sit multiplex clamor.

S Preueni in maturitate quod quinqz modis exponitur.

T Hoc seculum comparatur nocti multis modis

4

5

Psalmus

tuis multū exaudi dñe placare dñe attēde z fac: hec est vir-
tus orōnis vt nō ex merito orātis: s̄ ex misericōdia illi: q̄ orat
vires sumat. **Eccli. xxxv.** Dio bñliantis se penetrabit nu-
bes (z fm iudiciū. t.) nō quo i futuro iudicabis: s̄ quo sup-
plicibus parcis: z te cōdemnātes vt dicit **Cassiod.** (viuifi-
ca me) mortuū lege peccati: de qua morte dī **Sap. xv.** In-
uidia dyaboli intravit mors orbē terrarū: z posset aliq̄s
querere quare ita clamas: quia.

**Appropinquauerunt persequentes me
iniquitati: a lege autem tua longe facti sunt**

Appropinquauerunt p̄ se. me. in. i. p̄fectui z affectui z au-
gnēto iniquitatis sue. **Mā p̄ h̄ auget iniquitas eorū z elōgat a
caritate: vñ seq̄ta lege aut tua lōge facti s̄: de q̄ dī **Gal. vi.**
Alter alteri? onera portate: z sic ad implebiē legē xp̄i: seq̄t**

7 Prope es tu dñe: z oēs vite tue veritas.

Prope es tu. q. d. illi appropinquauerūt s̄ nō nocuerunt
q̄ **Prope es tu dñe** mibi tribulatio incus adiuuās z confor-
tās supra cū ip̄o sum in tribulatiōe zc. **Nota dñs p̄pe est
vere orantib? ad audiendū. p̄. Prope est dñs oib? inuo-
cātib? eū. oibus inuocātibus eū in veritate. **Esa. lv.** Inuo-
cate eū dñs prope est. **Itē. p̄pe est patētibus siue tribulatis
ad auxiliandū. p̄. Juxta est dñs his q̄ tribulatio sunt cor-
de. **Esa. lxiii.** Cū trāsieris p̄ aquas tecū ero z flumina nō
operient te. **Herū. Quātumcūq; seuiat tribulatio nō pu-
tes te derelictū si meminerit scriptū esse: cū ip̄o suz in tribu-
Itē. p̄pe est laborātib? ad remunerandū. **Pbil. iij.** **Mode-
stia via nota sit oib? hoib? dñs. p̄pe est **Esa. lxj.** Prope est
iustus me? egressus est saluator meus **Eccli. xj.** **Bñdictio
dñi in mercede iusti festinat. **Joel. iij.** Cito velociter vici-
futu dñe reddet in caput eorū **Jac. v.** Ecce iudex an̄ ianuā
afficit. **Itē. p̄pe est de se loquētibus **Luce. xxij.** Factū est dñs
fabularē z secū q̄rerent z ip̄e iesus appropinquās ibat
cū illis. **Itē. p̄pe est infirmātibus **Luce. x.** Samaritan? qui-
dā iter faciens venit secus eū z vidēs eū misericōdia mot? est
z appropinquās alligauit vulnera eius. **Itē. p̄pe est peni-
tētib? ad se reuertētib? exemplū **Luce. xvj.** de filio. **p̄di-
go cui reuertenti pater incubuit sup collū. Itē de latrone.
Luce. xxiij.** cui dictū est. **hodie mecū eris in paradiso. Itē. p̄pe
est oibus etiā malis existētib? ad recipiendū q̄ncūq; redire
volūt **Act. xvij.** **Nō lōge est ab vnoquoq; nr̄m in q̄ moue-
mur viuimus sum? **Apoc. iij.** **Ego sto ad ostiū z pulso: ve-
illi q̄ p̄ annū facit eū expectare ad ostiū suū **Cañ. v.** **Aperi-
mibi soror mea amica. m. colūba. m. immaculata. m. quia
caput meū plenū est roze z cincinni mei guttis noctūz: de
hac p̄p̄nitate habem? exemplū in vitas patrū vbi dicit
tur. q̄ qdā pater tēptabat de fornicatiōe z veniēs in egyptū
rogauit quendā sacerdotē paganorū vt daret ei filiam
suā in vxorē: q̄ accepto cōsilio a deo suo. pmisit ei daturū
se filia suā si negaret deū z baptisimū z fidē z ap̄positū mo-
nachale q̄ libētē cōsensit: z statim vidit colūba de ore suo
exerūt z in celū volantē: z cū renūciasset hoc sacerdos pa-
gan? deo suo: dixit ei noli ei dare q̄z adhuc n̄ recessit ab eo
deus suus: audiēs hoc frater dixit i corde suo: hec est ma-
xima bonitas dei: ip̄m negauit z adhuc nō recessit a me: et
reuersus ad heremū retulit cuidā seni q̄ orauit pro eo di-
cēs frequēter in orōne: dñe da mibi hāc aiā: sic fecit p̄ tres
ebdomadas finita: p̄ma vidit columbas alte supra caput
volantē: finita sc̄da vidit frater colūbā descendē p̄pius
iuxta caput suū: finita tertia vidit frater colūbā stantē sup
caput eius z statim intravit p̄ os ei? z cū renūciasset hoc
seni: dixit ei senex suscepit de? p̄niam tuā: attēde tibi de ce-
tero z esto sollicitus: igit̄ (p̄pe es tu dñe) vnicuiq; boi ad-
iuuādo: cōfortando: cōseruādo: subueniēdo: inspirando:
cognoscēdo: q̄quid facit aut cogitat: vñ **Hoc. de p̄solatio-
ne. Magna nob̄ indicta est necessitas p̄bitatis cū cuncta
agam? ante oculos iudicis cūcta cernētis (z offisi vite tue
veritas). i. oia opa tua p̄ q̄ veniē ad te p̄ p̄nitiōē z amo-
rē z tu ad nos p̄ potētē sapientie bonitatē tue declaratio-
nē. **Ro. ij.** **Inuisibilia dei zc. sunt vera z i veritate a te qui
veritas es facta. Itē (oēs vite tue). i. bñficia tua. p̄missa z
flagella cōminata quibus venis ad nos: z nos ad te sunt****************************

Qualr p.
pe est dñs
multis.

(veritas). i. in veritate exhibita vel exhibēda. q. d. q̄quid
p̄mittis siue bonū siue malū in veritate reddis: licet tarde
aliq̄ **Eccli. v.** **Altissimus est patiens redditor. Glo. queri
pōt quō h̄ dicant (oēs vite dñi veritas) cū alibi dicat oēs
vite dñi mia z veritas. S̄ sciēdū q̄ erga sc̄tōs oēs vite sunt
misericōdia z omēs veritas: quia etiam in iudicādo sub-
uenit: z ita nō deest misericōdia z in miserēdo exhibet qd̄ pro-
misit ne desit veritas. **Nota q̄ multe sunt vite dñi. Una q̄
venit ad nos carnē assumendo in virgine z de virgine. Ipe
qua p̄. impolluta via eius. Sc̄da qua iuit p̄ mundū nobi-
scū viuēdo: de qua p̄. **Exultauit vt gygas ad currendā vi-
am. Itē de torrente in via bibit. Tertia qua fuit in infernū
p̄ nobis moriēdo. de qua p̄. in mari via. t. **Heb. x.** **Xpus
nūciat nobis viā nouā z viuētē per velamē. i. carnem
suā. Quarta qua rediit de inferno i celū. de qua **Job. xxiij.**
**Semētā auis ignorauit. prima fuit in bñlitate iudeo paci-
fica. idcirco in natiuitate cantauerūt angeli. Bñia in excel-
sis deo: z in terra pax bo. bo. vo. z de hac via dicit p̄. viāz
pa. nō cog. superbi. s̄ inter quos sunt sp̄ iurgia vt dī **Pro-
uer. ij.** **Sc̄da fuit in paupertate iō plana. **Esa. iij.** **Erūt aspe-
ra in vias planas. Tertia fuit in asperitate iō dura. **Sap. x.**
**Iustū vedu. to. p. vi. re. De his q̄tuor vijs dicit **Prover.
ij.** **Tria sunt mibi difficilia: z q̄rtū penit? ignoro. viā aq̄le
in celo. viā colubū sup petrā. viā nauis in medio mari. vi-
am viri in adolescētula. hec vltima est humilitatē in incar-
natione. viā nauis in medio mari est via paupertatis in mū-
di cōuersatione. viā colubus sup petrā est via asperitatis
in xp̄i passiōe. viā aq̄le in celo est via p̄tatis in xp̄i resur-
rectione z ascensione omēs iste vite fuerūt in veritate ideo
de omnibus hic dicit (z oēs vite tue veritas. seq̄it.******************

**Initio cognoui de testimonijs tuis quia
in eternum fundasti ea.**

**Q̄ndit p̄beta quō scit q̄ oēs vite dñi sunt veritas. ver-
bū suū diriges ad ip̄m dñm sicut pus. vñ q̄si dñs quecuq;
set ab eo q̄n z quō scis q̄ oēs vite mee s̄ veritas r̄ndet: qz
(ab initio) hoc sciuit z p̄ ip̄ius dñi testimonia z hoc est re-
vera scio q̄ oēs vite tue sunt veritas (q̄si initio). i. ab ini-
tio huius opis (cognoui) hoc de (testimonijs tuis). i. p̄ te-
stimonija tua vñ in p̄ncipio libri dixit p̄ba de deo. **Huius
vir q̄ nō abijt i cōsi. impi. z i via pec. nō s̄. z credendū est
(testi. tu.) qz (in eter. fun. ea). i. sunt imutabilē vera. vñ. s̄.
testi. tua cre. facta sunt nimis vel sic (initio). i. ab initio hu-
mani generis. ext̄c est: sicut ecclesia siue gn̄alis iustus in cu-
ius p̄sona loquit̄ p̄beta (cogno. de testi. tu.). i. de verbis
suis q̄bus iustificatus es te daturū bonis p̄mijs. malis
supplicij qz (inter. fun. ea.). i. qz inuolabilē sunt vera: et
p̄ ip̄m q̄ est fundamentū p̄ter qd̄ aliud nemo ponere pōt
vt dī. **J. Coi. iij.** **Mōstrata sunt vera. vel (testimonia) vo-
cat p̄cepta vt dicit glo. q̄ dicunt (fundata in eter.) qz pro-
eis neglectis vel seruatis merces vel pena eterna reddet̄
vñ sensus est (initio). i. in adā q̄ pro neglectis punitus et
in abel q̄ pro seruatis remuneratus: vel (initio). i. per anti-
quos p̄ies q̄ ea tenēdo venerūt ad eterna bona (cogno. de
testi. t.). i. de p̄ceptis tuis: qz (in eter. fun. ea.). i. talia fecisti
vt per ea veniā ad eternitatē si cōtemnant̄ pene si custo-
diant̄ ad eternitatē glorie.******

**Ude humilitatem meam z eripe me
quia legem tuam non sum oblitus.**

**In p̄cedēti octonario actū est de clamore cō-
dusi petēt liberari z exaudiri: z q̄ nemo liberat̄ neq; ex-
audit nisi p̄ bñlitate q̄ semp exaudit. vñ **Judith. ij.** **hu-
militū z m̄suetorū semp tibi placuit deprecatio. **Eccli. xxxv.**
**Dio bñliantis se nu. pene. z nō discedet donec altissi. aspi-
ciat. p̄. **Humiliat? sum z libe. me. Ideo huic octonario p̄-
ponit̄. hec littera (res) que interpretat̄ caput z significat
humilitatē q̄ est caput oim virtutū vt dicit glo. sicut su-
perb a initū oim malorū: vt dicit **Eccli. x.** dicit ergo (vi-
de). q. d. p̄pe es tu dñe. igit̄ (vide humili. me.) qua clamo
ad te z per quā p̄pe es z quā libenter respicis. **Luce. j.** **Re-
sperit hu. an. sue. supra resperit in oio. hu. z non spre. pre-
corū. z gr̄a ip̄ius (eripe me) a circūdātibus me: qz (legem**********

X
Qualiter
oēs vite
mini veri-
tas z de et
q̄dupli-
cia
via.
y
Nō multa
plervia to
mini Iesu
christi.

hinc
vires
sumat
Eccli. xxxv.
Dio bñliantis
se penetrabit
nubes
z fm iudiciū
t. nō quo i
futuro iudicabis
s̄ quo sup-
plicibus parcis
z te cōdemnātes
vt dicit
Cassiod.
(viuifi-
ca me)
mortuū lege
peccati
de qua morte
dī Sap. xv.
Inuidia
dyaboli
intrauit
mors
orbē terrarū
z posset
aliq̄s
querere
quare
ita clamas
quia.
Appropinquauerunt
persequentes
me
iniquitati
a lege
autem
tua longe
facti sunt
Appropinquauerunt
p̄ se. me. in. i.
p̄fectui
z affectui
z au-
gnēto
iniquitatis
sue.
Mā p̄ h̄
auget
iniquitas
eorū
z elōgat
a
caritate
vñ seq̄ta
lege
aut tua
lōge
facti s̄
de q̄ dī
Gal. vi.
Alter
alteri?
onera
portate
z sic
ad implebiē
legē
xp̄i
seq̄t
7 Prope
es tu
dñe
z oēs
vite
tue
veritas.
Prope
es tu.
q. d.
illi
appropinquauerūt
s̄ nō
nocuerunt
q̄
Prope
es tu
dñe
mibi
tribulatio
incus
adiu-
uās
z confor-
tās
supra
cū ip̄o
sum
in
tribulatiōe
zc.
Nota
dñs
p̄pe
est
vere
orantib?
ad
audiendū.
p̄.
Prope
est
dñs
oib?
inuo-
cātib?
eū.
oibus
inuo-
cātibus
eū
in
veritate.
Esa. lv.
Inuo-
cate
eū
dñs
prope
est.
Itē.
p̄pe
est
patētibus
siue
tribulatis
ad
auxiliandū.
p̄.
Juxta
est
dñs
his
q̄
tribulatio
sunt
cor-
de.
Esa. lxiii.
Cū
trāsieris
p̄
aquas
tecū
ero
z
flumina
nō
operient
te.
Herū.
Quātum-
cūq;
seuiat
tribulatio
nō
pu-
tes
te
derelictū
si
meminerit
scriptū
esse
cū
ip̄o
suz
in
tribu-
Itē.
p̄pe
est
laborātib?
ad
remunerandū.
Pbil. iij.
Mode-
stia
via
nota
sit
oib?
hoib?
dñs.
p̄pe
est
Esa. lxj.
Prope
est
iustus
me?
egressus
est
saluator
meus
Eccli. xj.
Bñdictio
dñi
in
mercede
iusti
festinat.
Joel. iij.
Cito
velociter
vici-
futu
dñe
reddet
in
caput
eorū
Jac. v.
Ecce
iudex
an̄
ianuā
afficit.
Itē.
p̄pe
est
de
se
loquētibus
Luce. xxij.
Factū
est
dñs
fabularē
z
secū
q̄rerent
z
ip̄e
iesus
appropinquās
ibat
cū
illis.
Itē.
p̄pe
est
infirmātibus
Luce. x.
Samaritan?
qui-
dā
iter
faciens
venit
secus
eū
z
vidēs
eū
misericōdia
mot?
est
z
appropinquās
alligauit
vulnera
eius.
Itē.
p̄pe
est
peni-
tētib?
ad
se
reuertētib?
exemplū
Luce. xvj.
de
filio.
p̄di-
go
cui
reuertenti
pater
incubuit
sup
collū.
Itē
de
latrone.
Luce. xxiij.
cui
dictū
est.
hodie
mecū
eris
in
paradiso.
Itē.
p̄pe
est
oibus
etiā
malis
existētib?
ad
recipiendū
q̄ncūq;
redire
volūt
Act. xvij.
Nō
lōge
est
ab
vnoquoq;
nr̄m
in
q̄
moue-
mur
viuimus
sum?
Apoc. iij.
Ego
sto
ad
ostiū
z
pulso
ve-
illi
q̄
p̄
annū
facit
eū
expectare
ad
ostiū
suū
Cañ. v.
Aperi-
mibi
soror
mea
amica.
m.
colūba.
m.
immaculata.
m.
quia
caput
meū
plenū
est
roze
z
cincinni
mei
guttis
noctūz
de
hac
p̄p̄nitate
habem?
exemplū
in
vitas
patrū
vbi
dicit
tur.
q̄
qdā
pater
tēptabat
de
fornicatiōe
z
veniēs
in
egy-
ptū
rogauit
quendā
sacerdotē
paganorū
vt
daret
ei
filiam
suā
in
vxorē
q̄
accepto
cōsilio
a
deo
suo.
pmisit
ei
daturū
se
filia
suā
si
negaret
deū
z
baptisimū
z
fidē
z
ap̄positū
mo-
nachale
q̄
libētē
cōsensit
z
statim
vidit
colūba
de
ore
suo
exerūt
z
in
celū
volantē
z
cū
renūciasset
hoc
sacerdos
pa-
gan?
deo
suo
dixit
ei
noli
ei
dare
q̄z
adhuc
n̄
recessit
ab
eo
deus
suus
audiēs
hoc
frater
dixit
i
corde
suo
hec
est
ma-
xima
bonitas
dei
ip̄m
negauit
z
adhuc
nō
recessit
a
me
et
reuersus
ad
heremū
retulit
cuidā
seni
q̄
orauit
pro
eo
di-
cēs
frequēter
in
orōne
dñe
da
mibi
hāc
aiā
sic
fecit
p̄
tres
ebdomadas
finita
p̄ma
vidit
columbas
alte
supra
caput
volantē
finita
sc̄da
vidit
frater
colūbā
descendē
p̄pius
iuxta
caput
suū
finita
tertia
vidit
frater
colūbā
stantē
sup
caput
eius
z
statim
intrauit
p̄
os
ei?
z
cū
renūciasset
hoc
seni
dixit
ei
senex
suscepit
de?
p̄niam
tuā
attēde
tibi
de
ce-
tero
z
esto
sollicitus
igit̄
(p̄pe
es
tu
dñe)
vnicuiq;
boi
ad-
iuuādo
cōfortando
cōseruādo
subueniēdo
inspirando
cognoscēdo
q̄quid
facit
aut
cogitat
vñ
Hoc.
de
p̄solatio-
ne
Magna
nob̄
indicta
est
necessitas
p̄bitatis
cū
cuncta
agam?
ante
oculos
iudicis
cūcta
cernētis
(z
offisi
vite
tue
veritas).
i.
oia
opa
tua
p̄
q̄
veniē
ad
te
p̄
p̄nitiōē
z
amo-
rē
z
tu
ad
nos
p̄
potētē
sapientie
bonitatē
tue
declaratio-
nē.
Ro. ij.
Inuisibilia
dei
zc.
sunt
vera
z
i
veritate
a
te
qui
veritas
es
facta.
Itē
(oēs
vite
tue).
i.
bñficia
tua.
p̄missa
z
flagella
cōminata
quibus
venis
ad
nos
z
nos
ad
te
sunt

Ad qd videt multis modis

tuā nō sum oli.) que dicit. Qui se humiliat exal. Lu. xiiij. r. xvij. Et iterū. Gloria pcedit humilitas Prover. xv. Et iterū. Humilē spū suscipiet gloria Prover. Nota qd deus multiplr videt ad illuminandū Job. x. Preteriens ielus vidit boiem cecū rē. Item ad puerrendū Matb. iij. Cuz transiret inde ielus vi. bo. seden. rē. Item ad liberandū Ero. iij. Uidi afflictionē ppli mei rē. Itē ad pmouēdū Lu. j. Item respe. bu. an. sue. Itē ad discernendū. ps. Respe. sup si. bo. vt vide. rē. Itē ad remunerandū Ben. iij. Resperit ad abel r ad munera eius. Itē est humilitas af fectōis. ps. In veritate tua hu. me. Itē infectōis q est a fo mite. ps. Miser factus sum r cur. sum vsq in finē. Itē si mulatiōis Eccl. xij. Est qui nequit se humiliat. Itē de. iectōis Lu. xiiij. Qui se exaltat hu. Itē virtutis Prover. xv. Gloria pcedit humilitas: r h est triplex vt dicit Raba nus. necessaria. s. subdere se maiori. abūdans. s. subdere se equali. sup abūdās. s. subdere se minori. hanc habuit xps r docuit verbo qn dixit. sic decet nos implere oēm iusticiā Matb. iij. Exemplo qn lauit pedes discipulor. Job. xij. de hac dō Prover. xv. In abun. iusti. virtus mari. est. Ad hanc hortat Petrus. j. ij. Subiecti estote oi humane cre ature ppter deum. Item nota qd est lex nature q fuit data boi in ei creatōe habēs tñ duo pcepta. Anum affirmati uum. quecūq; vultis vt faciāt vobis hoies r vos eadem fa cite illis Matb. vij. Alterū negatiuū qd ab alio oderis tibi fieri. vide ne tu aliqñ facias Job. iij. de hac lege dī Rom. ij. Cum gentes q legem non habent naturaliter ea que legis sunt faciūt. eiusm odi legem nō habētes ipsi sibi lex sunt. Item est lex scripture q fuit data iudeis in deser. to habēs decem pcepta. De qua Job. j. Lex p moysen da ta est Rom. v. Lex subintravit vt abūdaret delictum. Itē est lex grē q data fuit discipulis in monte r scripta in euā gelio. De qua Esa. ij. De syon eribit lex Rom. iij. Ubi est gloriatio tua: excluda est p quam legem: factoz: nō. s. per legem fidei. Item lex culpe siue fomitis q non est data: s. ex pctō creata. De quo Rom. vij. Uideo aliā legē in mē. bus meis repugnantē legi mētis mee: r captiuantē me in lege pcti: q est in mēbris meis sequit.

Lex multi plex

Judica iudicium meum r redime me: ppter eloquium tuum viuifica me.

ostendit qualiter vult eripi. s. vt sua causa iudicet: r ip se redimat vt ipse viuificet. si quidem hic tria petit in h versu iudicari: redimi: viuificari. Exponit aut versus iste tripliciter de triplici iudicio. Primo de iudicio discussōis cause quam habet homo ptra diabolū qui vult eum exbe redare. r qz vir iustus scit se habere iustam cām. ideo pe. tit eam iudicari a iusto iudice: qui nō pōt corrumpi: qz iu stus est. nec falli: qz sapiēs est: nec vinci: qz potēs est r for tis est. vñ supra. Deus iudex iustus fortis r patiens r ideo sapiens. Est igit sensus (iudica iudi. meū). i. dicta: vel da sniam de cā mea quā habeo ptra diabolū: qz licet ego pec cauerim: tñ ipse nō habet iustā cām vcrādi me Uñ Job. xij. Venit princeps mūdi huius r in me nō habet quicq;. Et Martinus. Quid astas cruenta bestia nūbil i me fune. strum repies: vel (iudica iudi. meū). i. discerne cām meā r cognosce qualis sit (r redime me) a veratōe eius iniusta. supra. Redime dñe a calumnijs hoim: vt custodiā māda ta tua. Secdo mō exponit de futuro iudicio q dñs iudica. bit fines terre: qz vir iustus pcius innocētie sue r sperās in mia dei petit festinari vt sic liberet a malis: vñ sensus ē (iudica iudiciū meū). i. accelera futurū iudiciū q inter ali os iudicabor. siquidē oēs astare oportet an tribunal xpi: vt referat vnusquisq; ppria corpis. put gessit: seu bonum seu malū. ij. Cor. v. (r redime me) a malis illatis r inma tis r ptractis q reuera erit qñ h mortale inducet immor talitātē. j. Cor. xv. Quā liberationē petit naturaliter ois homo Rom. viij. Expectatio creature reuelationē filiorū dei expectat. vanitati em subiecta est ois creatura non vo lens ppter eū q subiecit eā i spe: qz ipsa creatura liberabit a seruitute corruptiōis i libertatē glorie filiorū dei. Tercio exponit de iudicio examinatiōis: r est sensus (iudica iud.

meū). i. examia discretione fidei mee qua distincte credo articulos fidei (r redime me) sanguine tuo a debito mor. tis. Dece. r. De morte redimā eos (ppter eloquiū tuū) ve rificandū q dixisti. Qui credit in me nō moriet in eternū. s. hēbit vitā eternā Job. xj. Viuifica me: vita grē in pnti: r vita glorie in futuro Job. vj. Verba q locutus sum vobis spūs r vita sunt.

Longe a peccatoribus salus: quia iustifi cationes tuas nō exquisierūt.

Longe a peccatoribus) in principio huius octonarij al legauit vir iustus meritum humilitatis sue petens eripi a pclusionē inimicorum: r posuit vnam cām (qz legem dei nō erat oblitus) postea ostēdit qualiter volebat eripi: vbi subdit (iudica rē). s. p discretionem redemptionem viuifi cationem: q tñ bonorum est: qz (longe est a peccatorib? salus) qui peccādi habēt pfuetudinem salus grē r glie. qz dator vtriusq; salutis ab eis diuisus est ppter peccatorum multitudinem Esa. xxxix. Iniquitates vestre diuiserūt in ter vos r deum vñ r merito elongata est salus a pecca toribus (qz iustificatiōes tuas). i. mandata tua r legē tuā que faciētes iustificāt Rom. ij. Non auditores legis iusti sunt apud te. s. factores legis iustificabunt (non exquisite runt. i. in corde non queferūt ad faciendū. licet forte aliq peccatores ad sciendū querāt Esa. lvij. Ne de die in di. em querūt r scire vias meas volunt quasi gens q iusticiā fecerit r q iudiciū dei sui nō dereliquerit rogāt me iudiciā iusticie r appropinquare deo volunt: s. minime appropin quant nisi oretenus tñ. Unde Hier. xij. Prope es tu ori corum r longētē. Nota q quadruplex est salus. Una cor poralis de qua Job. Ecce sanus factus es noli peccare ne deterius tibi aliquid contingat: hic non semp longe est a peccatoribus: imo frequenter ppinqua ad malum eorum Alia spūalis. de qua Hier. xvij. Sana me dñe r sanabor hoc longe est a peccatorib?. Tercia est celestis. de qua ps. Non est sanitas in carne mea. Prima est tam bonorum q maloz. Secda tñ bonoz. Tercia beatorū. Prima est nature. Secda gratie. Tercia glorie. Prima tollit morbos corporuz. Secda morbos spirituum. Tercia vtrorū. quia Absterget deus omnem lachrynam ab oculis sanctoruz: r mors vltra nō erit nec luctus nec clamor neq; dolor erit vltra Apoca. xxi. Est r quarta salus que est fons aliorum sez xps. De qua Jac. iij. Salus ex iudeis que r si fm iu. sticiam longe sit a peccatoribus: tñ fm misericordiam. ppe est. vnde sequit.

3

Quadruplex salus

Misericordie tue multe domine: fm iudi cium tuum viuifica me.

Misericordie tue) quibus misereris (sunt multe dñe) quia multis r in multis multoties r multis modis r multis de causis misereris sunt r magne: qz magnas misērias mise rendo releuat: r magna peccata miserēdo relaxat. Unde pbeta. Quia multa r magna pctā fecerat dixit. Misere re mei deus fm mag. mi. tuā: r fm multitudinē rē. Sunt etiā magne r multe misericordie dei: qz multi r magni sunt ef. fectus misericordie ipsius ad hoies. Primus est ipsius homis creatio. j. Cor. xv. Bñ dei sum id qd sum. Secdo hois re. demptio sola quippe grā sua sicut fecit boiem sic redemit j. Job. iij. In h cognouimus charitatē dei qm ille p nob aiām suā posuit Eph. ij. Deus qui diues est in misericōdia. p pter nimā charitatē suā qua dilexit nos: cū etiā essemus mortui pctis cō. nos xps cuius grā su. sal. Tercius est ho minis pctōis expectatio Esaie. ij. Expectat nos deus vt misereat. Uñ Job. ij. An diuitias bonitatis eius r patie tie r longanimitatis ptemnis ignorās qm benignitas ei? ad pñaz te adducit. Quart? vndicte dissimulatio Sap. xj. Qm misereris qz oia potes dissimulans pctā hoim. p pter pñiam. Quintus est fugiētis pctōis reuocatio Esa. ie. ij. Aures tue audient verbum post tergum momentis. Sextus est reuertentium clemens susceptio Luc. xv. Cū ad huc longe esset vidit illum pater ipsius r misericordia motus r concurrēns cecidit super collum eius. Septim? est conuersatio Trenzorum. ij. Misericordie domini est.

4

Die dei mlte r ma gne fm ml tiplices ei? effectus

Principium verborum tuorum veritas: in eternum omnia iudicia iusticie tue.

Principium verborum tuorum veritas .i. primū verbū tuūz a quo omnia verba formant. s. filius est (veritas) Job. xiiij. Ego sum via veritas et vita: et ideo necesse vt oia verba dei sint vera: qz a vero nō erit nisi verum sicut a bono nō erit nisi bonū. Item (principiū verborum tuorum est veritas) .i. a principio verborum tuorum .i. scripturarū qd est genelis vera dixisti vsqz in finē Math. v. Amen quippe dico vobis donec transeat celū et terra iota vnum aut vnus apex nō p̄scribit a lege donec oia fiant. Item (principiū verborum tuorum veritas) .i. primū verbū qd dixisti scilicet ip̄tū i euāgelio vtz est Lu. iij. Traditus est illi liber p̄phē Esaie vt reuoluit librum inuenit locū vbi scriptū erat. Spūs dñi sup me. hoc dixit qñ erat duodenis. vñ ante hoc nō legif aliquid dixisse voce humana. Item (principiū verborum tuorum veritas) .i. a veritate. p̄cedūt verba tua. et iō veracia sunt et neminē fallunt: qz sicut p̄mittit ita sit: et sicut p̄dicis ita euenit: vñ sequit̄ (in eternū oia iudicia iusticie tue) durabūt. s. qz sniam datam siue de bonis siue de malis nec tps nec rō nec res vlla poterit subuertere vel immutare supra Iusticia tua sicut montes dei Eccl̄s. xj. Si ceciderit lignū ad austrū siue ad aquilonē in quocunqz loco ceciderit ibi erit. Item (in eternū oia iudicia iusticie tue) .i. quibus iusticia iudicis supple durabūt siue vlla immutatōe Jac. s. Apud quē non est transmutatio: vel (iudicia iusticie) vocat p̄cepta p̄ q̄ boies iustificant: et h̄ sunt (in eternū) .i. ad eternitatē ducunt.

Principes persecuti sunt me gratis: et a verbis tuis formidauit cor meum.

Principes supius dixerat vir fidelis se sustinere multas tribulationes et habere multos p̄secutores: ibi multi q̄ p̄sequunt̄ me et tribulant me. et qz possēt putari q̄ inuitus et dolens sustinuisset eas. ideo in hoc octonario dicit tribulationes sibi fore gratas: qz sunt medicamēta cōtra vulnera p̄ctōz: tumorē reprimētia. dolorem mitigātia: sanie expellētia: fracturā p̄solidantia: ideo p̄ponit ei bec lra (syn) q̄ interpretat̄ sup vulnera: qz sicut emplastrū a medico ponit sup vulnera vt sanat: sic tribulationes a deo mittant vt sanent vulnera p̄ctōz. vñ supra. Da nobis dñe auxiliū de tribulatōe Job. v. Inreparationē dñi ne reprobes: qz ipse vulnerat et medet̄ p̄cutit et manus eius sanabūt: ideo ipse met Job. vj. dicit Qui cepit ipse me p̄terat: soluat manū suam et succidat me: et bec mibi sit p̄solatio vt affigēs me dolore nō parcat. Item (syn) interpretat̄ iusticia: qz non in iuste nec immisericorditer flagellat dñs imo iuste: vñ supra. Iustus es dñe et rectū iudiciū tuū: cōtinuat̄ ergo lra sic. multi sunt qui p̄sequunt̄ me et tribulant me: nec tñ minores quoz p̄secutio leuis esset: s̄ etiā maiores quoz p̄secutio maior est: et h̄ est (principes) .i. demones qui malis hominibus principant̄ (p̄secuti sunt me) p̄ se mala occulte suggerendo et apte qñqz seuiēdo Eph. vj. Non est vobis colluctatio aduer. car. et san. tñ supple: s̄ aduersus principes et p̄tates aduersus mūdi rectores tenebrarū harum. I. p̄f. v. Sobriū estote et vi. qz aduer. vñ zc. et qz iuste possent eum p̄sequi sicut illi qui p̄sequunt̄ latrones: iō addit (gratis) .i. sine culpa mea et sine rōne sua Esa. liij. In egyptum descendit p̄p̄s meus vt colonus esset ibi et assur absqz vlla cā calumniatus est euz. Item (principes) terreni. (p̄secuti sunt me) rerū iniurijs verborum p̄tumelijs: verberum molestijs affligendo (gratis) .i. sine vlla cā: et ideo bec p̄secutio est sup vulnera. i. emplastrū vel medicinā vlnneris p̄ctōz: qz talis p̄secutio ducit ad regnum. i. p̄f. ij. Hec est gr̄a si p̄pter p̄sciam dei sustinet quis tristitiā patiens iniuste: q̄ cñ gr̄a si peccātes et colap̄bzati suffertis: s̄ si bñfaciētes patienter sustinetis: bec est gr̄a apud deū. Itē (principes) .i. sensus carnales (p̄secuti sunt me) vanitates hauriēdo (gratis) .i. sine vtilitate: p̄pter qd dicit Eccl̄s. p̄. Ne tibi terra cuius rex puer ē. i. rō. et cui? principes mane comedūt. i. in tp̄alibus delectant̄: et licet multi et magni me p̄sequant̄ libeter sustineo (et) .i. qz (a verbis tuis) nō

a flagellis boim (formidauit cor meū) et iam securus sum a flagellis: qz qui timet deū nihil aliud timet: et qui non timet deū oia timet vt dicit Aug. Prouer. xiiij. In timore dñi fiducia fortitudinis: et filijs ei? erit spes Micro. Magna securitas est nō timere p̄ter deum. ideo dicit Math. x. Nolite timere eos qui occidūt corpus: aiām autē non p̄nt occidere: s̄ potius timete eū qui pot et aiām et corpus p̄dere in gehennā. Glo. Timor dei excludit timorē boim: licet effi iustus expellat: p̄sequat: occidat: vigilijs torqueatur ignibus terreat: mēbzis dilaniet: tñ plus timet verba dei q̄ minas boim: et sic vincit et h̄ totū facit fides. Cñ Heb. xj. Sancti p̄ fidē vicerunt regna. i. Job. vj. Hec est victoria q̄ vincit mundū fides nra: et qz virū iustus in flagellis positū eloquia dñi p̄solant: qz p̄mittūt auxiliū certatib? et vincuntibus coronā. ideo sequit̄.

Letabor ego super eloquia tua: sicut qui inuenit spolia multa.

Letabor ego Inter p̄secutores (supple eloquia tua) me in tribulatōe p̄solantia: et coronā si vicerō. p̄mittētia Apocal. iij. Qui vincit dabo illi sedere meū in throno meo. ij. Tribū. ij. Non coronabit nisi qui legitime certauerit Jaco. j. Beatus vir qui suffert tentationē qm̄ cū p̄batus fuerit accipiet coronam vite quā repromisit deus diligētibz se (sicut qui inuenit spolia multa) victis hostibus vbi est duplex gaudiū: vñ de victoria hostium: alterū de inuentione spoliōrum: sic vir iustus p̄seuerās in tribulationib? et p̄ patientiam vincēs duplex habet gaudiū: vñ quia vincit p̄seuerando et fortiter patiēdo: alterum qz infundit ei celitus p̄solatio spei de corona habēda Rom. v. Tribulatio patientiam opat: patientia vō p̄bationem: p̄batio vō spem: spes autē nō confundit: s̄ infundit. vt dicit b. Berni. aliqñ etiam post tribulationes et p̄secutiones dat̄ intelligentia scripturarum patiēti. vnde nascunt̄ ei leticia et cōsolatio Esa. ix. Letabunt̄ coram te sicut qui letant̄ in mesle: et sicut exultant victores capta p̄ceda quādo diuidunt spolia. sequit̄.

Iniquitatem odio habui et abominatus sum: legem autem tuam dilexi.

Iniquitatem qz dixerat se formidasse a verbis dei posset credi q̄ ex illa formidine odiret vir iustus vba dei: multoties em̄ qd timef̄ odif. ideo oñdit q̄ illa formido nō fecit odium s̄ amorem: sicut timor q̄ filius timet patrem: et vxor virū nō facit odium s̄ potius amorem: imo talis timor ex amore est vt dicit Aug. Nam quē amat timet ne amittat. Cñ qd dicit Job. iij. Timor nō est in charitate: de timore seruilī intelligit̄: et hic agit de formidine filiali qua nō poterit amor: s̄ nutrit̄ vt dicit Aug. hoc est (iniquitatem) q. d. formidauit a verbis tuis: et ideo (iniquitatem) quā eloquia diuina detestant̄ nō naturā (odio habui) qd est odiū p̄fectū: de q̄ infra. p̄fecto odio oderā illos. s. inimicos dei (et abominā. sū) et iō euomui: relinquēdo: p̄fēdo: fugiēdo. puer. xxiij. Abomināf̄ iusti viri ip̄iū: et abomināf̄ iniquos q̄ i recta sūt via (et legē tuā) tā nouā q̄ veterē (dilexi) qz docet fugere malū et facere bonū. puer. iij. Fili ne obliuiscaris legis mee: et p̄ce. m. cor. tuū custodiat. Itē in eodē custodi legē atqz p̄silū: et erit vita aie tue et gr̄a fauibus tuis: q̄ autē vir iust? iniquitatē odit et legē dei diligit nō sibi ascribit s̄ deo quē iō p̄tinue laudat: et h̄ est qd sequit̄.

Septies in die laudes dixi tibi: super iudicia iusticie tue.

Septies .i. in oñi tpe vite mee qd septē dieb? agit (in die) .i. in luce v̄rutū positus (laude dixi tibi) cui attribuo q̄ iniquitatē odio et legē tuā diligo: vel (septies in die) .i. se p̄fiso: mi gr̄a spūs illustratus (laude) autē (dixi tibi) a quo est oē bonū: et iō solus laudādus es Esa. xlij. Gloria meā alteri nō dabo: et laugē meā sculptilib? Item (septies in die) .i. septē vicib? vt mos est religiosus (laude dixi tibi) p̄ter laudes nocturnas. verbi gr̄a. laudes matutinales: sūmo diluculo: qz tunc resurrexit dñs: postea primā: qz tūc traditus fuit pylato. deinde terciā: qz tunc clamauerūt iu-

Septies laudat deum ecclesia in die et q̄re

in celis: loquitur de oculis meis qui sunt cogitatio et deside...

destru: huius manus sunt quinque digiti. Primus. i. auricu...

ipsi cum suis articulis quod significant moraliter.

De virtute orationis

Augustinus

Filius dei quare dicitur manus dei

Quis dicitur manus dei

Eructabunt labia mea hymnum: cum docueris me iustificationes tuas.

Eructabunt dicitur quare petat vir iustus sibi dari intel...

Pronunciabit lingua mea eloquium tuum: quia omnia mandata tua equitas.

Pronunciabitur non solum laudando dicitur vir iustus cum do...

Fiat manus tua ut saluet me: quia mandata tua elegi.

Fiat manus tua. i. auxiliu tuu et venit h expō aliq editioni...

Concupiui salutare tuum domine: et lex tua meditatio mea est.

Concupiui salutare tuum domine: et lex tua meditatio mea est...

Manus dei dicitur nos protegit liberat et trahit se manu no...

6

Psalmus

tamini scripturas: ipsi enim de me loquuntur. Amb. Qui cupit salutem dei meditari in lege: nec inde, avertit aliqua cura huius seculi. sequitur.

7 **U**iuet anima mea et laudabit te: et iudicia tua adiuuabunt me.

De flagellis dei qui multipliciter adiuuant.

Uiuet q. d. fiat manus tua: q. p. eam (uiuere anima mea) vita gratie in presenti et gloria in futuro (et laudabit te) tunc primo Ecc. xv. Non est speciosa laus in ore peccatoris. ps. Non est in morte qui me. sit tui: in infer. autem quod proficit tibi (et iudicia tua). i. flagella tua quibus in presenti iudicatus discernendo filios a non filiis: nam filios flagellas: non filios parcis. Heb. xij. Filii noli negligere disciplinam domini neque fatigeris dum ab eo argueris: quod enim diligit dominus castigat: flagellat autem omnem filium quem recipit: in disciplina perseverate filii quasi filii offerit se dominus nobis: quod est filius quem non corrigit pater: quod si extra disciplinam estis cuius oes principes facti sunt: ergo oes adulteri et non filii estis (adiuuabunt me) multipliciter primo quod carne humiliat ne preualeat spiritus. ij. Cor. xij. Cum in firmior tunc potes sum. Iterum Cor. iij. Licet is qui foris est non homo corumpat tamen is qui intus est renouat de die in diem. Secundo quod spiritus a superbia preseruat. ij. Cor. xij. Magnitudo reuelationum extollat me datus est mihi stimulus carnis mee angelus sathane qui me colaphisat. Tertio quod totum hominem custodit Ero. xij. Erat eis aqua quasi murus a dextera eorum et leua: Quarto quod diabolus per horum patientiam flagellat Sap. xij. Cum nobis disciplinam das inimicos nostros multipliciter flagellas. Quinto quod eruditur. Die re. vj. Per omne flagellum erudicris iram. Esaie. xlvij. Solam ueritatem in modo dabit intellectum auditui. Sexto quod accelerat ad patriam. ps. Multiplicate sunt infirmitates eorum. p. ac. Septimo quod a pena liberat. Greg. Sancti penam presentem lucrum putant: quod per hanc eternam euadere non ignorant. Octauo quod cor dilatat. ps. In tribulatione dilatasti mihi. Nono quod amorem dei ostendunt. Apoc. iij. Ego quod amo arguo et castigo: propter hoc et multa alia bona que faciunt iudicia dei in presenti bonis dicit propheta. Exultauerunt filie iude propter iudicia tua domine: vel (iudicia tua) quibus iudicabis in futuro bonos et malos singulis reddens iuxta opera sua (adiuuabunt) in presenti per timorem que cauent mala supra. cogite timore tuo carnes meas: a iudicibus enim tuis timui in futuro: que a miseria et malo portio liberabunt et vitam eternam dabunt. Esa. xij. Iudicabit in iusticia pauperes etc. Job. xliij. Videbit faciem eius in iubilato: et reddet tibi iusticiam suam. sequitur.

8 **E**rraui sicut ouis que periit: quere seruum tuum quod mandata tua non sum oblitus.

Peccator ouis erranti comparatur.

Erraui nouissime apertum que persona per totum psalmum loquebat. i. generalis iustus que ne de bonis predictis superevideat: sed humiliter se errasse ostendit non posse redire nisi a domino querere sicut ouis errans ad ouile non reuertitur: nisi a pastore reducat. Dicit ergo (erraui sicut ouis que periit) recte error bovis error ouis comparatur: nam ouis perditam per se non ualet reuerti ad caulam nisi a pastore requirat: sic nec homo post peccatum redire ualet ad ecclesiam per se nisi a christo requirat: unde supra. Cor. autem eorum non erat rectum cum eo nec fideles habiti sunt in testamento eius. ecce error. ipse autem est misericors et propitius fiet peccator eorum et abudauit ut auerteret iram suam et recordatus est: quod caro sunt spiritus uadeus et non rediens: ecce requisitio peccatoris et impotentia ouis perditam lupis exponitur supra. redisti nos tanquam oues escarum in gemitibus distulisti nos. Item supra. Posuerunt morticina seruum tuorum escas uolatilibus celi carnes sanctorum tuorum bestis terre. Item ouis perditam nec fuga nec uis sua potest effugere lupum sic nec homo post peccatum diabolum infra. Perit fuga a me et non est qui requirat aiam meam Amos. ij. Peribit fuga a ueloce et fortis non obtinebit uirtutem tuam et robustus non saluabit aiam suam et tenens arcum non stabit et uelox pedibus suis non saluabit et ascensor equi non saluabit aiam suam. Item ouis perditam aliquando deuorat aliquando vulnerat et tabescit mortuus nisi a pastore. propriis humeris reportaret: sic homo post peccatum aliquando mouit in peccatis et damnat: et homo est ouis deuorata. de qua dicit

Ero. xv. Extendisti manum tuam et deuorauit eos terra: aliquid quod penitet de peccatis et redire cupit quantum potest non preualeat per se et homo est ouis vulnerata et languens. De qua Roma. vij. Belle mihi adiacet proficere autem non inuenio. Item Can. iij. Nunciate dilecto quod amore languet. Hac pius pastor uenit querere et inuentam super proprios humeros ad caulas ecclesie reportauit: quod penam in cruce sustinuit pro omnibus peccatoribus qui uolunt de suis criminibus penitere: talibus siquidem ualet domini passio. et de his dicit Deus. xxxij. Inuenit eum in terra deserta in loco horrois et uaste solitudinis circumduxit eum et docuit et custodiuit quasi pupillam oculi sicut aquila puocans ad uolandum pullos suos: et super eos uolans expandit alas suas: et assumpsit eos atque portauit in humeris suis Lu. xv. Quis ex uobis homo qui habet centum oues et si perdidit unam ex illis non derelinquit nonagintanoue in deserto et vadit ad illam que perierat donec inueniat eam. et cum inuenit eam imponit in humeros gaudentem et uenit domum suam uocans. et uicinas illas: gratulamini mihi inueni ouem que perierat. Quis homo pastor christus domus ecclesia: amici sancti: uicini angeli qui de reuersione peccatorum gaudent: sicut dicit in eadem parabola: errare uero est a recta uia deuiare per uentum ambulare. Est autem duplex uia recta per quam itur in celum. i. uia baptismalis. i. innocetia. de qua dicit supra. Non priuabis bonis que ambulant in innocetia. Item ambulans in uia immaculata homo mihi ministrabit duplex uia uia penitentialis. i. penitentia. de qua dicit Math. vij. Arta est uia que ducit ad uitam. Ita. xxx. Dec uia ambulate in ea. Dextera que Sap. x. Iustus. i. christum deduxit dominus per uias rectas. Igitur oes errant que ab his uis deuiat huius sunt oes que mortali peccant. De quibus dicit Esaie. liij. Omnes nos quasi oues errauimus uniuscuiusque in uiam suam uadit. Item supra Errauerunt in solitudine uiam ciuitatis habitaculi non inuenere et iterum. Effusa est penitentia super principes et errare eos sciat in inuio et non in uia. Et nota que dicit (erraui sicut ouis que periit) non autem perit: quod iam ex parte inuenta et reducta est ad ouile: unde ut totaliter reducat orat subdicens (quere seruum tuum domine) qui non potest querere te: quod infirmus et contractus est peccatum eius exaudiuit pius pastor: et uenit in mundum querere ouem erraticam Math. xij. Uenit filius hominis querere et saluum facere quod perierat. j. Pet. ij. Erratis sicut oues errantes. si uersus estis ad pastorem et christum aiam uestram. Esa. xl. In brachio suo congregabit agnos in sinu suo leuabit fetas ipse portabit. Quasi uero autem dominus hominem perditum sicut per scator querit hominem submersum in aquis. aut sicut uenator feram. An. Diere. xvj. Ecce ego mittam piscatores multos dicit dominus et piscabunt eos. et post hoc mittam eis multos uenatores et uenabunt eos de omni monte et de omni colle et de cauernis petrarum: ronem autem qualem cuiusque quare dominus debeat seruum suum querere subiungit dicens: quod (mandata tua non sum oblitus) licet non fecerim cum erraui: unde si aliquid peccat homo non tamen debet dimittere alia que tenet facere.

Duplex uia recta per quam itur ad celum

Psalmus CXIX

Ad dominum cum tribularer clamaui: et exaudiuit me.

Ad dominum. Vir iustus dum est in mundo peregrinus est. unde Cor. v. Dum sumus in mundo mortali corpore pergrinamus a domino: et in presenti. Incola et peregrinus sicut oes pres mei: totum autem desiderium uestrum peregrini est ut pacta peregrinatione ad patriam reuertat. Nec interim pacem habetis nec gaudium donec finita peregrinatione uenerit in patriam suam. Item alia duo sunt peregrino necessaria. i. uia cognitio: et uia distinctio. Cognitio quidem uia ne erret. Distinctio ne labore. De uia actum est in precedentiibus ps. a beati immaculati usque huc. Nunc incipit agere de distinctio uia que quatuor gradibus distinguitur: ut autem que dicenda sunt plenius cognoscantur uidentur est quod sit gradus que ascensor graduum: unde sit ascensus et quod qua et ubi et per quem et ad quod. Gradus apud latinos eque est ascendentium et descendentium. apud grecos autem tantum descendentium: homo autem dicitur gradus perfectus uirtutum in quibus sola charitas mouet pedem: que plus diligit plus ascendit: quis ascendit: uir iustus. unde ascendit et quod a mundo

Ps. cxix.

Duo necessaria peregrino

De ascensu graduum uiri iusti et primo quod sit gradus.